

บทที่ 2

การคุ้มครองสิทธิของบุคคลจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

อาชญากรรมทางเพศเป็นปัญหาสังคมที่มีผลกระทบต่อชื่อเสียง ร่างกายและจิตใจของผู้เสียหาย โดยรูปแบบของอาชญากรรมทางเพศที่เกิดขึ้นมีตั้งแต่ลักษณะที่รุนแรงที่สุดจนอาจถึงแก่ชีวิต ได้แก่ การข่มขืนกระทำชำเรา จนถึงที่มีความรุนแรงน้อย เช่น การลวนลามในที่สาธารณะ การใช้ถ้อยคำหยาบคาย อาชญากรรมทางเพศมักจะเกี่ยวกับลักษณะทางจิตวิทยา เนื่องจากพฤติกรรมต่างๆ แสดงออกมาในรูปของความวิปลาสก่อให้เกิดความเสียหายแก่สังคมในด้านต่างๆ¹

อาชญากรรมทางเพศซึ่งเป็นที่สนใจและได้รับการเสนอสู่ประชาชนโดยผ่านทางสื่อมวลชนรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์อยู่บ่อยครั้ง ได้แก่ การข่มขืนกระทำชำเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากคดีดังกล่าวมีการฆาตกรรมเกิดร่วมด้วยแล้วก็จะยิ่งเป็นที่สนใจกล่าวถึงวิพากษ์วิจารณ์กันมากยิ่งขึ้น นับตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน การก่อคดีข่มขืนกระทำชำเราเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ทั้งที่มีการแจ้งความและไม่ได้แจ้งความ และได้ก่อให้เกิดความหวาดหวั่น และความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยในสังคม เพราะลักษณะการก่อคดีมีความรุนแรง โหดร้ายมากยิ่งขึ้น²

การข่มขืนกระทำชำเรา เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่ในอดีตกาล การข่มขืนกระทำชำเราในสมัยโบราณ ถือเป็นประเพณีของการปฏิบัติต่อหญิงชั้นต่ำ ไม่มีสกุลและหญิงที่อยู่ในประเทศที่เป็นฝ่ายแพ้สงคราม ประวัติศาสตร์ของการข่มขืนดูเหมือนจะเป็นสิ่งที่แสดงถึงความมั่งคั่งทรัพย์สินสมบัติ และกรรมสิทธิ์การเป็นเจ้าของหญิงของผู้ชายดังที่ปรากฏในกฎหมายฮัมมูราบี หรือกฎหมายฮีบรู กฎหมายคริสเตียน และกฎหมายอังกฤษ ที่ให้คุณค่าของเพศหญิงว่าเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ชาย การข่มขืนหญิงเป็นเพียงการทำลายสมบัติหรือกรรมสิทธิ์ส่วนหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น เพศหญิงจึงเปรียบเสมือนวัตถุสิ่งของชิ้นหนึ่ง ไม่ได้มีฐานะเป็นมนุษย์คนหนึ่ง สถานภาพของหญิงและคุณค่าทางเพศก็จะขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของหญิงคนนั้นว่าจะประพฤติดนดีหรือไม่ดี เป็นที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับเท่านั้น การข่มขืนกระทำชำเรายังปรากฏอยู่เสมอในประวัติศาสตร์ของสงคราม ผู้หญิงในชาติที่พ่ายแพ้สงครามตกเป็นสมบัติชิ้นหนึ่งของผู้ชนะสงครามเช่นเดียวกับที่เขาได้ทองคำหรือฝูงสัตว์จากชนชาติที่แพ้ ผู้หญิงตกเป็นเครื่องมือที่กระตุ้นให้ผู้ชายเกิดความฮึกเหิมในการทำ

¹ วัลลภ คุ่มทรัพย์, "การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง : ศึกษาเฉพาะกรณีการข่มขืนกระทำชำเราและกระทำอนาจาร," (สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารองค์การ มหาวิทยาลัยเกริก, 2543), หน้า 13.

² วิภากรณ์ คงเจริญ, "แนวทางการปฏิบัติต่อหญิงที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530), หน้า 33.

สงคราม เป็นเครื่องล่อใจ เช่น ในอารยธรรมของชนเผ่าซูลูในทวีปแอฟริกาในอดีต มีกฎหมายห้ามมิให้ชายซูลูที่เป็นนักรบ มีภรรยา หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับหญิงจนกว่าจะได้ล้างอาวุธในการทำสงครามก่อน นั่นก็คือ ขณะคู่ต่อสู้และล้างอาวุธด้วยเลือดของศัตรู เป็นการกระตุ้นให้เกิดความอึกเหิมในการสู้รบ ผู้ใดฝ่าฝืนกฎหมายจะถูกลงโทษ และผู้ใดข่มขืนหญิงก่อนเสร็จสิ้นสงครามก็จะถูกฆ่าตายด้วย นอกจากนี้หญิงยังเป็นเหยื่ออันโอชะของผู้ชายในชนชาติที่ชนะ มีหลักฐานยืนยันแน่นอนว่า ในสงครามปรัสเซียตะวันออกและเบอร์ลินเมื่อปี ค.ศ.1945 ทหาร โซเวียตข่มขืนหญิงเยอรมัน บางครั้งก็ฆ่าทิ้งเสียเมื่อข่มขืนเสร็จราวกับหญิงเป็นสิ่งของไม่มีค่าชิ้นหนึ่ง และในสงครามระหว่างปากีสถานและบังกลาเทศ ปี ค.ศ.1971 มีการข่มขืนเด็กและหญิงโดยทหารชาวปากีสถาน หญิงชาวบังกลาเทศมากกว่า 200,000 คน ถูกข่มขืน และส่วนใหญ่ถูกกักกันเป็นข้าทาสทางเพศในกองทัพทหาร หญิงบางคนถูกบังคับให้เปลือยกาย ผมผ้าตัดสั้นและต้องอับอายขายหน้า และในช่วงสงครามเวียดนามก็เช่นเดียวกัน มีรายงานว่า ทหารอเมริกันทำการข่มขืนหญิงชาวเวียดนาม ทั้งฝ่ายที่ตนถูกส่งเข้ามาปกป้องและฝ่ายที่เป็นศัตรู จากข้อเท็จจริงในประวัติศาสตร์ จึงเป็นข้อยืนยันถึงอาชญากรรมซึ่งเป็นความอับยศอดสู และการดูถูกดูหมิ่นต่อเพศหญิง เป็นการลดอันดับของเพศหญิงให้กลายเป็นพลเมืองอันดับสอง³

การข่มขืนกระทำชำเรานอกจากสร้างความเสียหายต่อบุคคลที่ตกเป็นเหยื่อที่จะต้องได้รับผลกระทบทั้งต่อร่างกายและจิตใจโดยตรงแล้ว ยังมีผลกระทบต่อสังคมส่วนรวม เนื่องจากปรากฏการณ์การข่มขืนที่เพิ่มสูงขึ้นย่อมส่งผลให้ประชาชนรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยในชีวิตทั้งของตนเองและบุตรหลาน และเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาที่กำลังดำเนินอยู่ในเวลานี้ ประเทศต่างๆ ตลอดจนองค์กรระหว่างประเทศจึงได้มีการกำหนดหลักการหรือมาตรการต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางเพศที่เพิ่มสูงขึ้น องค์กรระหว่างประเทศที่มีบทบาทสำคัญในส่วนที่เกี่ยวกับปัญหาการกระทำผิดทางเพศได้แก่ องค์กรสหประชาชาติ ซึ่งได้กำหนดหลักการ ในการคุ้มครองสิทธิของบุคคลที่จะไม่ถูกล่วงละเมิดทางเพศในรูปแบบต่างๆ โดยหลักการที่องค์กรสหประชาชาติกำหนดขึ้นนี้นับว่าเป็นประโยชน์ต่อประชาคมโลกเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากรัฐชาติที่ยังไม่มีแนวทางในการจัดการกับปัญหาการกระทำผิดทางเพศได้อย่างมีประสิทธิภาพอาจใช้หลักการดังกล่าวเป็นแนวทางในการพิจารณาเพื่อหามาตรการที่เหมาะสมต่อไป

³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 34-36.

2.1 การคุ้มครองสิทธิของบุคคลในทางเพศ

การล่วงละเมิดทางเพศเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในสังคมของมนุษยชาติ ซึ่งในระยะแรกๆ พบว่า ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศยังมีจำนวนและความรุนแรงไม่มากนัก เนื่องจากจำนวนประชากรและสัดส่วนระหว่างหญิงกับชายยังอยู่ในระดับที่สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศซึ่งกันและกันได้ อย่างไรก็ตาม ในระยะเวลาต่อมา กลับปรากฏว่า ปัญหาการกระทำผิดทางเพศได้เพิ่มสูงขึ้นและลักษณะการกระทำผิดที่รุนแรงมากขึ้น ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรในลักษณะที่ไม่ได้สัดส่วนจนทำให้ไม่สามารถรองรับความต้องการทางเพศของบุคคลแต่ละบุคคลได้อีกต่อไป ทำให้ประชากรบางส่วนที่ไม่สามารถแสวงหาหนทางตอบสนองความต้องการทางเพศของตน ได้ต้องใช้วิธีการในทางที่มีขอบเขตเพื่อบรรเทาความต้องการของตน ซึ่งในที่นี้ก็คือ การใช้กำลังบังคับผู้อื่นให้ร่วมเพศกับตนหรือที่เรียกว่าการข่มขืนกระทำชำเรานั่นเอง

ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศที่เพิ่มขึ้นและมีลักษณะการกระทำผิดที่รุนแรงขึ้นทำให้ภาครัฐจำเป็นต้องแสวงหามาตรการเพื่อคุ้มครองประชาชนจากการตกเป็นเหยื่อของการกระทำผิดทางเพศ โดยมาตรการดังกล่าวมีตั้งแต่การกำหนดบทลงโทษที่เด็ดขาดเพื่อยับยั้งหรือป้องปรามมิให้กระทำความผิดดังกล่าวขึ้น ตลอดจนการให้ความสงเคราะห์หรือช่วยเหลือเหยื่อหลังจากที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัจจุบันนี้มีการให้ความคุ้มครองถึงบุคคลที่เป็นเพศที่สาม โดยการกำหนดให้การล่วงละเมิดทางเพศระหว่างชายกับชายหรือหญิงกับหญิงเป็นความผิดทางอาญาด้วย ซึ่งเหตุผลประการสำคัญที่ทำให้ประเทศต่างๆ ต้องดำเนินการในลักษณะนี้ คือ การกระทำผิดทางเพศเป็นการกระทำผิดที่ก่อให้เกิดความเสียหายขึ้นในวงกว้างทั้งในส่วนของเหยื่อที่ถูกกระทำและสังคมโดยรวม ความเสียหายในส่วนของเหยื่อ ได้แก่ การที่เหยื่อถูกฆ่าหรือในรายที่ไม่ถึงแก่ชีวิตก็ต้องประสบกับภาวะความเจ็บป่วยทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเจ็บป่วยจากการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์หรือที่เรียกว่าโรคเอดส์ซึ่งเป็นเรื่องที่ยี่อต้องรับผลร้ายจากการกระทำที่ตนมิได้ก่อขึ้น นอกจากนี้ การกระทำผิดทางเพศยังก่อให้เกิดความเสียหายแก่สังคมส่วนรวมในแง่ที่ว่า การกระทำผิดทางเพศทำให้ประชาชนในสังคมเกิดความหวาดระแวงและวิตกกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยและสวัสดิภาพของตน

อนึ่ง ปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศมิใช่ได้รับความสนใจเฉพาะระดับชาติเท่านั้น หากแต่ยังเป็นเรื่องที่มีการกล่าวถึงในระดับสากลอีกด้วย ดังจะเห็นได้จากองค์การสหประชาชาติซึ่งเป็นองค์การระดับโลกที่มีบทบาทในการแก้ไขปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมในภูมิภาคต่างๆ ของโลกนั้น ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่สตรีต้องเผชิญกับการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่เพิ่มสูงขึ้นในปัจจุบัน ด้วยเหตุที่กล่าวมานี้ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนระดับสูงขององค์การ

สหประชาชาติ (United Nations High Commissioner for Human rights) ได้ออกแถลงการณ์ว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี(Declaration on the Elimination of Violence against Women)

โดยแถลงการณ์ ข้อ 1 ได้ให้ความหมายของคำว่าความรุนแรงต่อสตรี(Violence against Women) ไว้ว่าหมายถึง การกระทำรุนแรงทางเพศที่ส่งผลให้หรือมีแนวโน้มที่จะส่งผลให้เกิดผลกระทบทางกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจต่อสตรี และให้หมายความรวมถึงการขู่ที่จะกระทำการดังกล่าว,การลิดรอนเสรีภาพ โดยไม่เป็นธรรมอีกด้วย นอกจากนี้ ในข้อ 2 ของแถลงการณ์ฉบับดังกล่าวได้ขยายความของคำว่าความรุนแรงต่อสตรีให้ชัดเจนขึ้น โดยกล่าวว่าความรุนแรงต่อสตรีครอบคลุมถึงการกระทำดังนี้

1. การกระทำรุนแรงที่กระทำต่อร่างกาย การกระทำรุนแรงในทางเพศ และการกระทำรุนแรงที่กระทำต่อจิตใจที่เกิดขึ้นในครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยการทำร้าย,การกระทำผิดทางเพศต่อเด็กผู้หญิงในบ้าน, dowry-related violence, การข่มขืนคู่สมรส, การกระทำต่ออวัยวะเพศที่อยู่ภายนอกของผู้หญิงและการกระทำอื่นๆที่สร้างความเสียหายต่อสตรี, ความรุนแรงที่เกิดขึ้นในบุคคลที่ไม่ใช่คู่สมรสและความรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาประโยชน์อื่น ไม่เป็นธรรมจากผู้อื่น

2. การกระทำรุนแรงที่กระทำต่อร่างกาย การกระทำรุนแรงในทางเพศ และการกระทำรุนแรงที่กระทำต่อจิตใจที่เกิดขึ้นภายในชุมชน ซึ่งประกอบด้วยการข่มขืนกระทำชำเรา, sexual abuse, sexual harassment และ intimidation ที่เกิดขึ้นในที่ทำงาน ในสถานศึกษา และสถานที่อื่นๆ, การค้าผู้หญิงและการบังคับให้ค้าประเวณี

3. การกระทำรุนแรงที่กระทำต่อร่างกาย การกระทำรุนแรงในทางเพศ และการกระทำรุนแรงที่กระทำต่อจิตใจที่กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าจะเกิด ณ ที่ใด

อนึ่ง ในส่วนของข้อ 4 ของแถลงการณ์นี้กล่าวว่า รัฐไม่ควรยอมรับการกระทำรุนแรงที่กระทำต่อสตรีและไม่ควรใช้ชนบธรรมเนียมประเพณีหรือหลักทางศาสนาเพื่อให้หลุดพ้นจากหน้าที่ที่จะขจัดความรุนแรงดังกล่าว รัฐควรดำเนินมาตรการที่เหมาะสมและปราศจากความล่าช้าในการขจัดความรุนแรงที่กระทำต่อสตรีและควร

1. พิจารณา(ในกรณีที่ยังไม่มีการพิจารณา) หรือ ratify หรือ acceding อนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี หรือถอนข้อสงวนอนุสัญญานั้นๆ

2. ไม่กระทำความรุนแรงต่อสตรี

3. ดำเนินการป้องกัน, สืบสวนสอบสวนและลงโทษการกระทำรุนแรงต่อสตรี ไม่ว่าจะการกระทำนั้นจะกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือประชาชนทั่วไป

4. พัฒนามาตรการทางอาญา ทางแพ่ง และมาตรการทางปกครองของกฎหมายภายในเพื่อลงโทษและจัดการกับการกระทำผิดต่อสตรีที่ถูกกระทำรุนแรง; สตรีที่ถูกกระทำรุนแรงควรมีสติ

ได้รับโอกาสที่จะเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและควรได้รับการเยียวยาที่เป็นธรรมและมีประสิทธิภาพสำหรับความเสียหายที่ได้รับ; รัฐควรแจ้งให้สตรีทราบถึงสิทธิในการร้องขอให้มีการเยียวยาดังกล่าวด้วย

5. พิจารณาความเป็นไปได้ในการจัดทำแผนงานเพื่อส่งเสริมการคุ้มครองสตรีจากการกระทำรุนแรงหรือ พิจารณาความเป็นไปได้ในการบัญญัติกฎหมายสำหรับวัตถุประสงค์ดังกล่าวในแผนงาน, ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการกระทำรุนแรงต่อสตรี

6. พัฒนาวิธีการป้องกันและมาตรการทางกฎหมาย ทางการเมือง ทางการปกครอง และทางวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการคุ้มครองสตรีจากการกระทำรุนแรง และสร้างความเชื่อมั่นว่าสตรีจะไม่ตกเป็นเหยื่อซ้ำอันเนื่องจากกฎหมายไม่เข้าใจเกี่ยวกับ gender consideration, การปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ หรือการดำเนินการอื่นๆ

7. ดำเนินการเพื่อให้สตรีที่ถูกกระทำรุนแรงและบุตรของบุคคลดังกล่าวได้รับความช่วยเหลือเป็นพิเศษ เช่น การแก้ไขฟื้นฟู, การรักษา การให้คำปรึกษา และให้บริการเกี่ยวกับด้านสุขภาพและสวัสดิการสังคม และควรดำเนินมาตรการที่เหมาะสมอื่นๆเพื่อส่งเสริมความปลอดภัยและการฟื้นฟู

8. จัดให้มีงบประมาณในการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจัดการกระทำรุนแรงต่อสตรี

9. ดำเนินมาตรการเพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกัน สืบสวนสอบสวน และลงโทษการกระทำรุนแรงต่อสตรีได้รับการฝึกอบรมให้เข้าใจถึงความต้องการของสตรี

10. ดำเนินมาตรการเพื่อปรับปรุงวัฒนธรรมซึ่งเป็นแนวทางในการปฏิบัติของผู้ชายและผู้หญิงในสังคมนั้นๆและเพื่อขจัดอคติ, ขนบธรรมเนียมและแนวทางปฏิบัติที่มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่าเพศใดเพศหนึ่งมีศักดิ์ศรีสูงกว่าอีกเพศหนึ่ง

11. ส่งเสริมการค้นคว้า จัดเก็บข้อมูลและรวบรวมสถิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัว, เกี่ยวกับการกระทำรุนแรงต่อสตรีในรูปแบบต่างๆ และส่งเสริมการค้นคว้าเกี่ยวกับสาเหตุ, ลักษณะ, ความรุนแรง และผลที่ตามมาของการกระทำรุนแรงต่อสตรีและเกี่ยวกับประสิทธิภาพของมาตรการที่จัดทำขึ้นเพื่อป้องกันและแก้ไขความรุนแรงต่อสตรี; สถิติและผลการค้นคว่าดังกล่าวจะได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน

12. ปรับใช้มาตรการที่มุ่งโดยตรงต่อการจัดการกระทำรุนแรงต่อสตรีที่เสี่ยงต่อการที่จะถูกกระทำรุนแรงได้โดยง่าย

13. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำรุนแรงต่อสตรีและมาตรการที่ใช้เพื่อให้เป็นไปตามแถลงการณ์นี้ โดยบรรจุข้อมูลดังกล่าวในรายงานที่กำหนดให้ยื่นตามข้อกำหนดเรื่องสิทธิมนุษยชนขององค์การสหประชาชาติ

14. สนับสนุนการจัดทำ guideline เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามหลักที่ระบุในแถลงการณ์นี้

15. ขอมรับในความสำคัญของการเคลื่อนไหวของสตรีและองค์กรที่ไม่ใช่องค์กรของรัฐ เพื่อให้ตระหนักถึงปัญหาความรุนแรงที่กระทำต่อสตรี

16. ร่วมมือกับกลุ่มสตรีและองค์กรเกี่ยวกับสตรีที่เคลื่อนไหวทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับภูมิภาค

17. ส่งเสริมองค์กรระหว่างประเทศในระดับภูมิภาคซึ่งประเทศนั้นๆเป็นสมาชิกให้บรรจุเรื่องการขจัดความรุนแรงต่อสตรีเป็นแผนงานหนึ่งขององค์กรดังกล่าว

นอกจากนั้น ข้อ 5 ของแถลงการณ์ดังกล่าวยังได้กล่าวว่า เจ้าหน้าที่ขององค์กรสหประชาชาติควรยอมรับและตระหนักถึงสิทธิและหลักการที่ระบุในแถลงการณ์นี้ และควร

1. ผลักดันให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศและในระดับภูมิภาคเพื่อกำหนดมาตรการในระดับภูมิภาคเพื่อต่อสู้กับการกระทำรุนแรงต่อสตรี, แลกเปลี่ยนประสบการณ์และการจัดการทางการเงินเกี่ยวกับการขจัดความรุนแรงต่อสตรี

2. ส่งเสริมให้มีการสัมมนาเพื่อให้บุคคลที่เกี่ยวข้องตระหนักถึงการขจัดความรุนแรงต่อสตรี

3. ผลักดันให้มีความร่วมมือและแลกเปลี่ยนภายในองค์กรสหประชาชาติระหว่าง human right treaty bodies เพื่อจัดการกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. องค์กรและหน่วยงานขององค์กรสหประชาชาติควรจัดทำทวิเคราะห์สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นลงใน periodic report on the world social situation ,ตรวจสอบแนวโน้มของปัญหาการกระทำรุนแรงต่อสตรี

5. ส่งเสริมการ coordinate ระหว่างองค์กรและหน่วยงานขององค์กรสหประชาชาติเพื่อบรรจุประเด็นเรื่องความรุนแรงต่อสตรีลงใน ongoing program โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงที่มักจะถูกกระทำรุนแรงได้โดยง่าย

6. ส่งเสริมการจัดทำ guideline หรือคู่มือเกี่ยวกับความรุนแรงต่อสตรี,

7. ในการพิจารณาประเด็นเรื่องความรุนแรงต่อสตรี ควรดำเนินการให้สอดคล้องกับ human right instrument

8. ร่วมมือกับองค์กรที่ไม่ใช่รัฐบาลในการจัดการกับปัญหาความรุนแรงต่อสตรี⁴

ในส่วนของเด็กนั้น เนื่องจากในระยะเวลาที่ผ่านมาการกระทำผิดทางเพศต่อเด็กได้เพิ่มสูงขึ้นมาก จึงได้มีการจัดตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่งเพื่อจัดทำร่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเมื่อต้น

⁴ www.ohchr.org/english/law/eliminationvaw.htm.

ปี ค.ศ.1979 โดยใช้ต้นฉบับของรัฐบาลโปแลนด์ที่เสนอไว้เป็นเอกสารพื้นฐาน ทั้งนี้ ในส่วนของ บทบัญญัติที่เกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กจากการกระทำผิดทางเพศปรากฏอยู่ใน ข้อ 19, 34 และ 39 ของอนุสัญญาดังกล่าว โดยมีสาระสำคัญดังนี้

ข้อที่ 19

1. รัฐภาคีจะดำเนินการที่เหมาะสมทั้งปวง ด้านนิติบัญญัติ บริหาร สังคมและการศึกษา ในอันที่จะคุ้มครองเด็กจากรูปแบบทั้งปวงของความรุนแรง ทั้งทางร่างกายและจิต การทำร้ายหรือการกระทำอันมิชอบ การทอดทิ้งหรือการปฏิบัติโดยประมาท การปฏิบัติที่ผิดหรือการแสวงประโยชน์ รวมถึงการกระทำอันมิชอบทางเพศขณะอยู่ในการดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือบุคคลอื่นใดซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล

2. ตามแต่จะเหมาะสม มาตรการคุ้มครองเช่นว่านี้ ควรรวมถึง กระบวนการที่มีประสิทธิผลสำหรับการจัดตั้งแผนงานทางสังคม ในอันที่จะให้การสนับสนุนที่จำเป็นแก่เด็กและบุคคลซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล ตลอดจนกระบวนการที่มีประสิทธิผลสำหรับป้องกันในรูปแบบอื่น และให้มีการระบุ การรายงานการส่งเรื่องเพื่อพิจารณา การสืบสวน การปฏิบัติ และการติดตามเรื่องของกรณีการปฏิบัติที่ผิดต่อเด็ก ตามที่ระบุมาแล้วข้างต้น และในกรณีที่เหมาะสมให้ทางตุลาการเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

ข้อที่ 34

รัฐภาคีรับที่จะคุ้มครองเด็กจากการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการกระทำทางเพศที่มิชอบทุกรูปแบบเพื่อการนี้ รัฐภาคีจะดำเนินการที่เหมาะสมทั้งปวง ทั้งมาตรการภายในประเทศ และมาตรการทวิภาคและพหุภาคีเพื่อป้องกัน

ก) การชักจูง หรือบีบบังคับเด็กให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศใดๆที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข) การแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณี หรือการกระทำอื่นๆที่เกี่ยวกับเพศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ค) การแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการแสดงลามกอนาจาร และที่เกี่ยวข้องกับสิ่งลามกอนาจาร

ข้อที่ 39

รัฐภาคีจะดำเนินการที่เหมาะสมทั้งปวง ที่จะส่งเสริมการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ และการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ได้รับเคราะห์จากการละเลยในรูปแบบใดๆการแสวงหาประโยชน์การกระทำอันมิชอบ การทรมาณหรือการลงโทษ หรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้

มนุษยธรรมหรือคำซ้ำ โดยรูปแบบอื่น หรือการพิพาทกันด้วยอาวุธ การฟื้นฟูหรือการกลับคืนสู่สังคมดังกล่าว จะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพ การเคารพตนเอง และศักดิ์ศรีของเด็ก⁵

ทั้งนี้ ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กโดยการภาคยานุวัติ เมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2535 และมีผลใช้บังคับกับประเทศไทยเมื่อวันที่ 26 เมษายน 2535 โดยได้ตั้งข้อสงวนเมื่อเข้าเป็นภาคีไว้ 3 ข้อ ได้แก่ ข้อ 7 เรื่องการจดทะเบียนเกิด และการให้สัญชาติเด็กผู้ลี้ภัย หรือผู้อพยพที่เกิดในประเทศไทย, ข้อ 22 เรื่องสถานะของเด็กผู้ลี้ภัย, ข้อ 29 (ค) เรื่องสิทธิการศึกษาของชนกลุ่มต่างๆที่จะสามารถดำรงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ภาษา และค่านิยมของเด็กตนเองได้ และได้มีการถอนข้อสงวนข้อที่ 29 เมื่อวันที่ 11 เมษายน 2540⁶

ในส่วนของประเทศไทยนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับแถลงการณ์และอนุสัญญาตามที่กล่าวมา จึงได้มีการกำหนดมาตรการทางกฎหมายต่างๆขึ้นเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองผู้เสียหายที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยมาตรการทางกฎหมายที่สำคัญ ได้แก่

- การให้ผู้เสียหายสามารถฟ้องร้องคดีอาญาต่อศาลในความผิดที่ตนถูกล่วงละเมิดทางเพศได้⁷
- การให้สิทธิผู้เสียหายสามารถเป็นโจทก์ฟ้องคดีแพ่งที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาในความผิดที่ตนถูกล่วงละเมิดทางเพศเพื่อเรียกค่าเสียหายทางแพ่งจากผู้กระทำผิด⁸
- ในกรณีที่ผู้เสียหายประสงค์จะให้เจ้าหน้าที่รัฐเป็นผู้ดำเนินคดีให้ ก็สามารถนำความไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจเพื่อให้พนักงานอัยการดำเนินการฟ้องร้องคดีแทนตนได้
- มีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายหรือค่าสินไหมทดแทนจากผู้กระทำผิดได้ตามหลักกฎหมายเรื่องละเมิด⁹ การกระทำผิดอาญาถือว่าเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้เสียหายอย่างหนึ่ง ผู้กระทำจึงต้องรับในความเสียหายที่เกิดขึ้นด้วย ผู้เสียหายจึงมีสิทธิที่จะฟ้องผู้กระทำผิดให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความละเมิดนั้นได้

⁵ www2.djop.moj.go.th/law/files/10040001.pdf.

⁶ อัจฉรา ฉายากุลและคณะ, พันธกรณีระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชนของไทย (กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ, 2546), หน้า 16.

⁷ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 28(2).

⁸ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 3(3).

⁹ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 420-452.

2.2 การล่วงละเมิดทางเพศ

การล่วงละเมิดทางเพศ หมายถึง การกระทำใดๆต่อตนเองหรือผู้อื่นเพื่อวัตถุประสงค์ในทางเพศ ซึ่งมูลเหตุจูงใจของการล่วงละเมิดทางเพศอาจเกิดจากความผิดปกติทางจิตของผู้กระทำ หรือจากสภาพแวดล้อมที่ชักจูงหรือกระตุ้นให้ผู้นั้นล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้อื่น ทั้งนี้ การล่วงละเมิดทางเพศ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. การล่วงละเมิดทางเพศซึ่งไม่ร้ายแรง เรียกว่าเป็นการกระทำอันควรขายหน้าต่อธารกำนัล (Indecent Exposure)หรือที่เรียกทางจิตวิทยาว่า Exhibitionism ผู้กระทำมีเจตนาเปิดเผยร่างกาย เปลือยกาย หรือกระทำการลามกอื่นๆ กฎหมายอังกฤษให้คำนิยามนี้ไว้ใน Vagrancy Act ค.ศ. 1824 ว่า การเปลือยร่างกายของบุคคล โดยมีเจตนาจะดูหมิ่นต่อสตรี ผู้กระทำความผิดประเภทนี้จะไม่มีความผิดที่รุนแรงทางเพศมากไปกว่าการเปิดเผยอวัยวะเพศ¹⁰

2. การล่วงละเมิดทางเพศซึ่งร้ายแรง ความผิดเหล่านี้ได้แก่ ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา โดยใช้กำลังขู่เข็ญ หรือใช้อาวุธ และในบางกรณีประกอบด้วยเหตุฉกรรจ์ที่ทำให้ผู้เสียหายถึงแก่ความตาย เนื่องจากการกระทำความผิด เป็นการกระทำความผิดที่เป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงทางสังคม สะเทือนขวัญ และกระทบกระเทือนต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน¹¹

2.2.1 รูปแบบของการล่วงละเมิดทางเพศ

เนื่องจากการล่วงละเมิดทางเพศสามารถกระทำได้ในหลายลักษณะ ตั้งแต่การสัมผัสร่างกายของอีกฝ่ายเพื่อให้ตนเองเกิดความสุขทางเพศ จนถึงการล่วงละเมิดโดยการใช้อวัยวะเพศของตนสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศของอีกฝ่าย จึงมีการกำหนดรูปแบบของการล่วงละเมิดทางเพศ ออกเป็นหลายรูปแบบเพื่อประโยชน์ในการกำหนดบทลงโทษให้เหมาะสมกับรูปแบบของการกระทำผิดนั้นๆ

ทั้งนี้ รูปแบบของการกระทำผิดทางเพศที่สำคัญ คือ

2.2.1.1 การข่มขืนกระทำชำเรา

การข่มขืนกระทำชำเรานั้นเป็นการกระทำผิดทางเพศที่มีลักษณะล่วงละเมิดต่อผู้อื่นอย่างรุนแรงที่สุด ซึ่งในทางคำราได้ให้นิยามของการข่มขืนกระทำชำเราว่าหมายถึงการที่ของลับของชายผ่านเข้าไปในช่องสังวาสของหญิง¹² อย่างไรก็ตามขณะนี้ประมวลกฎหมายอาญาของไทยได้มีการแก้ไข

¹⁰ ประธาน วัฒนวาณิชช์, “อาชญากรรมทางเพศ : กฎหมายกับพฤตินัยศาสตร์,” *นิติศาสตร์* 13, 2 (2526): 8.

¹¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 9-10.

¹² จิตติ ดิงศ์ภักดิ์, *คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 1*, พิมพ์ครั้งที่ 7 (กรุงเทพฯ: จีระการพิมพ์, 2543), หน้า 719.

เพิ่มเติมองค์ประกอบความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา โดยได้มีการบัญญัติให้การข่มขืนกระทำชำเรา ที่กระทำระหว่างชายกับชายด้วยกันหรือหญิงกับหญิงด้วยกันเป็นความผิดทางอาญาตามมาตรา 276 และ 277 ประมวลกฎหมายอาญาอีกด้วย ซึ่งเป็นผลให้นิยามของการข่มขืนกระทำชำเรา เปลี่ยนแปลงไป โดยนิยามของการข่มขืนกระทำชำเราต้องถือตามประมวลกฎหมายอาญาฉบับแก้ไขเพิ่มเติมล่าสุดที่บัญญัติไว้ในมาตรา 276 และ 277 ว่า การกระทำชำเรา หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น¹³

ทั้งนี้ การข่มขืนกระทำชำเรายังสามารถแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้¹⁴

(1) การล่วงเกินทางเพศต่อบุคคลในครอบครัวที่มีสายเลือดเดียวกัน (Incest)

ปัจจุบันพบว่า ปัญหาการล่วงเกินทางเพศต่อบุคคลในครอบครัวของประเทศไทยมีความรุนแรงยิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากที่เราสามารถพบเห็นข่าวดังกล่าวทางสื่อมวลชนแทบทุกวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการล่วงละเมิดทางเพศที่บิดากระทำต่อบุตร ทั้งนี้ นายมนตรี สันทวิชัย(2540)¹⁵ ได้กล่าวถึงการที่บิดาล่วงละเมิดทางเพศต่อบุตรว่า บิดาที่ล่วงเกินทางเพศต่อลูกนั้นมักเป็นบุคคลที่ไม่ค่อยได้รับความเมตตากรรมมาตั้งแต่เด็กทั้งจากครอบครัวและชุมชน จึงไม่เรียนรู้ที่จะให้ความเมตตาแก่ผู้อื่นแม้แต่บุตรของตนเอง เมื่อบุคคลดังกล่าวมีครอบครัวก็มักไม่รู้ถึงบทบาทของความเป็นพ่อ ดังนั้นจึงขาดความใกล้ชิด การดูแลเอาใจใส่ การร่วมทุกข์ร่วมสุขที่ให้กับบุตรตั้งแต่บุตรยังเป็นทารกและขณะบุตรเติบโต ความผูกพันกับบุตรจึงมีน้อย ซึ่งเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่ทำให้บิดาแสดง ความก้าวร้าวล่วงเกินทางเพศต่อบุตรของตนได้โดยง่าย

นอกจากนั้น ฮันท์(Hunt, 1974)ยังได้กล่าวด้วยว่า สังคมยังมีความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนว่าการล่วงละเมิดทางเพศต่อบุคคลในครอบครัวจะเกิดขึ้นกับครอบครัวของชนชั้นล่างเท่านั้น โดยเขาพบว่ากรณีดังกล่าวเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นในหมู่ชนชั้นสูงด้วยเช่นกัน แต่กรณีในหมู่ชนชั้นล่างมีรายงานมากกว่า เพราะหมู่ชนชั้นสูงเก็บงำเรื่องราวน่าอายดังกล่าวได้อย่างเงียบเชียบ

(2) การล่วงเกินทางเพศต่อเด็ก (Child Molestation)

กรณีที่ผู้กระทำเป็นชายและได้ล่วงเกินทางเพศต่อเด็กหญิงนั้น พบว่าชายผู้กระทำมักมีอายุ 40 ปีขึ้นไปและส่วนใหญ่เคยมีภรรยาหรือมีคู่สมรสมาก่อน ส่วนกรณีที่ผู้กระทำเป็นชายและได้ล่วงเกินทางเพศต่อเด็กชาย(Homosexual Child Molester) นั้น พบว่าเด็กชายมักจะมีภาพลักษณ์ของ

¹³ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสองและมาตรา 277 วรรคสอง (แก้ไขเพิ่มเติม โดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ.2550).

¹⁴ จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย, รายงานผลการวิจัย ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544), หน้า 28-30.

¹⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 29.

ความเขว้ว้ย เป็นหนุ่ม แข็งแรง หรือหน้าตาดี ซึ่งทดแทนสิ่งที่ขาดหายไปของผู้ชายวัยเด็กซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนแปลกหน้าที่ไม่รู้จักกันมาก่อน ผู้กระทำผิดมีทั้งที่เป็นผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีหรือยากจน และมีทั้งผู้ที่มีการศึกษาดีหรือด้อยการศึกษา โดยมักเป็นผู้ที่เด็กให้ความไว้วางใจเป็นเบื้องต้นก่อนเกิดการล่วงละเมิดทางเพศตามมา

ข้อมูลจากมูลนิธิคุ้มครองเด็ก พบว่าเหยื่อบางรายถูกข่มขืนติดต่อกันเป็นเวลานานถึง 5 ปีและอาชญากรผู้ล่วงเกินทางเพศต่อเด็กมากที่สุด ได้แก่ ครู พระ เณร รองลงมาคือ บิดา ญาติ และกลุ่มสุดท้ายคือ พ่อเลี้ยง คนแปลกหน้า ตามลำดับ

(3) การข่มขืนกระทำชำเรา (Rape)

การข่มขืนโดยใช้กำลังประทุษร้ายหญิงอื่นที่มีใจภรรยาตนเกิดขึ้นบ่อยที่สุด ส่วนใหญ่เหยื่อเป็นหญิงสาว โสดอายุน้อย ส่วนหนึ่งเป็นนักเรียนนักศึกษา การศึกษาในทางจิตวิทยาพบว่าอาชญากรเหล่านี้มักมีปมด้อย หรือข้อบกพร่องทางร่างกายและจิตใจกรณีใดกรณีหนึ่ง เช่น สมรรถภาพทางเพศมีบกพร่องหรือถดถอยอย่างรวดเร็วจึงต้องการ โย้อวด นักวิเคราะห์หลายคนเชื่อว่าความตื่นเต้นพอใจจากการข่มขืนก่อให้เกิดแรงจูงใจในการกระทำผิดซ้ำครั้งที่สองตามมาอย่างไรก็ตามการข่มขืนเป็นการกระทำที่ก้าวร้าว (Aggression) และเป็นความวิปริตทางเพศที่มีความสุขใจจากการทรมานกายหรือใจผู้อื่น (Sadism) ซึ่ง อาชญากรกระทำขึ้นเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่อ่อนแอของตนให้ดูดีขึ้นและทำให้รู้สึกว่ามีอำนาจเหนือผู้อื่น ทั้ง เป็นการทดแทนความรู้สึกพ่ายแพ้ ต่ำด้อย และปกปิดความบกพร่องแห่งบุคลิกภาพของตนไว้

นอกจากนั้น การข่มขืนกระทำชำเรา ทางหลักวิชายังสามารถแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบด้วยกันคือ¹⁶

(1) การข่มขืนตัวต่อตัว (single rape)

การข่มขืนตัวต่อตัวนี้อาจเป็นกรณีที่หญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อไม่รู้เห็นเป็นใจด้วย หรือมีส่วนรู้เห็นเป็นใจด้วยก็ได้ และอาจกระทำโดยบุคคลที่คุ้นเคยกันมาก่อนหรือไม่เคยรู้จักกันมาก่อนก็ได้เช่นกัน

ทั้งนี้ ในกรณีที่หญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อไม่มีส่วนรู้เห็นเป็นใจด้วย ข่อมทำให้การข่มขืนมีความรุนแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เป็คนรู้จักกัน มักพบว่าหญิงที่ตกเป็นเหยื่อจะพยายามต่อสู้อย่างเต็มที่ และเหยื่อก็มักจะได้รับอันตรายอย่างมาก

ส่วนกรณีที่หญิงซึ่งตกเป็นเหยื่อมีส่วนรู้เห็นเป็นใจด้วยนั้น ตามหลักวิชามักเรียกว่าเป็นกรณีที่ “ผู้หญิงให้ทำ” (victim proneness) ซึ่งมักเกิดขึ้นกับผู้หญิงที่มีความโน้มเอียงในทางเพศอย่างมาก เช่น มีอาชีพเป็น โสเภณี หมอนวด พาร์ตเนอร์ หรือเป็นผู้หญิงที่เปลี่ยนผู้ชายบ่อยครั้ง เป็นต้น

¹⁶ นายแพทย์บุญสว ย เชิดเกียรติกุล, “ข่มขืนกระทำชำเรา,” วารสารอัยการ 3 (มีนาคม 2523) : 61-62.

(2) การโถมหึง(multiple rape)

การโถมหึง หมายถึง การที่ผู้ชายตั้งแต่สองคนหรือมากกว่านั้นร่วมกันล่วงละเมิดทางเพศต่อหญิง การโถมหึงมักจะไม่มี ความรุนแรง และผู้กระทำมักจะมีการดื่มสุราก่อนหรือขณะกระทำผิด โดยแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

- การข่มขืนคู่(pair rape) โดยผู้ชาย 2 คน
- การข่มขืนหมู่(group rape) โดยผู้ชายมากกว่า 2 คนขึ้นไป

สถิติการข่มขืนหมู่ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยที่มีความรุนแรงมากที่สุด คือที่ภาคใต้ โดยเป็นกรณีที่หญิง 1 คนถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยการรวมโถมโดยผู้ชาย 30 คน

(3) การข่มขืนแล้วฆ่า(felony rape)

การข่มขืนแล้วฆ่า ผู้กระทำมักกระทำโดยลำพัง โดยไม่มีการร่วมกระทำกับผู้อื่น เหตุผลประการสำคัญที่ทำให้ต้องมีการฆ่าเพราะผู้กระทำผิดต้องการปิดปากเหยื่อ

อนึ่ง สุชีลา ตันชัยนันท์ ได้กำหนดรูปแบบของการข่มขืนเพิ่มเติมดังนี้¹⁷

(1) การข่มขืนโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ (authority rape) ซึ่งมักเป็นกรณีที่ผู้กระทำได้กระทำต่อผู้สืบสันดานศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล

(2) การข่มขืนในสถานการณ์สงคราม(rape during wartime) จากการศึกษาของ Susan Brownmiller(1975)มีข้อน่าสังเกตว่า การข่มขืนเกิดขึ้นทั้งในสงครามประกาศศานา เช่น สงครามครูเสด หรือในสงครามปลดแอกทางชนชั้นและประชาชาติ เช่น เกิดขึ้นในขณะที่กองทัพแดงของรัสเซียบุกเยอรมนีในสงครามโลกครั้งที่สองหรือการข่มขืนเกิดขึ้นในสงครามแย่งอำนาจระหว่างมหาอำนาจในสงครามโลกทั้งสองครั้ง

(3) การข่มขืนภายในครอบครัว(incest) การข่มขืนลักษณะนี้จะเกิดขึ้นในหมู่สมาชิกของครอบครัว เช่น พ่อ-ลูกสาว ปู่-หลานสาว อา-หลานสาว เป็นต้น

(4) การข่มขืนในสถาบันการสมรส(rape within marriage) การข่มขืนรูปแบบนี้มักเกิดขึ้นระหว่างคู่สมรส ในต่างประเทศ เช่น ประเทศเนเธอร์แลนด์เคยมีกรณีที่สามีข่มขืนว่าจะไม่ให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่ภรรยาในกรณีที่ภรรยาปฏิเสธการร่วมประเวณี หรือในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้แยกกันอยู่ชั่วคราวแต่สามีก็ยังมิสละตามกฎหมายครอบครัวในการบังคับภรรยาให้ร่วมประเวณีด้วย

(5) การข่มขืนโดยกลุ่มชน(mass rape) ซึ่งเกิดขึ้นในประเทศแถบเอเชียใต้โดยเฉพาะบังกลาเทศ และอินเดีย การข่มขืนในลักษณะนี้เป็นเครื่องมือทางการเมืองของฝ่ายปกครองหรือกลุ่ม

¹⁷ สุชีลา ตันชัยนันท์, ข่มขืน : ปัญหาความรุนแรงทางเพศ (กรุงเทพฯ : พลิก, 2535), หน้า 14-15.

คนที่ได้เปรียบในสังคมที่ใช้ควบคุมขบวนการเคลื่อนไหวของชาวไร่รับจ้างและชาวนาไร่ที่คืนทำกินที่ต่อรองเรื่องสิทธิผลประโยชน์ของคน รูปแบบที่เกิดขึ้นคือผู้หญิงทุกคนในชุมชนนั้นจะถูกข่มขืน โดยผู้ชายที่ถูกเกณฑ์มาจากหมู่บ้านอื่น หากมองจากสังคมไทยแม้ว่ารูปแบบการข่มขืนโดยกลุ่มชนจะมีได้เกิดขึ้น แต่การข่มขืนก็เป็นเครื่องมือทางการเมืองของฝ่ายปกครองในหลายสมัยที่ใช้ควบคุมนักต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยฝ่ายสตรี ตัวอย่างที่เห็นชัดเจนที่สุดคือ กรณีเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 เป็นต้น

2.2.1.2 การอนาจาร

การกระทำผิดทางเพศในลักษณะที่เป็นการอนาจารนั้นมีลักษณะที่แตกต่างจากการกระทำผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตรงที่การอนาจารนั้นเป็นเพียงการกระทำที่ไม่สมควรในทางเพศต่อร่างกายของบุคคลอื่น¹⁸ กล่าวคือเป็นการกระทำต่อเนื้อตัวซึ่งเป็นส่วนที่อยู่ภายนอกร่างกายของผู้อื่นเท่านั้นแต่ยังไม่ถึงขั้นที่เป็นการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น การกระทำผิดทางเพศในลักษณะที่เป็นการอนาจารมีการบัญญัติเป็นความผิดฐานหนึ่งในประมวลกฎหมายอาญาของไทยโดยบัญญัติอยู่ในมาตรา 278 และ 279 และมีบทบัญญัติเกี่ยวกับเหตุเพิ่มโทษอยู่ในมาตรา 280-281

2.2.1.3 การล่วงเกินทางเพศ (Sexual Harassment)

คำว่า Sexual Harassment นี้ได้มีผู้ให้ความหมายไว้มากมาย เช่น Farley¹⁹ ได้ให้นิยามของการล่วงเกินทางเพศว่าเป็นพฤติกรรมของผู้ชายอันไม่ได้รับการเชื่อเชิญ โดยแสดงหรืออ้างสิทธิว่าผู้หญิงมีหน้าที่ทางเพศนอกเหนือไปจากหน้าที่การทำงานตามปกติ การล่วงเกินทางเพศอาจจะแสดงในรูปแบบดังต่อไปนี้

1. การจ้องมอง การวิพากษ์วิจารณ์ การสัมผัสจับต้องร่างกายของผู้หญิง
2. การเรียกร้องให้ยอมรับพฤติกรรมทางเพศ (Sexual behavior)
3. การนัดหมาย (Dates) ซ้ำซากแต่เพียงฝ่ายเดียว
4. การเรียกร้องให้มีเพศสัมพันธ์ด้วย (Sexual intercourse)
5. การข่มขืน

ในส่วนขององค์การสหประชาชาติได้อธิบายเกี่ยวกับการล่วงเกินทางเพศว่าหมายถึงพฤติกรรมที่ผู้ถูกกระทำหรือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อถือว่าเป็นสิ่งที่ “ไม่พึงปรารถนา” (Unwelcome) และ

¹⁸ หุค แสงอุทัย, กฎหมายอาญา ภาค 2-3, พิมพ์ครั้งที่ 10 (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544), หน้า 170.

¹⁹ Jame Byeff Korn, “The Fungible Woman and Other Myths of Sexual Harassment,” Tulane Law Review 67 (1993) : 1373.

“ไม่ต้องการ”(Unwanted) โดยการล่วงเกินดังกล่าวอาจจะเป็นในรูปของการแสดงออกทางวาจา กิริยา ท่าทาง การจับต้องร่างกายและสิ่งแวดล้อม²⁰

นอกจากองค์การสหประชาชาติที่ได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการล่วงเกินทางเพศแล้ว The European Commission Code of Practice เองก็ได้ให้ความหมายของการล่วงเกินทางเพศไว้ด้วย เช่นกันว่าเป็นการกระทำในลักษณะทางเพศหรือการกระทำอื่นที่มีพื้นฐานมาจากเรื่องเพศที่กระทบ ต่อเกียรติยศ ศักดิ์ศรีของหญิงและชายในที่ทำงาน โดยรวมถึงการกระทำของหัวหน้างานและเพื่อน ร่วมงานด้วย ทั้งนี้ เป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้หาก

(1) การกระทำนั้นไม่เป็นที่พึงปรารถนา ไร้เหตุผล และเป็นการละเมิดต่อผู้ถูกระทำ

(2) การปฏิเสธหรือการยอมรับของบุคคลต่อการกระทำเช่นนั้นของหัวหน้างานหรือ เพื่อนร่วมงาน ถูกนำมาใช้เป็นพื้นฐานการตัดสินใจไม่ว่าโดยตรงหรือโดยปริยายในการเข้าฝึกงาน การจ้างงาน การจ้างงานอย่างต่อเนื่อง การเลื่อนขั้น เรื่องเงินเดือน หรือการตัดสินใจอื่น ๆ อันเกี่ยวกับการจ้างงาน และ/หรือ

(3) การกระทำเช่นนั้นก่อให้เกิดบรรยากาศการทำงานที่มีลักษณะข่มขู่ ไม่เป็นมิตร และมีลักษณะต่ำต้อยต่อผู้รับ²¹

อนึ่ง The Equal Employment Opportunity Commission (EEOC) ได้ให้คำนิยามการ ล่วงเกินทางเพศว่าเป็นการกระทำเพื่อผลประโยชน์ทางเพศที่ไม่น่ายินดี การเชื่อเชียวร้องขอเพื่อ ความพึงพอใจในทางเพศ และการกระทำอื่น ๆ ด้วยทางกายและวาจาในทางเพศ โดยจะเป็นการ ล่วงเกินทางเพศเมื่อ

(1) การยอมรับหรือพฤติกรรมเช่นนั้น ก่อให้เกิดเงื่อนไขเกี่ยวกับการจ้างงานของ บุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยตรงหรือโดยปริยาย

(2) การยอมรับหรือการปฏิเสธพฤติกรรมดังกล่าวถูกนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการ ตัดสินใจจ้างงาน ซึ่งมีผลกระทบต่อบุคคลนั้น

(3) การกระทำดังกล่าวมีวัตถุประสงค์หรือมีผลกระทบต่อการทำงานของบุคคล โดย ก่อให้เกิดสภาพการทำงานที่ไม่เป็นมิตรหรือมีบรรยากาศการทำงานเป็นที่น่ารังเกียจ²²

จากคำจำกัดความข้างต้น จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมการล่วงเกินทางเพศเป็นการแสวงหา ผลประโยชน์ในทางเพศโดยอาศัยตำแหน่งหน้าที่ที่เกิดขึ้นในระหว่างความสัมพันธ์ของการทำงาน หรือเกี่ยวกับการจ้างงาน ซึ่งผู้ที่กระทำการล่วงเกินทางเพศอาจจะเป็นผู้ที่มีอำนาจหรือสถานภาพ

²⁰ อรพินท์ สพฤกษ์ชัย, “ประเด็นสำคัญและข้อควรรู้เกี่ยวกับการล่วงเกินทางเพศ,” เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการเวที ความคิดเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทย เรื่อง กระบวนการยุติธรรมกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง, กันยายน 2542, หน้า 4.

²¹ Janet Dine and Bob Watt, “Sexual Harassment : Moving Away From Discrimination,” *European Law Review* 19 (February 1994) : 345.

²² www.watchtower.org/library/g/1996/5/22/sexual_harassment_global.htm.

เหนือกว่าผู้ถูกระทำ และอาศัยการที่มีอำนาจเหนือนั้นมากระทำการล่วงเกินทางเพศ โดยการเรียกร้อยหรือเชื้อเชิญอันมีนัยในทางเพศ เช่น ขอมิเพศสัมพันธ์ หรือชวนไปรับประทานอาหาร หรือชวนไปเที่ยว เพื่อความพึงพอใจในทางเพศโดยแลกเปลี่ยนกับผลประโยชน์ทางด้านการงานของผู้ถูกระทำ เช่น การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง หรืออาจจะเป็นกรณีที่ผู้ที่มีอำนาจเหนือหรือเพื่อนร่วมงานกระทำการอันเป็นการสร้างบรรยากาศที่ไม่เป็นมิตรของการทำงาน เช่น การจ้องมอง การวิพากษ์วิจารณ์ การสัมผัสและต้องร่างกายอันมีนัยในทางเพศที่เป็นการกระทำซ้ำๆ ซากๆ ทำให้ผู้ถูกระทำรู้สึกอึดอัดเนื่องจากไม่ต้องการหรือไม่เป็นที่ยินดี แต่หากผู้ถูกระทำไม่ยินยอมต่อการกระทำดังกล่าว ก็จะต้องเกรงกลัวว่าจะได้รับผลกระทบต่อน้ำที่การทำงาน ทั้งนี้ การล่วงเกินทางเพศในที่ทำงานเป็นการแสดงให้เห็นถึงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกระทำ ซึ่งผู้ถูกระทำต้องตกอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถที่ไม่สามารถและยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ จึงจำต้องยอมต่อสถานการณ์ดังกล่าว เพราะหากไม่ยอมก็อาจจะต้องได้รับผลกระทบทางด้านการงานหรืออาจต้องสูญเสียงาน

2.2.2 วิธีการล่วงละเมิดทางเพศ

ดังที่ได้กล่าวไปในหัวข้อที่แล้วว่าการล่วงละเมิดทางเพศแบ่งออกได้เป็นหลายรูปแบบ ฉะนั้น ในส่วนของวิธีการในการล่วงละเมิดทางเพศแต่ละรูปแบบนั้นย่อมมีความแตกต่างกันด้วยเช่นกัน ซึ่งอาจแยกพิจารณาได้ดังนี้

2.2.2.1 การข่มขืนกระทำชำเรา

ในส่วนของวิธีการข่มขืนกระทำชำเราหรือการกระทำชำเรานั้นปรากฏอยู่ในบทบัญญัติประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสองและ 277 วรรคสอง(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550 ซึ่งบัญญัติว่า การกระทำชำเรา หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น²³ ฉะนั้น ตามบทบัญญัติประมวลกฎหมายอาญาปัจจุบันได้มีการขยายนิยามของการข่มขืนกระทำชำเราจากเดิมที่เป็นเรื่องของอวัยวะเพศของชายล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศของหญิง ให้ครอบคลุมถึงการที่อวัยวะเพศของเพศชายล่วงล้ำเข้าไปในทวารหนักของเพศหญิง, การที่อวัยวะเพศของเพศชายล่วงล้ำเข้าไปในทวารหนักของเพศชายด้วยกัน ตลอดจนการที่อวัยวะของเพศชายเข้าไปในช่องปากของเพศหญิงหรือของเพศชายด้วยกัน ทั้งยังครอบคลุมถึงการใช้สิ่งอื่นใด ซึ่งได้แก่ อวัยวะเพศเทียม กระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่นอีกด้วย

²³ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสองและมาตรา 277 วรรคสอง (แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550).

ทั้งนี้ การกระทำที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นความผิดก็ต่อเมื่อผู้นั้นได้กระทำโดยขู่เข็ญ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้นั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น²⁴ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือการกระทำความผิดดังกล่าวต้องกระทำโดยปราศจากความยินยอมของอีกฝ่าย อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี หากการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำต่อเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี แม้การกระทำความผิดดังกล่าวจะกระทำไปด้วยความยินยอมของอีกฝ่าย กล่าวคือ ไม่ได้กระทำโดยขู่เข็ญ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้นั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่นก็ตาม บุคคลที่กระทำย่อมมีความผิดและต้องรับโทษตามที่กฎหมายกำหนด

2.2.2.2 การอนาจาร

วิธีการอนาจารนั้น ได้แก่ การ กอด ปล้ำ หรือสัมผัสจับต้องอวัยวะทางเพศอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้อื่น²⁵ นอกจากนี้ การอนาจารยังรวมถึง การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งบังคับผู้อื่นให้กระทำต่อตนเอง เช่น นายเอกบังคับให้ นางสาว ย. จับของลับของตนเอง²⁶ ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าการอนาจารนั้นมีการล่วงละเมิดต่อผู้อื่นในลักษณะที่รุนแรงน้อยกว่าการข่มขืนกระทำชำเราซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้กระทำใช้อวัยวะเพศของตนล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะ, ทวารหนักหรือช่องปากของผู้อื่นเลยทีเดียว นอกจากนี้ หากพิจารณาลักษณะของการกระทำอนาจารแล้วจะเห็นว่าโอกาสที่จะเกิดการอนาจารขึ้นนั้นมีได้มากกว่าการข่มขืนกระทำชำเรา เนื่องจากการอนาจารสามารถเกิดขึ้นได้แม้กระทั่งในสถานที่ที่มีประชาชนพลุกพล่าน ดังจะเห็นได้จากกรณีที่ผู้ชายใช้อวัยวะเพศของตนถูโลกับร่างกายของผู้หญิงบนรถโดยสารหรือในสถานที่ที่แออัดด้วยผู้คน ในขณะที่การข่มขืนกระทำชำเรานั้นมักจะกระทำในสถานที่เปลี่ยว ไม่มีประชาชนพลุกพล่าน

2.2.2.3 การล่วงเกินทางเพศ(Sexual Harassment)

การล่วงเกินทางเพศถือว่าเป็นการกระทำที่มีวิธีการในการกระทำหลากหลายมากที่สุด เนื่องจากผู้กระทำไม่จำเป็นต้องสัมผัสหรือกระทำต่อเนื้อตัวร่างกายของอีกฝ่ายก็อาจถือเป็นการล่วงเกินทางเพศได้ ทั้งนี้ วิธีการในการล่วงเกินทางเพศแบ่งเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

(1) การล่วงเกินด้วยวาจา(Verbal harassment) เช่น

- การวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับรูปร่าง การแต่งตัวที่สื่อไปในทางลามก
- การเล่าเรื่องตลกลามก

²⁴ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคแรก(แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550).

²⁵ จิตติ ดิงศักดิ์, คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2 ตอน 1, หน้า 739.

²⁶ www.nrtu.ac.th/knowledge/laws001.asp.

- การพูดหรือถามถึงความสัมพันธ์ทางเพศของบุคคลใดบุคคลหนึ่งในที่สาธารณะ
- การเปลี่ยนหัวข้อเรื่องงานให้เป็นเรื่องทางเพศหรือเรื่องลามก
- การกระจายข่าวลือหรือนินทาเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
- การตามติดตามจับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ทั้งๆที่รู้ว่าบุคคลนั้นไม่สนใจ
- การกล่าวถึงกลุ่มหญิงหรือชายในทางลามก

การใช้คำพูดเพื่อสร้างสถานการณ์ที่เป็นการล่วงเกินทางเพศนี้ ผู้กระทำมักจะมีเป้าหมายและบางครั้งกระทำอย่างจงใจ

(2) การล่วงเกินโดยการแสดงออกทางกิริยา(Nonverbal harassment) เช่น

- การจ้องมองอย่างกรุ่มกริม
- การแสดงสีหน้าท่าทางเจ้าชู้
- การแสดงท่าทางหรือการเคลื่อนไหวร่างกายที่สื่อถึงเจตนาการล่วงเกินทางเพศ
- การติศติภาพ แสดงสิ่งของ หรืออุปกรณ์ที่สื่อไปในทางเพศหรือลามก
- การส่งจดหมาย ข้อความ ภาพ การ์ด หรือคำกลอนที่สื่อไปในทางเพศหรือลามก
- การมองอย่างสำรวจตรวจตรา(โดยตั้งใจ)

(3) การล่วงเกินโดยการสัมผัส(Physical harassment) เช่น

- การแตะเนื้อต้องตัว รวมทั้งการจับต้องเสื้อผ้า ร่างกาย ผมและการนวดคอแขน
- การกอด จูบ หอมแก้ม ติ๊กัน หรือสะโพก
- การยื่น เดีน หรือนั่งชิดใกล้เกินความจำเป็น หรือใช้บางส่วนของร่างกายสัมผัส

อย่างจงใจ²⁷

2.3 สาเหตุของการข่มขืนกระทำชำเรา

การข่มขืนกระทำชำเรานอกจากเป็นการกระทำที่ขัดศีลธรรมแล้ว ยังเป็นการกระทำที่ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งแก่ผู้ถูกระทำและส่วนรวมเป็นอย่างมาก จึงเป็นเรื่องสำคัญที่สมควรต้องป้องกันมิให้เกิดขึ้น อนึ่ง ในการที่จะป้องกันปัญหาดังกล่าวได้จำเป็นต้องพิจารณาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา ซึ่งหากพิจารณาก็จะพบว่าสาเหตุสำคัญที่เป็นปัจจัยนำไปสู่การก่อเหตุข่มขืนกระทำชำเรานั้น มีด้วยกันหลายประการ โดยสาเหตุสำคัญของการข่มขืนกระทำชำเรา ได้แก่

²⁷ อรพินท์ สฟโชคชัย, “ประเด็นสำคัญและข้อควรรู้เกี่ยวกับการล่วงเกินทางเพศ,” เอกสารประกอบการสัมมนาโครงการเวทีความคิดเพื่อการพัฒนากระบวนการยุติธรรมไทย เรื่อง กระบวนการยุติธรรมกับความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิง, หน้า 5-6.

2.3.1 สาเหตุจากตัวผู้กระทำผิด(Rapist)

สาเหตุจากตัวผู้กระทำผิด(Rapist) ซึ่งอาจจะเกิดจากความผิดปกติภายใน กล่าวคือ ผู้กระทำผิดมีความผิดปกติแต่กำเนิด หรือเกิดจากการถูกเลี้ยงดูมา โดยปลูกฝังค่านิยมในการกดขี่ข่มเหงทางเพศ โดยสามารถจำแนกได้เป็นกรณีต่างๆดังนี้

(1) สาเหตุจากสันดานความประพฤติแบบก้าวร้าว(Aggressive Conduct Disorder) อาชญากรที่กระทำความผิดด้วยสาเหตุนี้จะมีพฤติกรรมก้าวร้าว(Aggressive Criminals) ผู้กระทำผิดมิใช่อาชญากรทางเพศอย่างแท้จริงแต่เป็นการกระทำที่ใช้กำลังรุนแรงในทางทำลายเหยื่อของตน

(2) สาเหตุจากแรงกระตุ้นทางเพศ เป็นการแสดงออกทางอารมณ์เพศอย่างรุนแรง (Explosive Sexual Impulse)และโดยมีจุดมุ่งหมายทางเพศ(Sexual Aim) ผู้ข่มขืนจะมีลักษณะเป็นปกติมาตลอด ไม่มีความผิดปกติทางเพศ แต่มีความขลาดอาย มีบุคลิกภาพที่ไม่บรรลุนิติภาวะ (Immature)อายุที่จะผูกสัมพันธ์กับหญิงต่างๆ ไป ความประพฤติปฏิบัติตนจะเปลี่ยนแปลงเมื่อดื่มสุรา เพราะสุราจะเข้าไปลดความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เหลือแต่ความรู้สึกที่มาจากสัญชาตญาณ(Instinctual Need)²⁸ ทำให้ความขลาดอายประหม่าหมดไป และความรู้สึกอารมณ์ที่กดเก็บเอาไว้ก็จะระเบิดออกมา การกระทำจึงเกิดขึ้นเพื่อระบายความต้องการทางเพศ

(3) สาเหตุจากความผิดปกติทางจิตใจ(Mental Disorders) กล่าวคือผู้กระทำผิดด้วยสาเหตุนี้มักเป็นผู้ที่เป็นโรคจิต เช่น จิตเภท โรคซึ่งเกิดหวาดระแวง(Paranoid) ปัญญาอ่อนและโรคทางสมอง(Organic Brain Diseases)ที่จะทำให้มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงและกระทำการ โดยขาดสติ ความรู้สึกผิดชอบไม่มี

(4) สาเหตุจากความวิปริตทางเพศ กามวิปริตแบบด้นหาทรมาน(Sadist) ผู้กระทำผิดที่กระทำความผิดด้วยสาเหตุนี้มักกระทำเพื่อถ่ายทอดความก้าวร้าวทางเพศ(Sexual Aggressive Diffusion)ที่จำเป็นต้องได้รับการกระตุ้น ปลูกเร้าอารมณ์เพศด้วยการขจัดขึ้นหรือด้านทานจากอีกฝ่ายหนึ่งจะได้รับความพึงพอใจเมื่อได้ร่วมประเวณีอย่างรุนแรงและจะไม่พยายามหาคุณอนันตกรรมคา เพราะจะไม่ได้รับความสุข

(5) ผู้กระทำความผิดเนื่องจากความก้าวร้าวรุนแรงทางเพศที่เกิดจากกระบวนการทางสังคม(Socialized Sexual Aggression) บุคคลที่กระทำความผิดจากสาเหตุนี้มักจะได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม และคนใกล้ชิด ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เป็นคนก้าวร้าวทางเพศได้ โดยคนกลุ่มนี้พวกเขามักถูกเลี้ยงดูในวัฒนธรรมที่ไม่ได้สอนให้พวกเขาเคารพในสิทธิของคนอื่น เห็นแก่ความสนุกสนานทางเพศและความพึงพอใจของตัวเองเป็นหลัก และจากการบำบัดรักษา พบว่าผู้กระทำความผิดทางเพศกลุ่มนี้มักมีการบิดเบือนทางกระบวนการรับรู้ ซึ่งทำให้พวกเขามีการแสดงออกมานบนความเชื่อที่เกี่ยวกับความก้าวร้าวและการที่พวกเขามีความเชื่อแบบนี้เองทำให้กลุ่ม

²⁸ วิชา นาควัชร, มอญชีวิตกับจิตแพทย์ (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรไทย, 2525), หน้า 13.

ผู้กระทำความผิดกลุ่มนี้มักใช้อ้างเป็นเหตุผลเข้าข้างตัวเองและคิดว่าตนเองไม่ได้ผิดปกติและยกความผิดให้กับเหยื่อ

(6) พวกบุคลิกภาพผิดปกติ(Psychopaths) โดยบุคคลเหล่านี้จะรู้ตัวอยู่เสมอว่าตนเองกำลังทำอะไร และรับรู้ว่าสิ่งที่เขากระทำเป็นสิ่งผิด แต่พวกเขาไม่สนใจว่าสิ่งที่เขากระทำเป็นสิ่งที่ถูกหรือผิดและสร้างความเดือดร้อนให้แก่ใครบ้าง เป็นคนขาดจิตสำนึกและไม่ละอายต่อการกระทำของตนเอง ไม่สำนึกผิดและมักโทษสังคมอยู่เสมอ ไม่เคยโทษตัวเอง มีลักษณะการต่อต้านสังคม มีการแสดงออกอารมณ์ทางเพศที่ผิดปกติจากบุคลิกธรรมดา โดยผู้กระทำความผิดมักนิยมความก้าวร้าวรุนแรง ชอบเห็นความทุกข์ทรมาน ความขมขื่นของเหยื่อผู้เสียหายและผู้กระทำความผิดยังมีความรู้สึกสนุกสนาน ได้รับความสุขจากการกระทำเหล่านั้น มีความคิดว่าการกระทำยิ่งชั่วร้ายเท่าใดก็ยิ่งมีความสุข ยินดีกับสิ่งเหล่านั้น สาเหตุที่ทำให้ผู้กระทำความผิดเป็นเช่นนี้เนื่องจากเขาได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมและการเลี้ยงดูที่ผิด การใช้ความรุนแรงและทำให้ขาดการควบคุมทางอารมณ์ และจากผลการวิจัยพบว่า ผู้กระทำความผิดเหล่านี้มักไม่เกรงกลัวต่อการลงโทษ โดยวิลเลียม แชมบลิส²⁹ (William Chambliss) ได้อธิบายว่า การกระทำความผิดซึ่งเป็นการแสดงออกทางด้านอารมณ์ ผลของการยับยั้งการกระทำความผิดด้วยการลงโทษจะมีผลยับยั้งการกระทำความผิดน้อยมาก การกระทำความผิดทางเพศของผู้ที่มีความผิดปกติทางด้านจิตใจ เป็นการแสดงออกทางอารมณ์อันเกิดจากความผิดปกติทางด้านจิตใจของเขาเหล่านั้น ซึ่งการลงโทษไม่อาจทำให้ผู้กระทำความผิดนั้นเกรงกลัวต่อการลงโทษได้ ชั่วร้ายการลงโทษที่รุนแรง เช่น การลงโทษประหารชีวิตผู้กระทำความผิด กลับส่งผลให้อาชญากรเหล่านั้น ใช้ชีวิตแตกต่างชีวิตโดยการสังหารเหยื่อผู้เสียหาย เพราะจะทำให้สามารถปิดปิดการกระทำความผิดหรือคิดว่าเป็นการกระทำที่สมควรแล้วเพื่อแสดงการปลดปล่อยความก้าวร้าวรุนแรงตอบแทนกันอย่างเต็มที่³⁰

(7) ผู้กระทำความผิดทางเพศที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ(Paraphiliacs)ซึ่งพบประมาณ 25 เปอร์เซ็นต์ของผู้กระทำความผิดทางเพศทั้งหมด(คำว่า Para มีความหมายว่า มากเกินปกติหรือเป็นบุคคลที่ผิดปกติ)ดังนั้น ประสพการณ์ทางเพศของคนกลุ่มนี้จึงมักเป็นพฤติกรรมที่มากเกินกว่าคนปกติทั่วไป เช่น การกระตุ้นทางเพศที่ต้องใช้ความรุนแรงจึงจะทำให้เขาเกิดความพึงพอใจ ซึ่งความรู้สึกและความต้องการทางเพศที่เกินปกติดังกล่าว เป็นสิ่งที่คอยรบกวนเขาตลอดเวลา โดยตัวของเขาเองก็ไม่เข้าใจและไม่สามารถควบคุมได้ อันเป็นสาเหตุให้เขาต้องหาทางระบายออกกับเหยื่อผู้เคราะห์ร้าย พบว่า ผู้กระทำความผิดกลุ่มนี้อย่างน้อยภายในระยะเวลา6เดือนเขาจะถูกกระตุ้นทางเพศซ้ำ

²⁹ William J. Chambliss, "Types of Deviance and the Effectiveness of Legal Sanctions" in Lawrence M. Friedman and Stewart Macaulay eds. *Law and the Behavioral Sciences*" 2,nd ed. (Indianapolis : The Bobbs – Merrill Company, 1977), pp. 255-268.

³⁰ ประธาน วัฒนวานิชย์, *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอาชญาวิทยา* (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประกายพรึก, 2546), หน้า 130.

ซึ่งจะบ่ยแคไไหน รุนแรงเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับแรงผลักดันทางจิตใจด้วย ดังนั้น เขาจึงพยายามต่อสู้
อย่างมากในการควบคุมตนเอง³¹

นอกจากนี้จากการศึกษาวิเคราะห์ทางด้านจิตวิทยาและจิตวิทยาคลินิกยังยืนยันว่า ชายผู้
ข่มขืนมิได้กระทำการเพียงเพราะความต้องการระบายอารมณ์เพศหรือกระทำการเพราะความ
ปรารถนาทางเพศ(Sexual Desire)ที่ไม่มีหนทางใจจะตอบสนองให้เกิดความพึงพอใจได้ แต่เป็น
ภาวะที่ชายผู้ข่มขืนมีความอ่อนแอ ความเก็บกด และสับสนทางอารมณ์ มีความเจ็บป่วยทางจิตใจ ไม่
สามารถควบคุมการตัดสินใจ หรือความมีสติสัมปชัญญะไม่สามารถเหนี่ยวรั้งให้เขากระทำในสิ่งที่
ถูกต้องได้³² Nicholas Groth เรียกการข่มขืนกระทำชำเราว่าเป็นการกระทำทางเพศที่จอมปลอม
(Predosexual Act)ซึ่งประกอบขึ้นมาจากความโหดร้ายป่าเถื่อน ความโกรธแค้น และการแสดง
อำนาจของชายที่มีเหนือหญิง³³ การกระทำที่เขาตัดสินใจนั้นเกิดขึ้นจากความรู้สึกที่ต้องการขจัด
ความเก็บกดหรือความตึงเครียดภายในของตนออกไป ซึ่งอาจจะเกิดจากปัจจัยต่างๆทางด้านสังคม
หรือเศรษฐกิจ จึงระบายออกด้วยวิธีการข่มขืนหญิงสักคนซึ่งจะเป็นใครก็ได้

การศึกษายังพบว่าภูมิหลังของผู้ข่มขืนส่วนใหญ่เป็นคนมีความเก็บกดทางเพศ หรือมีปม
ด้อยมาก่อนมีแนวโน้มที่ฝังใจลึกๆที่เกลียดผู้หญิง ไม่พอใจผู้หญิงและอยากทำในสิ่งที่ก้าวร้าวและ
รุนแรงต่อเพศหญิง การที่เขาข่มขืนมิใช่เป็นเพราะความต้องการทางเพศเป็นอันดับหนึ่ง แต่เป็น
เพราะรู้สึกว่าผู้หญิงคนนั้นเป็นเหยื่อในสถานการณ์ที่ไม่สามารถต่อสู้ได้ สภาพการณ์ที่ชายผู้นั้นได้
ใช้กำลังหรือใช้อาวุธที่ตนมี กระชากหรือข่มขู่และข่มขืนหญิง ทำให้เขาเกิดความพอใจเสมือนว่าเขา
ได้พิชิตผู้หญิงอย่างน้อยก็ในชั่วครู่หนึ่ง และได้คู่มั่นเหยียดหยามหญิงนั้น ส่วนความสุขทางเพศที่
ได้รับเป็นเพียงผลพลอยได้เท่านั้น³⁴

2.3.2 สาเหตุจากสังคม

นักสังคมจิตวิทยาและนักอาชญาวิทยาต่างเห็นพ้องต้องกันว่าสภาพแวดล้อมทางสังคมมี
อิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมมาก โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนมีความสามารถในการ
เลียนแบบได้สูงมาก ดังนั้น หากสภาพแวดล้อมเลวร้ายก็หล่อหลอมให้เด็กในสังคมนั้นมีพฤติกรรม
เลวร้ายไปด้วย และกลายเป็นอาชญากร ในที่สุด

³¹ จิราภรณ์ สวนพูน, "ผู้กระทำผิดทางเพศคือใคร(ตอนที่2)," วารสารราชทัณฑ์ 53, 1 (2548) : 79-80.

³² Nicholas Groth, *Men Who Rape*, Third Printing (New York : Plenum Press, 1981), p. 6.

³³ Ibid, p. 2.

³⁴ อุคมศิลป์ ศรีแสงนาม, นพ., "จิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการข่มขืน," สถิติทัศน์ (กุมภาพันธ์-เมษายน 2526) : 50.

ทั้งนี้ พบว่าปัจจุบันนี้ได้เกิดความเปลี่ยนแปลงขึ้นในสังคมทางด้านลบหลายประการ ได้แก่ ความเสื่อมทั้งทางวัฒนธรรมและศีลธรรมจรธา³⁵ นอกจากนั้นยังพบว่ามีกระแสสื่อลามกต่างๆ เช่น หนังสือประเภทขั้วอุอารมณ์ทางเพศ, ภาพยนตร์ลามก สิ่งต่างๆเหล่านี้ล้วนแต่สามารถทำให้เห็นว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตที่ขาดเสียไม่ได้ มีการนำเสนอทัศนคติต่างๆอันล้วนแต่เป็นภัยต่อเด็ก-เยาวชนและผู้หญิงทั่วไป เช่น การเน้นให้ความสำคัญของโครงสร้างสรีระของสตรีในแง่กามารมณ์ต่างๆเป็นต้น³⁶ ตลอดจนการแพร่หลายของสุรา ยาเสพติดให้โทษที่ทำให้เกิดแหล่งมั่วสุม หรือมีฤทธิ์ต่อสมอง กดความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ความยับยั้งชั่งใจ ซึ่งเป็นสิ่งที่สนับสนุนการก่ออาชญากรรมทางเพศได้ทั้งสิ้น หรือครอบครัวตั้งอยู่ในชุมชนแออัด ไม่ถูกสุขลักษณะอนามัยและยังเป็นแหล่งมั่วสุมทางด้านมิชฌาชีพต่างๆที่เยาวชนได้พบเห็นอยู่ทุกๆวัน จึงเลียนแบบกระทำในสิ่งที่ไม่ดีเหล่านี้ และนำไปสู่การกระทำผิดได้

2.3.3 สาเหตุทางเศรษฐกิจ

การที่ประชาชนมีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการครองชีพ ทำให้เกิดความอึดอัดขัดสน จนก่อให้เกิดความเครียดและจำต้องหาทางระบาย จึงผลักดันให้ก่ออาชญากรรมทางเพศได้ในที่สุด นอกจากนั้น สภาพเศรษฐกิจที่ตกต่ำทำให้นักบางส่วนไม่สามารถใช้บริการจากหญิงที่ขายบริการทางเพศได้³⁷ อนึ่ง ปัจจัยทางเศรษฐกิจดังกล่าวผลักดันให้ผู้หญิงต้องออกทำงานนอกบ้านมากขึ้น เพื่อเพิ่มรายได้แก่ครอบครัว และอาจต้องทำงานล่วงเวลาในเวลากลางคืนอันอาจเป็นการสร้างโอกาสให้อาชญากรรมทางเพศที่แสวงหาเหยื่ออยู่ได้ประกอบอาชญากรรม โดยเฉพาะในกรณีที่บ้านของเหยื่อตั้งอยู่บริเวณที่เปลี่ยว หรือต้องผ่านทางเปลี่ยว³⁸

2.3.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงเองและโอกาสของอาชญากร

สำหรับกรณีอาชญากรรมทางเพศรูปแบบของข่มขืนนั้น มีบุคคลจำนวนไม่น้อยที่มีความเห็นว่าปัจจัยที่ตัวผู้หญิง ก็เป็นสาเหตุหนึ่งของปัญหาโดยเกิดจากการที่ผู้หญิงแต่งกายในลักษณะช่วยวนเป็นที่สะดุดตาแก่ผู้พบเห็น อีกประการหนึ่งที่ควรพิจารณาก็คือเรื่อง โอกาสก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การก่ออาชญากรรมนั้นบรรลุผลซึ่งหมายถึง เวลาและสถานที่ที่ที่อำนวยความสะดวก

³⁵ ไพโรจน์ ปัญงประทีป, "ปัจจัยที่มีผลต่อลักษณะการกระทำผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง เรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง," (ปริญญาโทฉบับจิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2539), หน้า 10.

³⁶ เรื่องเดียวกัน.

³⁷ ถวัลย์ อาชนะเสน, พ.ต.อ., "การข่มขืนกระทำชำเรา," วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย (กันยายน 2521) : 338.

³⁸ ไพโรจน์ ปัญงประทีป, "ปัจจัยที่มีผลต่อลักษณะการกระทำผิดในคดีข่มขืนกระทำชำเราของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง เรือนจำกลางคลองเปรมและทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง," หน้า 12.

อาชญากรรมทางเพศได้ เช่น สถานที่เปลี่ยวตามตรอก, ซอย เวลายามวิกาล ซึ่งอาชญากรจะใช้โอกาสเหล่านี้ในการกระทำผิด³⁹

อนึ่งครอบครัวอาจมีส่วนทำให้ผู้หญิงเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของการถูกข่มขืนอีกด้วย กล่าวคือ พ่อแม่มักคิดว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องควรปกปิด ถึงเวลาที่รู้เองไม่จำเป็นต้องให้คำแนะนำแก่บุตรหลาน จึงทำให้บุตรหลานไม่เข้าใจเรื่องเพศอย่างแท้จริงและยังเป็นการสะสมปัญหาต่างๆ ที่อยากรู้แต่ไม่มีผู้ใดกล้าอธิบาย อันเป็นผลให้บุตรหลานขาดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา และไม่สามารถป้องกันตนเองได้เมื่อ ถูกชักชวนหรือล่อหลอกให้ประพฤติดังกล่าว⁴⁰

2.4 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการข่มขืนกระทำชำเรา

2.4.1 ผลกระทบต่อผู้เสียหาย

การข่มขืนกระทำชำเราก่อให้เกิดผลกระทบอย่างรุนแรงทั้งต่อร่างกายและจิตใจ ต่อหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการกระทำนั้น เป็นเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดภาวะวิกฤต(Crisis)ในช่วงชีวิตของหญิง ไม่ว่าจะเป็นเพราะความเจ็บปวด ความหวาดกลัว หรือความตาย วิกฤตการณ์จากการถูกข่มขืนกระทำชำเราสร้างภาวะความวุ่นวายทางอารมณ์และจิตใจ รวมทั้งภาวะการเจ็บป่วยที่ต้องอาศัยเวลาในการฟื้นคืนสภาพปกติ ภาวะวิกฤตเป็นช่วงระยะที่กระบวนการแก้ไขปัญหภายในในตัวบุคคล (defense mechanism) ใช้การ ไม่ได้ หรือ ไม่มีประสิทธิภาพ อันเนื่องมาจากการที่บุคคลต้องเผชิญปัญหาหรือความเปลี่ยนแปลง ก่อให้เกิดความเครียด(stress)อย่างหนักหน่วงจนเกินความสามารถที่จะหลีกเลี่ยงปัญหาหรือแก้ไขปัญหาคด้วยตัวเองได้ ไม่ว่าจะเป็นเพราะจากสิ่งแวดล้อมภายนอก หรือภาวะในร่างกายที่ทำให้เกิดภาวะความไม่สมดุลทางจิตใจ(psychological disequilibrium)⁴¹ การจะประเมินความรุนแรงของภาวะวิกฤตจากการถูกข่มขืนนั้น อาจกระทำได้จากพิจารณาว่า หญิงมีความเข้มแข็งหรืออ่อนแอมากน้อยเพียงใด เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีความรุนแรงมากน้อยเพียงใด และดูว่าหญิงนั้นมีความพยายามที่จะแก้ไขภาวะวิกฤตด้วยตนเองมากน้อยเพียงใด⁴² ซึ่งจะเป็นเครื่องบ่งชี้ได้ว่าผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าวที่มีต่อหญิงนั้นมีความรุนแรงเพียงใดได้

สำหรับผลกระทบที่เกิดขึ้นที่สำคัญ ได้แก่

³⁹ เรื่องเดียวกัน.

⁴⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 11.

⁴¹ Ellen L. Bassuls, "A Crisis Theory Perspective on Rape," *A Rape Crisis Intervention Handbook*, ed. Sharon L. McCombie (New York : Plenum Press, 1980), p. 121.

⁴² Ann Wolbert Burgess & Lynda Lytle Holmstrom, *Rape : Crisis and Recovery* (Maryland : A Prentice-Hall Company, 1979), pp. 35-44.

1. ถึงแก่ความตาย จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้ต้องขังชายเรือนจำกลางบางขวาง จังหวัดนนทบุรี คดีข่มขืนฆ่าพบว่า มีมูลเหตุจูงใจหลายประการ⁴³

ร้อยละ40 ฆ่าเพื่อปิดปากเนื่องจากฝ่ายหญิงรู้จัก

ร้อยละ37.5 ทำร้ายร่างกายก่อนข่มขืนแล้วฆ่าเนื่องจากไม่ยินยอม

ร้อยละ35 เมาสุราควบคุมอารมณ์ไม่ได้

ร้อยละ20 ข่มขืนเด็ก

ร้อยละ17.5 ฝ่ายผู้เสียหายยั่วชวน

ร้อยละ12.5 มีความต้องการทางเพศอย่างมาก

ร้อยละ10 อยากแก้แค้นเนื่องจากฝ่ายหญิงทำให้เจ็บใจ

ร้อยละ5 ถูกกระตุ้นอารมณ์ทางเพศมาก่อน

2. ความเจ็บป่วยจากการถูกข่มขืน (Rape Trauma Syndrome)

หญิงที่ถูกข่มขืนกระทำชำเราจะมีปฏิกิริยาต่อเหตุการณ์ร้ายแรงที่เกิดขึ้นแก่ชีวิตของตน ทั้งในระยะวิกฤตินั้น หลังจากเหตุการณ์และในระยะยาว อาการความเจ็บป่วยจากการถูกข่มขืนอาจปรากฏในลักษณะของความเจ็บปวดทางร่างกายและความผิดปกติทางอารมณ์และจิตใจ โดยจากการศึกษาของBurgess และ Holmstrom ที่ได้ทำการศึกษารวบรวมข้อมูลจากหญิงที่ถูกข่มขืนที่มาขอรับบริการในโครงการการให้คำปรึกษาสำหรับเหยื่อที่ถูกข่มขืน(The Victim Counseling Program)ในโรงพยาบาลเมืองบอสตัน(Boston City Hospital)มลรัฐแมซซาชูเซต สหรัฐอเมริกา พบว่าอาการและปฏิกิริยาที่เกิดหลังจากการที่หญิงถูกข่มขืนของหญิงทั้งทางร่างกายและทางอารมณ์จิตใจ สามารถแบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่

(1) ระยะเฉียบพลันหลังเกิดเหตุการณ์

(2) กระบวนการระยะยาว

(1) อาการระยะเฉียบพลัน : ภาวะสับสน(Disorganization)

เหยื่อที่ถูกข่มขืนเมื่อได้รับการส่งตัวเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ในช่วงเวลา 2-3 ชั่วโมงแรกหลังจากถูกข่มขืน มักมีปฏิกิริยาแตกต่างเป็น2ประเภท ประเภทแรกคือพวกที่แสดงออกซึ่งสภาพอารมณ์อย่างเปิดเผย(expressed)เช่น ร้องไห้ แสดงอาการ โกรธแค้น หวาดกลัว วิตกกังวล โดยไม่หยุดยั้ง และแสดงความตึงเครียดเมื่อถูกซักถาม และประเภทที่สองคือพวกที่เก็บกดอารมณ์หรือควบคุมไว้ภายใน(controlled)ที่จะซ่อนความรู้สึกไว้ในความสงบ ตำรวมหรือในอาการซื่อๆ แต่ปฏิกิริยาทั้งทางร่างกายและทางอารมณ์จะมีเหมือนกันคือ

⁴³ ชำรง ทศกาญจน์และคณะ, "การศึกษาสาเหตุและปัญหาสุขภาพจิตของผู้กระทำความผิดคดีข่มขืน-ฆ่า," วารสารอัยการ ปีที่ 15, ฉบับที่168 (กุมภาพันธ์, 2535) : 7.

(1.1) ปฏิกริยาทางกาย(Physical Reactions)

การข่มขืนกระทำชำเราเป็นการใช้กำลังรุนแรงบีบบังคับ และทำร้ายทางเพศต่อบุคคลหนึ่ง ดังนั้น หญิงมักจะมีอาการเจ็บปวดไปทั่วทั้งร่างกาย หรืออาจมีบางจุดของร่างกายที่มีการใช้กำลังรุนแรงมากๆ เช่น ลำคอ แขนหรือขา เกิดอาการบาดเจ็บ หรือระคายเคืองและอาการฟกช้ำ บริเวณลำคอ หน้าอก โคนขา กระดูก หรือกล้ามเนื้อ การบังคับร่วมประเวณีจะทำให้เกิดการรบกวนระบบการสืบพันธุ์ เกิดอาการเจ็บเคืองบริเวณอวัยวะสืบพันธุ์ ปัสสาวะไม่สะดวก บาดเจ็บจากการสูญเสียพรหมจรรย์ หากเป็นกรณีที่ถูกบังคับให้ปฏิบัติกิจกรรมทางเพศโดยใช้ปาก ก็จะเกิดอาการระคายเคืองในช่องปากและลำคอ และหากถูกบังคับร่วมประเวณีทางทวารหนัก ก็จะมีอาการเจ็บหรือมีเลือดออกจากช่องทวารหนักด้วย

นอกจากนั้น ยังพบว่าเหยื่อมักมีความผิดปกติในการนอนหลับอยู่เสมอ กล่าวคือรูปแบบการนอนจะถูกรบกวน ทำให้เหยื่อนอนไม่หลับ หรือแม้นอนหลับแต่ก็จะตกใจตื่นในช่วงเวลาตื่น และไม่สามารถหลับต่อได้ จากการศึกษาเรื่องผลของการข่มขืน ยืนยันข้อเท็จจริงในเรื่องนี้เพิ่มเติมได้ว่า ร้อยละ 49.9 จากกรณี 598 ราย ของหญิงที่ถูกข่มขืนมีอาการนอนไม่หลับเนื่องจากความวิตกกังวล และความเครียดในอารมณ์มีอยู่ในระดับสูง ซึ่งกว่าจะสามารถนอนได้ตามปกติก็ต้องใช้เวลากว่า 1 ปี

อาการเบื่ออาหาร รับประทานอาหารไม่ได้ มักมีปรากฏอยู่เสมอ จากความบาดเจ็บที่ได้รับบริเวณท้องและความอยากอาหารลดลง มักมีอาการคลื่นไส้

(1.2) ปฏิกริยาทางอารมณ์(Emotional Reaction)

ปฏิกริยาที่พบเห็นอยู่โดยทั่วไปก็คือ ความละอายและรู้สึกผิดหลังจากถูกข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งมักเกิดตามมาภายหลัง อาการที่แสดงออกขั้นแรกสุดทันทีหลังจากเหตุการณ์เกิดขึ้นคือ ความหวาดกลัว ได้แก่ กลัวการบาดเจ็บทางกาย กลัวการเสียโฉม และกลัวตาย เพราะเกิดจากความตระหนกจากการถูกขู่ว่าจะฆ่าโดยผู้กระทำผิด ซึ่งเหยื่อส่วนมากมักมีความรู้สึกถึงความตายเข้ามาใกล้ตนเหลือเกิน แต่แล้วก็รอดชีวิตมาได้ และยังมีความรู้สึกถึงความโหดร้าย การตกอยู่ในภาวะจำยอมหรืออยู่ภายใต้อำนาจบังคับ ความรู้สึกผิด ละอาย กระอักกระอ่วนใจ โทษ-ตำหนิตัวเอง โกรธ และอยากแก้แค้น เหยื่อจะมีความหวาดระแวงอย่างมากในระยะ 2-3 สัปดาห์ที่เหตุการณ์เกิดขึ้น

(2) กระบวนการระยะยาว : ภาวะกลับคืนสู่สภาพปกติ (reorganization)

เหตุการณ์การถูกข่มขืนกระทำชำเราก่อให้เกิดความแปรปรวนในชีวิตของหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการข่มขืน ไม่เพียงเฉพาะช่วงวันแรกๆ หรือสัปดาห์แรกๆ หลังเกิดเหตุการณ์เท่านั้น แต่ยังคงล่องลอยไปถึงหลายๆ สัปดาห์ หรือหลายๆ เดือนต่อไปด้วย ปัจจัยหลายอย่างชี้ให้เห็นถึงอิทธิพลของการถูกข่มขืนที่มีต่อบุคลิกภาพของหญิงนั้น โดยแสดงให้เห็นชัดเจนจากรูปแบบการดำรงชีวิต 4 ด้านคือ

(2.1) ด้านร่างกาย (Physical Lifestyle)

มีรายงานกล่าวไว้ว่า หลังจากถูกข่มขืน หญิงนั้นมีความเจ็บป่วยทางกายหลายด้าน เช่น การเจ็บปวดกระดูกและกล้ามเนื้อ การระคายเคืองในระบบปัสสาวะและอวัยวะสืบพันธุ์ การแปรปรวนในระบบย่อยอาหาร ความคลื่นเหียน รวมทั้งความผิดปกติในการรับประทานอาหารและการนอนหลับ ปัญหาที่พบระยะยาวก็คือ โรคทางสรีรวิทยา เช่น ความผิดปกติของมีประจำเดือน รวมทั้งการคิดเชื่ออีกเสบเรื้อรังของระบบสืบพันธุ์ที่มีผลต่อการเจริญพันธุ์ การตั้งครรภ์ การคลอด และต่อทารกในครรภ์

(2.2) ด้านจิตใจ(Psychological Lifestyle)

การฝันร้ายเป็นอาการสำคัญที่สามารถพบได้ในระยะยาว เข็ญมักบอกล่าความฝันร้าย 2 แบบ คือ แบบที่ฝันว่าตนตกอยู่ในสภาวะการณ์ที่คล้ายคลึงกับเหตุการณ์นั้นแล้ว พยายามจะหนีจากเหตุการณ์นั้นแต่ก็ล้มเหลว อีกแบบก็คือ ฝันถึงเหตุการณ์ขณะที่ยังอยู่ใน โรงพยาบาล และแวดล้อมด้วยตำรวจแล้วได้เห็นตัวผู้ข่มขืนและพยายามชี้ตัวผู้ข่มขืน แต่ไม่มีใครเชื่อ

ความหวาดกลัวโดยไม่สมเหตุสมผล(phobias)เกิดขึ้นอยู่เสมอในสภาพแวดล้อมต่างๆกัน บางคนเกิดเมื่ออยู่ในที่ชุมชน บางคนหวาดกลัวเมื่อต้องอยู่คนเดียว เข็ญของการข่มขืนจะพยายามเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมรอบตัว โดยเฉพาะภายในบ้าน เช่น เปลี่ยนสื่อประตูดู หน้าต่างให้แน่นหนาเพื่อที่จะทำให้รู้สึกปลอดภัยมากที่สุดเมื่อต้องอยู่คนเดียว ความหวาดกลัวเช่นนี้เป็นผลมาจากความคิดที่ว่าที่ตนถูกข่มขืนก็เป็นเพราะความประมาท ไม่ระมัดระวังตัวเองส่วนหนึ่ง เป็นความผิดของตนเองที่อาจหลงลืมไว้ใจคนแปลกหน้า หรือปล่อยประตูดู หน้าต่างให้เปิดไว้โดยไม่ได้ใส่กุญแจ⁴⁴

บางคนก็มีความหวาดกลัวในลักษณะระแวง เช่น หญิงผู้หนึ่งรู้สึกหวาดกลัวเมื่อขึ้นโดยสารบนรถประจำทาง โดยคิดว่าทั้งคนขับและผู้โดยสารทั้งหมดรู้ว่าตน โดนข่มขืนมาแล้ว

(2.3) ด้านสังคม(Social Lifestyle)

การถูกข่มขืนกระทบกระเทือนต่อการดำรงชีวิตตามปกติในสังคมของเข็ญ เข็ญอาจกลับไปทำงานหรือไปเรียน ได้ดังเดิม แต่ก็ไม่สามารถเกี่ยวข้องกับกิจกรรมใดๆ ได้มากนัก หรือบางคนก็ยังต้องเก็บตัวอยู่ที่บ้าน จะออกไปนอกบ้านเฉพาะกับเพื่อนสนิท หรือบางรายต้องเลิกเรียนหรือเลิกทำงาน กิจกรรมทางสังคมที่เคยมีจะลดลง เนื่องมาจากสภาพจิตใจที่อ่อนแอ และการมองตนเองว่าเป็นคนไม่ดี หรือเป็นคนที่ไม่มีคุณค่าเพราะถูกข่มขืน

ความไม่ไว้วางใจผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ชายทั้งที่รู้จักและชายแปลกหน้า จะเกิดในช่วงหลังถูกข่มขืน เกิดความรู้สึกในทางไม่ดีต่อผู้ชาย แม้แต่กับเพื่อนชายหรือสามี ความเข้าใจในกันและกัน

⁴⁴ Thamas W. McCahill, Linda C. Meyd & Arthur M. Fischman, *The Aftermath of Rape* (Massachusetts : Lexington Books, 1979), p. 93.

จะลดลง และหากเพื่อนชายหรือสามีของหญิง มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อหญิงที่ถูกข่มขืนก็อาจจะทำให้เกิดความรู้สึกตำหนิตัวเพื่อนหญิง หรือภรรยาของตนเอง ไปก็ได้

เหยื่อบางรายต้องย้ายถิ่นฐาน ไปอยู่เมืองอื่น หรือกลับไปอยู่กับพ่อแม่ของตนในช่วงระยะหนึ่ง ซึ่งกรณีนี้พ่อแม่อาจช่วยเหลือสนับสนุนทางจิตใจได้ทางอ้อม

ทั้งนี้อาจสรุปผลกระทบต่อผู้เสียหายทางด้านสังคม ได้ดังนี้

- ถูกบิดามารดา ญาติพี่น้องตำหนิว่าทำให้เกิดความเสียหายต่อชื่อเสียงวงศ์ตระกูล
- เพื่อนฝูงไม่ยอมรับไม่เห็นใจ นำเรื่อง ไปพูดขบขันนินทาว่ามีราศีติดตัว
- คนรักอาจตั้งข้อรังเกียจ และในที่สุดอาจสูญเสียคนรัก
- เป็นมูลเหตุที่ทำให้ผู้ถูกข่มขืนมีอันต้องเปลี่ยนงานซึ่งมูลเหตุนี้้อาจเกิดจากมูลเหตุ

ภายในตัวผู้เสียหายเองหรือจากเหตุภายนอกตัวผู้เสียหาย เช่น ทัศนต่อสภาพแวดล้อมไม่ได้ หรือ นายจ้างเลิกจ้าง เป็นต้น

- สูญเสียคุณค่าและความริ่รรมย์ในชีวิตการสมรสเพราะค่านิยมของสังคมไทย ผู้ชายโดยทั่วไปมักจะเลือกแต่งงานหรือทำการสมรสกับหญิงสาวบริสุทธิ์ ไม่มีมลทินมัวหมองหรือเสียหายในทางเพศในระหว่างที่เป็นหญิงสาว การถูกข่มขืนกระทำชำเราทำให้ชายตั้งข้อรังเกียจ โอกาสที่จะเลือกคู่ครองที่ดีก็ย่อมลดน้อยถอยลงไป ความรู้สึกนี้จะรุนแรงมากหากถูกกดดันด้วยสังคมรอบข้าง อาจทำให้เกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจประชดชีวิต ไปในทางที่เป็นผลร้ายแก่ตนเอง เช่น ฆ่าตัวตายหรือเปลี่ยนแปลงความประพฤติไปเป็นหญิงขายบริการทางเพศไปในที่สุด

(2.4) ด้านเพศ(Sexual Lifestyle)

เหยื่อจำนวนไม่น้อยกล่าวว่าตนเองกลัวเรื่องเพศหลังการถูกข่มขืน ในกรณีหญิงไม่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อนนั้น การถูกข่มขืนก่อให้เกิดความรู้สึกสับสนและคิดว่าเพศสัมพันธ์นั้น ไม่เป็นที่น่าพึงพอใจเลย ส่วนหญิงที่เคยมีกิจกรรมทางเพศแล้ว มักหวาดกลัวเมื่อคนรักหรือสามี จะเริ่มกิจกรรมทางเพศกับตน ทำให้บั่นทอนความต้องการทางเพศ ซึ่งเป็นสัญชาตญาณของมนุษย์ลงไป

ภาวะความอ่อนแอทางจิตใจ และความเครียดที่เกิดจากความรุนแรงของเหตุการณ์อันไม่คาดฝันนี้ หากปรากฏขึ้นระยะที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเต็มที่แล้ว ย่อมทำให้นुकคลิกภาพและรูปแบบการดำเนินชีวิตของบุคคลเปลี่ยนแปลงไป คุณค่าและความภาคภูมิใจในตัวเองลดต่ำลง เกิดปฏิกิริยาทางจิตใจต่อวิกฤตการณ์มาแทนที่ สิ่งเหล่านี้ สามารถให้ความช่วยเหลือระดับประคองในด้านต่างๆและฟื้นฟูด้านจิตใจ โดยนักวิชาชีพ ครอบครัว และผู้เกี่ยวข้องฝ่ายอื่นๆเพื่อช่วยบรรเทาสภาพปัญหา ฟื้นฟูสภาพทั้งทางกายและจิตใจ และเพื่อพัฒนาศักยภาพในหญิงที่ถูกข่มขืนให้สามารถยืนหยัดได้อย่างเข้มแข็ง และสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขในอนาคต

(2.5) ความเสียหายทางเศรษฐกิจ

ความเสียหายทางเศรษฐกิจส่วนตัวของผู้เสียหาย ผู้เสียหายที่ถูกข่มขืนกระทำชำเรา นั้นได้รับบาดเจ็บทางร่างกาย และบาดเจ็บทางจิตใจ ต้องได้รับการรักษาให้กลับคืนในสภาพปกติ โดยเร็ว การรักษาทางกายอาจมีค่าใช้จ่ายในการรักษา เช่นค่าตรวจรักษา ค่ายา ค่ารักษาพยาบาล และความเจ็บป่วยทางจิตใจ ก็ต้องใช้เวลาในการรักษา ในกรณีที่ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถประกอบอาชีพได้เป็นเวลาหลายวัน ทำให้ผู้เสียหายขาดรายได้เนื่องจากการทำงาน หากต้องใช้เวลานานในการรักษาอาจถูกให้ออกจากงาน โดยนายจ้างบอกเลิกการจ้างก็ได้ ความเสียหายในเรื่องการรักษาพยาบาลในเบื้องต้นนี้ผู้เสียหายเป็นผู้รับผิดชอบออกเองทั้งสิ้น ส่วนค่าสินไหมทดแทนที่คาดว่าจะได้รับจากการละเมิดทางเพศนั้น ผู้เสียหายจะได้รับก็เมื่อมีการดำเนินคดีและเรียกร้องค่าเสียหายและศาลได้พิพากษาให้จำเลยชดใช้แล้วซึ่งจะต้องใช้เวลาอีกนานกว่าจะได้รับค่าเสียหายประการหนึ่งที่จะตามมาก็คือค่าเสียหายในการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด แม้ว่ากรฟ้องคดีอาญาจะไม่ต้องเสียค่าขึ้นศาลแต่ผู้เสียหายก็ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศาลเป็นเวลาหลายครั้งกว่าจะเสร็จคดี และในการไปศาลแต่ละครั้งถ้าไปหลายคนและมีการนำพยานไปด้วยผู้เสียหายก็ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นอีก และถ้าผู้เสียหายฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายในส่วนแพ่งด้วย ผู้เสียหายต้องเสียค่าฤชาธรรมเนียมต่างๆ เหมือนกับคดีแพ่งต้องรับภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศาล ซึ่งเป็นภาระทางเศรษฐกิจที่ผู้เสียหายจะต้องรับไปก่อนทั้งสิ้น ส่วนค่าเสียหายจะได้จำนวนเท่าใด จะได้หรือไม่ก็ยังไม่อาจรู้ได้ ต้องรอดูต่อไปจนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา ทำให้ความหวังของผู้เสียหายที่จะได้รับความช่วยเหลือเลื่อนลอย หวังอะไรไม่ได้ ไม่มีความแน่นอน

2.4.2 ผลกระทบต่อเหยื่อโดยอ้อม⁴⁵

ในส่วนของผลกระทบต่อเหยื่อโดยอ้อม ได้แก่ ครอบครัว พยานผู้เห็นเหตุการณ์ และสังคม ซึ่งแยกพิจารณาได้ดังนี้

- ครอบครัว

เหยื่อโดยอ้อมกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ได้รับความเสียหาย ซึ่งเป็นผลกระทบทางด้านจิตใจและทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากญาติพี่น้องผู้ใกล้ชิดอันเป็นที่รักของคนบังเอิญตกเป็นเหยื่อโดยตรงของอาชญากรรม ทำให้บุคคลกลุ่มนี้ต้องได้รับทุกขเวทนาอันเกิดจากอาชญากรรมดังกล่าวไปด้วย ตัวอย่างเช่น มารดาที่ต้องสูญเสียบุตรสาวซึ่งถูกอาชญากรข่มขืนกระทำชำเราแล้วฆ่าทิ้ง เป็นต้น

- พยานผู้เห็นเหตุการณ์ หรือประจักษ์พยาน ซึ่งอยู่ในที่เกิดเหตุ

⁴⁵ จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย, รายงานผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมทางเพศของผู้หญิงไทย (กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544), หน้า 23.

เหยื่อโดยอ้อมกลุ่มนี้ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือพลเมืองดีผู้ประสบพบเห็นเหตุการณ์ที่อาชญากรกระทำการล่วงละเมิดต่อเหยื่ออาชญากรรมในกรณีใดกรณีหนึ่งโดยบังเอิญและยินยอมที่จะช่วยเหลือทางราชการ โดยการให้การหรือเบิกความเป็นพยาน อย่างไรก็ตามพยานกลุ่มดังกล่าวก็จะต้องได้รับความเดือดร้อน รำคาญ และเสียเวลาตามสมควรในการดังกล่าวจนกว่าคดีจะเสร็จสิ้นลง หรือบางครั้งอาจต้องเสี่ยงอันตราย ต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของตน เนื่องจากการถูกขู่ฆ่าหรือทำร้ายในคดีอุกฉกรรจ์บางคดี อีกด้วย

- สังคม

เหยื่อโดยอ้อมกลุ่มนี้ เป็นเหยื่อกลุ่มใหญ่ที่ต้องประสบกับความรู้สึกไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในฐานะสมาชิกของสังคมที่เต็มไปด้วยอาชญากรรม อันเป็นผลกระทบทางอ้อมอยู่ตลอดเวลา โดยไม่อาจคาดเดาได้ว่าตนและครอบครัวจะตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมบ้างในวันใดวันหนึ่ง

2.5 การกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา

ในอดีตการล่วงละเมิดทางเพศโดยที่หญิงไม่ยินยอมในบางกรณีไม่ถือเป็นความผิด เนื่องจากสังคมโบราณมีแนวคิดในเรื่องผู้ชายมีศักดิ์ศรีเหนือกว่าผู้หญิง หรือที่เรียกว่าแนวคิดชายเป็นใหญ่ โดยมองผู้หญิงว่าเป็นวัตถุสิ่งของชิ้นหนึ่งเท่านั้น อย่างไรก็ตามในเวลาต่อมาแนวคิดดังกล่าวได้ลดความสำคัญลง เนื่องจากสังคมเริ่มให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชนและความเท่าเทียมกันมากขึ้น เป็นผลให้คุณค่าของผู้หญิงจากเดิมที่เป็นเพียงวัตถุสิ่งของชิ้นหนึ่ง ได้รับการยอมรับว่ามีคุณค่าและศักดิ์ศรีเท่าเทียมกับผู้ชาย และเมื่อมีศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกันเช่นนี้ ผู้ชายจึงไม่ควรใช้ความได้เปรียบที่ตนเองมีสรีระร่างกายที่แข็งแรงกว่ามาข่มเหงผู้หญิงด้วยการข่มขืนกระทำชำเรา ด้วยเหตุนี้ สังคมจึงเริ่มมีการกำหนดบทลงโทษแก่บุคคลที่ล่วงละเมิดทางเพศผู้อื่น ซึ่งในระยะแรกๆนั้น โทษที่กำหนดยังไม่รุนแรงมากนัก ดังจะเห็นได้จากกฎหมายโบราณของไทย อันได้แก่ พระอัยการลักษณะศัวมุขี ซึ่งกำหนดให้ผู้กระทำผิดได้รับโทษเพียงถูกปรับไหมเท่านั้น⁴⁶ อันเนื่องจากในยุคแรกๆนั้นการกระทำผิดยังไม่มี ความรุนแรง หรือซับซ้อน อย่างไรก็ตามด้วยสภาพสังคมที่มีความสลับซับซ้อนมากขึ้น จึงเป็นผลให้ลักษณะการกระทำ ความผิด ตลอดจนความรุนแรงในการกระทำผิดมีมากยิ่งขึ้น อันเป็นผลให้มีการวางบทลงโทษที่สูงขึ้นตามไปด้วย ดังจะเห็นได้จากบทลงโทษของประเทศไทยนั้นในช่วงแรกจะเป็นเพียงการปรับไหม ซึ่งมีผลกระทบต่อตัวผู้กระทำผิดไม่มากนัก เนื่องจากมีผลเป็นเพียงการลิดรอนสิทธิในทางทรัพย์สินของผู้กระทำผิดเท่านั้น แต่ในเวลาต่อมาเมื่อการกระทำผิดเพิ่มสูงขึ้นและลักษณะการ

⁴⁶ ชิดชนก แผ่นสุวรรณ, “ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและอนาจาร : ศึกษาตั้งแต่สมัยกฎหมายตราสามดวงถึงประมวลกฎหมายอาญา,” (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548), หน้า 23.

กระทำมีความรุนแรงมากขึ้นประเทศไทยก็ได้มีการกำหนดโทษเสียใหม่ให้เป็นโทษจำคุก ซึ่งมีผลกระทบต่อผู้กระทำผิดมากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีผลเป็นการกระทบต่อเสรีภาพของผู้กระทำผิดโดยตรง

2.5.1 ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราในระบบกฎหมายต่างๆ

2.5.1.1 ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราในระบบกฎหมายกลุ่มคอมมอนลอว์

กลุ่มคอมมอนลอว์ คือ กลุ่มประเทศที่ยึดถือคำพิพากษาของศาลเป็นบรรทัดฐาน อาทิเช่น ในประเทศอังกฤษ ได้อธิบายเกี่ยวกับความผิดฐานนี้ว่าองค์ประกอบความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา นั้น ศาลเป็นผู้กำหนดขึ้นเอง เมื่อประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 16-17 แม้ว่าการกระทำดังกล่าวจะได้เป็นความผิดมาตั้งแต่สมัยนอร์แมนแล้วก็ตาม อาจเข้าใจได้ว่าศาลอาจสร้างความผิดฐานนี้ขึ้นในคอมมอนลอว์ พร้อมกับความผิดฐานฆ่าคน วางเพลิงเผาทรัพย์ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ การทำร้ายร่างกาย ความผิดฐานเบียดเบียน และ การร่วมเพศผิดธรรมชาติ (Sodomy) ก็ได้ นักกฎหมายได้เรียกความผิดเหล่านี้ว่าความผิดอาญาตามกฎหมายคอมมอนลอว์⁴⁷ (Common Law Crimes)

- ประเทศอังกฤษ

ในปี ค.ศ.1861 ได้มีการออกกฎหมาย ชื่อ The Offences Against the Person Act, 1861 บัญญัติให้ความผิดนี้เป็นความผิดตามกฎหมายลายลักษณ์อักษรคงเป็นอย่างเดียวกัน⁴⁸ นักกฎหมายในคอมมอนลอว์ ถือว่าความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราเป็นความผิดในตัวเอง (Mala in Se) ไม่ใช่ความผิดประเภทที่ผิดเพราะมีกฎหมายห้าม (Mala Prohibita) ตามกฎหมายคอมมอนลอว์ การข่มขืนกระทำชำเราจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบความผิด 2 ภาค คือ

1. ภาคการกระทำ หรือองค์ประกอบภายนอก
2. ภาคเจตนา หรือองค์ประกอบภายใน

1. การกระทำ คือ การก่อให้เกิดผลในอันใดอันหนึ่ง ไม่ว่าจะโดยการเคลื่อนไหวทางกายภาพ หรือโดยการงดเว้นการเคลื่อนไหว กระทำในความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ประกอบด้วยอาการหรือพฤติกรรม ดังต่อไปนี้

1.1 การกระทำชำเรา (Sexual Intercourse) ศาสตราจารย์ทางกฎหมายผู้หนึ่งอธิบายว่า การกระทำชำเราเป็นการเคลื่อนไหวทางกายภาพประการหนึ่ง

⁴⁷ Wayne R. La Fave and Austin W. Scott, *Criminal Law*, (Minnesota : West Publishing Co., 1972), pp. 58-59.

⁴⁸ Encyclopedia Britannica, Vol 18, p. 1166.

1.2 ฝ่ายชายได้ร่วมประเวณีกับหญิงโดยฝ่าฝืนความยินยอมของหญิง และหญิงนั้นมิได้เป็นคู่สมรสของชาย

2. เจตนา เจตนาอันเป็นองค์ประกอบภายในของความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา คือเจตนาที่จะกระทำชำเราหญิง โดยรู้อยู่แล้วว่าหญิงนั้นมิได้ยินยอมหรือควรที่จะสังเกตเห็นได้ว่าหญิงนั้นไม่ยินยอม⁴⁹

ต่อมาเมื่อ ค.ศ. 1965 รัฐสภาได้ออกพระราชบัญญัติฉบับหนึ่ง ชื่อ พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับเพศ ค.ศ.1856 (The Sexual Offences Act of 1956) ซึ่งอธิบายความผิดฐานนี้โดยละเอียด กล่าวคือ

มาตรา 1(2) บัญญัติว่าผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิง โดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นสามี ผู้นั้นกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา

มาตรา 44 บัญญัติว่า ในการพิจารณาความผิดฐานนี้ โจทก์จำเป็นต้องพิสูจน์ว่ามี การกระทำชำเรา แต่ไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ว่าจำเลยได้ทำไปจนสำเร็จความใคร่ การกระทำความผิดฐานนี้ถือว่าสำเร็จ หากได้มีการล่วงล้ำเข้าไปในอวัยวะเพศของหญิงแม้เพียงเล็กน้อยเท่าใดก็ตาม

สมัยก่อนคริสต์ศตวรรษที่ 19 โจทก์จำเป็นต้องพิสูจน์ให้เห็นถึงการใช้กำลังบังคับจำเลย (Forcible rape) แต่หลังจากคริสต์ศตวรรษที่ 19 เป็นต้นมา ศาลถือว่าการใช้กำลังบังคับมิใช่สาระสำคัญของความผิด หากแต่สาระสำคัญของความผิด คือ การกระทำชำเราโดยฝ่าฝืนความยินยอมของหญิง ด้วยเหตุนี้ในคดี Camplin และ Fletcher⁵⁰ ศาลได้วินิจฉัยว่า ข้อทดสอบความผิดฐานนี้มีไข้อยู่ที่ว่าจำเลยบังคับผู้เสียหายหรือไม่ หากแต่อยู่ที่ว่าจำเลยได้รับความยินยอมจากผู้เสียหายหรือไม่ ข้อทดสอบนี้ทำให้น้ำที่นำสืบเปลี่ยนแปลงไป เพราะแต่เดิมมาโจทก์เพียงแต่นำสืบว่าจำเลยใช้กำลังบังคับ⁵¹

นอกจากนั้น มีการบัญญัติเกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเราเด็กไว้เป็นการเฉพาะด้วย โดยตามพระราชบัญญัติดังกล่าวถือว่าการข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิงอายุต่ำกว่า 16 ขวบ คนวิกลจริต จิตพิการ หรือบุคคลซึ่งมีอาการไม่ปกติ ด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด ตลอดจนการข่มขืนกระทำชำเราบุคคลผู้เป็นเรื่อญาติในทางสืบสันดาน ต่างเป็นเหตุจรรยาอันทำให้ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษหนักขึ้น

ข้อที่ควรสังเกตคือกฎหมายถือเอาอายุ 16 ขวบเป็นเกณฑ์ สำหรับการให้ความยินยอม และถือว่าเด็กชายอายุต่ำกว่า 14 ขวบ ไม่สามารถข่มขืนกระทำชำเราได้ แต่ผู้กระทำความผิดอาจต้องได้รับ

⁴⁹ J.C. Smith and Brian Hogan, *Criminal Law*, (London : Butterworths, 1973), pp. 324-330.

⁵⁰ (1859), Bell, c.c., p. 63.

⁵¹ (1872), 12 Cox, c.c., p. 311.

โทษฐานกระทำอนาจาร ทำร้ายร่างกาย หรือเป็นตัวการ หรือผู้สนับสนุนการข่มขืนกระทำชำเราได้แล้วแต่กรณี

- รัฐนิวเซาท์เวล ประเทศออสเตรเลีย(New South Wales, Australia)

ใน New South Wales กฎหมายอาญา 1900 ได้แบ่งการกระทำความผิดเกี่ยวกับการข่มขืนใหม่ ไม่เรียกว่าความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา แต่เรียกว่าความผิดเกี่ยวกับการทำร้ายทางเพศ (Sexual Assault) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ⁵²

ระดับที่ 1 (Sexual Assault Category 1) คือก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงแก่ร่างกายโดยเจตนาที่จะร่วมประเวณี

มาตรา 61 B

(1) ผู้ใดมีเจตนาร้ายก่อกำผู้อื่นเกิดอันตรายสาหัสแก่ร่างกายโดยมีเจตนาที่จะร่วมประเวณีกับผู้อื่น จะต้องระวางโทษจำคุก 20 ปี

(2) ผู้ใดมีเจตนาร้ายก่อกำผู้อื่นเกิดอันตรายสาหัสแก่ร่างกายของบุคคลอื่น โดยมีเจตนาที่จะร่วมประเวณีกับบุคคลภายนอก(บุคคลที่3)ซึ่งอยู่ ณ ที่นั้นหรือใกล้เคียง ต้องระวางโทษจำคุก 20 ปี

ระดับที่ 2 (Sexual Assault Category 2) ก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกาย ฯลฯ โดยมีเจตนาที่จะร่วมประเวณี

มาตรา 61 C

(1) ผู้ใด

(a) มีเจตนาร้าย ก่อให้เกิดอันตรายแก่กายของบุคคลอื่น หรือ

(b) ขู่เชิญว่าจะก่อกำผู้อื่นเกิดอันตรายแก่กายโดยวิธีใช้อาวุธหรือเครื่องมืออื่น โดยมีเจตนาที่จะร่วมประเวณีกับบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุก 12 ปี

(2) ผู้ใด

(a) มีเจตนาร้ายก่อกำผู้อื่นเกิดอันตรายแก่กายของบุคคลอื่น หรือ

(b) ขู่เชิญว่าจะทำอันตรายแก่กายของบุคคลอื่น โดยเจตนาที่จะร่วมประเวณีกับบุคคลที่สามซึ่งอยู่ในที่นั้น หรือใกล้เคียง ต้องระวางโทษจำคุก 12 ปี

ระดับที่ 3 (Sexual Assault Category 3) ร่วมประเวณีโดยปราศจากความยินยอม

มาตรา 61D

(1) ผู้ใดร่วมประเวณีกับผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมและทราบว่าเป็นบุคคลอื่นนั้นไม่ยินยอมในการร่วมประเวณี ต้องระวางโทษจำคุก 7 ปี หรือหากผู้อื่นนั้นมีอายุต่ำกว่า 16 ปี ต้องระวางโทษจำคุก 10 ปี

⁵² Jennifer Temkin, *Modern Legal Studies Rape and Legal process* (London : Sweet & Maxwell. 1989), p. 99.

(2) ตาม(1)บุคคลผู้ร่วมประเวณีกับบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอมของบุคคลอื่นนั้น และบุคคลผู้นั้นไม่ได้ร้องว่าบุคคลที่ตนร่วมประเวณีด้วยนั้นได้ยินยอมในการร่วมประเวณีนั้นหรือไม่ จะถือว่าทราบว่าคุณลักษณะอื่นนั้นไม่ให้ความยินยอมในการร่วมประเวณี

ระดับที่ 4 (Sexual Assault Category 4) การทำร้าย หรือการกระทำที่ไม่เรียบร้อยหยาบ โลอน

มาตรา 61E

(1) ผู้ใดทำร้ายผู้อื่นในขณะที่หรือทันทีหรือก่อนการกระทำร้าย กระทำการอันหยาบ โลอน ต่อบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุก 4 ปี และหากผู้ถูกกระทำอายุต่ำกว่า 16 ปี ต้องระวางโทษจำคุก 6 ปี

เมื่อพิจารณาตามกฎหมายของ New South Wales แล้ว จะเห็นว่ากฎหมายมีความชัดเจนในการแบ่งแยกความผิดให้สอดคล้องกัน โดยไม่ต้องดูผลการกระทำว่ามีการร่วมประเวณีหรือไม่ เพื่อจุดประสงค์ให้ระดับความผิดระดับที่ 1-3 โดยให้คำจำกัดความคำว่าร่วมประเวณี (Sexual Intercourse) ให้มีความเป็นกลางในทางเพศ หมายถึงการล่วงล้ำเข้าไปทางช่องคลอดหรือทางทวารหนัก โดยส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายหรือโดยวัตถุใด หรือผ่านเข้าไปทางปากโดยอวัยวะเพศของชาย ถ้าไม่มีการร่วมประเวณีก็จะเข้าข่ายความผิดระดับ 4 (Category 4) ซึ่งก็มีความเป็นกลางในทางเพศเช่นเดียวกัน และข้อสังเกตที่สำคัญคือ ความผิดระดับที่ 1 และ 2 (Category 1-2) ไม่จำเป็นต้องมีการร่วมประเวณีเกิดขึ้นจริง เพียงแต่ผู้เสียหาย(victim)อยู่ภายใต้ความรุนแรงอย่างสาหัส และเจตนาที่จะร่วมประเวณี ก็เป็นการเพียงพอแล้ว อย่างไรก็ตาม มีหลายกรณีที่เจตนา นั้นจะต้องมีพยานหลักฐานว่าการร่วมประเวณีได้เกิดขึ้นจริง

2.5.1.2 ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราในระบบกฎหมายกลุ่มชีวิตลอร์ด

ซึ่งกลุ่มนี้จะยึดถือประมวลกฎหมายเป็นหลัก คำพิพากษาของศาลเป็นเพียงแค่แนวทางแต่ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม ประเทศที่ใช้แนวชีวิตลอร์ดนี้ อาทิเช่น

- ประเทศฝรั่งเศส

ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราบัญญัติอยู่ในหมวด 4 ว่าด้วยความผิดต่อศีลธรรม ตามประมวลกฎหมายอาญา ค.ศ.1810 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมใหม่ ค.ศ.1959 มีใจความว่า

มาตรา 332

“ถ้าผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น.....ผู้นั้นมีความผิด ถ้าการกระทำนั้นกระทำต่อเด็กอายุต่ำกว่า 15 ขวบ ผู้กระทำผิดต้องระวางโทษหนักขึ้นถึงจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดกระทำการหรือพยายามกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย เพื่อประโยชน์ในทางเพศ ด้วยการประทุษร้ายต่อร่างกายของบุคคลเพศใดเพศหนึ่งต้องระวางโทษ.....”

ส่วนการพิจารณาองค์ประกอบความผิดนั้น ประเทศฝรั่งเศสถือว่าความผิดตามกฎหมายอาญาต้องมีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบทางกฎหมาย (element legal)
2. องค์ประกอบทางการกระทำ (element materel)
3. องค์ประกอบทางจิตใจ (element moral)

โดยในส่วนของประเทศฝรั่งเศสนั้นมักจะเน้นเอาเจตนาหรือองค์ประกอบทางจิตใจ (เจตนา) เป็นสำคัญ⁵³

- ประเทศเยอรมัน

ตามประมวลกฎหมายเยอรมัน (ฉบับต้นร่าง) ค.ศ.1962 ได้บัญญัติหมวดความผิดเกี่ยวกับเพศไว้โดยละเอียดกว่ากฎหมายอาญาของประเทศอื่นๆ โดยมุ่งคุ้มครองทั้งเด็กหญิงและเด็กชายรวมถึงการกระทำความผิดทางเพศอื่นๆด้วย กล่าวคือ

มาตรา 234(1) ผู้ใดบังคับหญิงอื่นซึ่งมิใช่ภริยาของตนให้ร่วมประเวณีกับตน ไม่ว่าจะด้วยการใช้กำลังบังคับหรือการข่มขู่ว่าจะกระทำอันตรายต่อชีวิตหรืออวัยวะอย่างใดในปัจจุบันทันใด ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 15-20 ปี

มาตรา 216(1) บุคคลใดกระทำความผิดต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี

1. ชายซึ่งกระทำการเช่นเดียวกับการชำเราต่อชายอื่น
2. ชายอายุเกินกว่า 21 ปี กระทำการวิถดลารต่อชายอื่นซึ่งมีอายุกว่า 21 ปี หรือได้ตั้งใจ

กระทำต่อตนเอง หรือต่อชายอื่นต่อหน้าชายอื่น หรือ

มาตรา 218 ผู้ใดกระทำการเหมือนกระทำชำเราด้วยสัตว์ ผู้นั้นต้องระวางโทษ⁵⁴

2.5.2 ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตามประมวลกฎหมายอาญาของประเทศไทย

ในส่วนของความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา นั้นเป็นฐานความผิดที่บัญญัติในประมวลกฎหมายอาญา ภาค 2(ภาคความผิด) ลักษณะ 9 โดยความผิดในส่วนนี้ประกอบด้วยความผิดที่สำคัญ ได้แก่

⁵³ โทเมนทร์ ภัทรภิมรณ, “กฎหมายอาญาของฝรั่งเศส,” เอกสารประกอบคำบรรยายกฎหมายอาญาชั้นสูง, หน้า 10.

⁵⁴ L. Radzinoicz, *Sexual Offences* (London : Macmullan, 1957), p.331.

- ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ซึ่งบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 และ ความผิดฐานกระทำชำเราซึ่งบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277

- ความผิดฐานกระทำอนาจาร ซึ่งบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 278 ถึง มาตรา 279

- ความผิดฐานเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิงเพื่อสนอง ความใคร่ของผู้อื่น แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม หรือ รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปหรือ สนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น ซึ่งบัญญัติไว้ในประมวล กฎหมายอาญา มาตรา 282 และความผิดฐานเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชาย หรือหญิง เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจ ครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือรับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไป หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าวเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น ซึ่งบัญญัติไว้ ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 283

- ความผิดฐานพาไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม หรือซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพา ไป ซึ่งบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 283 ทวิ และความผิดฐานพาผู้อื่นไปเพื่อการ อนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวงชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้ วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด หรือซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไป ซึ่งบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมาย อาญา มาตรา 284

- ความผิดฐานดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของหญิงซึ่งค้าประเวณี ซึ่งบัญญัติไว้ ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 286

- ความผิดฐานทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใดๆซึ่ง เอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดอันลามก เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือ โดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน หรือประกอบการค้า หรือมี ส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว จำแจกหรือแสดงอวด แก่ประชาชน หรือให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของเช่นว่านั้น หรือ โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใดๆว่ามี บุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรานี้ หรือ โฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุหรือสิ่งของลามก ดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใดหรือ โดยวิธีใด เพื่อจะช่วยการทำให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุ หรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว ซึ่งบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 287

โดยในส่วนของความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและกระทำชำเราตามมาตรา 276 และ 277 นั้น ในขณะนี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบความผิดบางประการ โดยพระราชบัญญัติแก้ไข

เพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา(ฉบับที่19)พ.ศ. 2550และมีผลบังคับใช้แล้ว โดยมีสาระสำคัญที่แก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการข่มขืนกระทำชำเรา ดังนี้

“มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น โดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้ลั่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือ โดยทำให้ผู้ลั่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการ โทรมหญิงหรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรส และคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติแทนการลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้”

“มาตรา 277 ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม ได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกันและเด็กนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดหรือใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความคิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี กระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม และภายหลังศาลอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกัน ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ให้ศาลปล่อยผู้กระทำความผิดนั้นไป”

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 และ มาตรา 277 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติมใหม่นี้มุ่งถึงการให้ความคุ้มครอง บุคคลทุกเพศ โดยไม่จำกัดว่าจะเป็น หญิงหรือชาย ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ นอกจากนี้ยังได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 276 โดยบัญญัติให้ความคุ้มครองภริยา หรือ สามีที่จะไม่ให้ถูกล่วงเกินทางเพศจากคู่สมรสหากไม่ได้รับความยินยอม เพื่อลดปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัว และให้ผู้ที่จะกระทำความผิดต้องระมัดระวังก่อนที่จะกระทำการใด ๆ ลงไป แต่ในขณะที่เดียวกันก็ประสงค์ที่จะลดความขัดแย้งในครอบครัวหากมีการกระทำความผิดตามมาตรานี้เกิดขึ้น ซึ่งในการกำหนดโทษนั้นศาลสามารถพิจารณาจากการตัดสินใจของคู่สมรสว่าประสงค์ที่จะอยู่กินฉันสามีภริยาต่อไปหรือไม่ หากประสงค์จะอยู่กินฉันสามีภริยาต่อก็สามารถลงโทษน้อยลงได้ นอกจากนี้ยังได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 277 วรรคท้าย โดยกำหนดว่าหากเป็นกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกิน 18 ปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่า 13 ปี แต่ยังไม่เกิน 15 ปี โดยเด็กนั้นยินยอม และภายหลังศาลอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกัน ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ ซึ่งข้อกำหนดตามมาตรา 277 วรรคท้ายนี้ต้องมีความยินยอมของเด็กเป็นสำคัญ ดังนั้นหากข้อเท็จจริงพบว่าขณะที่มีการกระทำชำเราเด็กไม่ได้ให้ความยินยอม แม้ว่าภายหลังจะมีการสมรสกันก็ตาม การสมรสนั้นก็ไม่ใช่เหตุให้ได้รับการยกเว้นโทษ (ฎีกาที่ 7664/2544)

นอกจากนี้ยังได้เพิ่มเติมข้อความในวรรคสองของมาตรา 276 และ 277 ที่มีสาระสำคัญกล่าวถึงลักษณะการกระทำชำเราว่ากรณีใดบ้างที่ให้อือเป็นการกระทำชำเรา ส่วนการตีความว่าการกระทำใดถือเป็นการข่มขืนกระทำชำเราตามกฎหมายหรือไม่นั้น ควรต้องศึกษาถึงคำพิพากษาฎีกาที่จะมีขึ้นในอนาคตต่อไป⁵⁵

ทั้งนี้ ในการอธิบายองค์ประกอบความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราและฐานกระทำชำเรานั้น ต้องแยกองค์ประกอบความผิดเป็นองค์ประกอบภายนอกและองค์ประกอบภายใน ทั้งนี้ องค์ประกอบภายนอก หมายถึง สิ่งที่อยู่ภายนอกซึ่งสามารถมองเห็นหรือสัมผัสได้ โดยองค์ประกอบภายนอกของความผิด แบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ 1. ผู้กระทำ 2. การกระทำ และ 3. วัตถุแห่งการกระทำ⁵⁶ ส่วนองค์ประกอบภายใน หมายถึง สิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้หรือสัมผัสได้

⁵⁵ www.judiciary.go.th/iprd/writing/equality.doc.

⁵⁶ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาค 1, พิมพ์ครั้งที่ 9 (กรุงเทพฯ : จีระการพิมพ์, 2549), หน้า 122.

เพราะเป็นสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของผู้กระทำ⁵⁷ อนึ่ง องค์ประกอบภายในของความผิดอาญาแต่ละมาตรา คือ “เจตนา” อย่างไรก็ตาม สำหรับความผิดบางมาตรา องค์ประกอบภายใน คือ “ประมาท” ซึ่งถือว่าเป็นข้อยกเว้น นอกจากนั้นในความผิดบางประเภท ไม่ต้องการองค์ประกอบภายในเลย เพราะแม้ผู้กระทำจะ “ไม่เจตนาและไม่ประมาท” ผู้กระทำก็ต้องรับผิด อันเป็นข้อยกเว้นพิเศษจริงๆ เท่านั้น⁵⁸ ทั้งนี้ องค์ประกอบความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 และฐานกระทำชำเรา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 สามารถแยกพิจารณาได้ดังนี้

1. ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276

1.1 องค์ประกอบภายนอก

1.1.1 ผู้ใด

การที่กฎหมายใช้คำว่า “ผู้ใด” แสดงว่าหญิงก็อาจเป็นตัวการร่วมกับชายกระทำผิดตามมาตรานี้ได้⁵⁹ กล่าวคือ “ผู้ลงมือ” กระทำความผิดต้องเป็นชายเท่านั้น แต่ผู้ร่วมกระทำความผิดอาจเป็นชายด้วยกัน หรือเป็นหญิงก็ได้ เช่น ชายลงมือข่มขืนกระทำชำเราหญิง หญิงอีกคนหนึ่งช่วยจับแขนจับขาผู้ถูกกระทำเพื่อให้ชายลงมือได้สะดวก หญิงผู้ช่วยเหลือนั้นเป็น “ตัวการ” ตามมาตรา 83 ในการกระทำความผิดของชายซึ่งเป็น “ผู้ลงมือ” หญิงนั้นจึงมีความผิดตามมาตรา 276, 83 (คำพิพากษาฎีกาที่ 250/2510)⁶⁰

1.1.2 ข่มขืนกระทำชำเรา

คำว่า “ข่มขืน” หมายถึง การฝืนใจหรือบังคับใจ ถ้าหญิงยินยอมย่อมไม่เป็นความผิด⁶¹ คำว่า “กระทำชำเรา” นั้นหากพิจารณาตามประมวลกฎหมายอาญาฉบับเดิมย่อมหมายถึง การเอาของลับของชายผ่านเข้าไปในช่องสังวาสของหญิง แต่หากไม่ได้ใช้อวัยวะเพศ เช่น ใช้นิ้วของเทียมหรือใช้อวัยวะเพศแต่ได้กระทำแก่ช่องทางอื่นของหญิง เช่น ทางปากหรือทวารหนักไม่ใช่อวัยวะเพศก็ไม่เป็นความผิดฐานนี้⁶² อย่างไรก็ดี ขณะนี้ได้มีการตราพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา ทำให้ความหมายของคำว่า “กระทำชำเรา” เปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ การกระทำชำเรา หมายถึงการกระทำ

⁵⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 142.

⁵⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 141.

⁵⁹ หยุต แสงอุทัย, (ทวีเกียรติ มินะกะนิษฐ บรรณาธิการ), กฎหมายอาญา ภาค 2-3, พิมพ์ครั้งที่ 10 (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544), หน้า 167.

⁶⁰ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, กฎหมายอาญาภาคความผิด เล่ม 2, พิมพ์ครั้งที่ 4 (แก้ไขเพิ่มเติม) (กรุงเทพฯ : จีรรัชการพิมพ์, 2548), หน้า 215.

⁶¹ ทวีเกียรติ มินะกะนิษฐ, คำอธิบายกฎหมายอาญา ภาคความผิดและกฎหมายโทษ, พิมพ์ครั้งที่ 2 (กรุงเทพฯ : วิญญูชน, 2548), หน้า 114.

⁶² เรื่องเดียวกัน, หน้า 113.

เพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการ ใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

1.1.3 ผู้อื่น

องค์ประกอบในส่วนของกฎหมายฉบับแก้ไขเพิ่มเติมนี้มีความเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กล่าวคือในอดีตที่ผ่านมา ผู้ถูกกระทำต้องเป็นหญิงเท่านั้น คำว่าหญิงนั้นย่อมาจากเพศของบุคคลธรรมดาตามสภาพที่ถือกำเนิดมา เป็นเพศที่ออกลูกได้ไม่ใช่แปลงเพศจากชาย⁶³ เนื่องจากแต่เดิม มาตรา 276 ได้บัญญัติโดยใช้คำว่า “หญิง” แต่เมื่อมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายปรากฏว่าผู้บัญญัติได้ คัดคำว่า “หญิง” ออกไปและใช้คำว่า “ผู้อื่น” แทน ซึ่งหมายความว่า หลังจากที่มีการนำกฎหมายฉบับ นี้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ผู้ถูกกระทำอันจะเข้าองค์ประกอบความผิดฐานข่มขืนกระทำ ข้ำรามีได้จำกัดเฉพาะผู้ถูกกระทำที่เป็นเพศหญิงเท่านั้น หากแต่ยังรวมถึงผู้ถูกกระทำที่เป็นเพศชาย ด้วย ยิ่งกว่านั้น กฎหมายฉบับแก้ไขเพิ่มเติมยังได้ตัดคำว่า “ซึ่งมิใช่ภริยาของตน” ออกไป อันเป็นผล ให้หลังจากที่กฎหมายดังกล่าวได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว สามิไม่อาจขึ้นใจภริยาเพื่อ ร่วมเพศได้อีกต่อไปแม้ว่าจะได้มีการจดทะเบียนสมรสกัน โดยชอบด้วยกฎหมายก็ตาม

1.1.4 โดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่ สามารถขัดขืนได้ หรือ โดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น

คำว่า “โดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ” หมายความว่า การแสดงว่าจะทำให้ผู้ถูกขู่เข็ญเป็น อันตราย การขู่เข็ญตามมาตรานี้ไม่จำกัดเฉพาะขู่ว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายจึงหมายความรวมถึง อันตรายทั้งปวงซึ่งผู้กระทำการขู่แสดงว่าจะทำให้เกิดแก่ผู้ถูกขู่เข็ญ และผู้ถูกขู่เข็ญกลัวว่าจะถูก กระทำให้เป็นอันตรายจะเป็นอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน สิทธิ ฐานะใน สังคม หรือฐานะทางเศรษฐกิจก็ได้ กฎหมายมิได้จำกัดว่าผู้ที่ถูกขู่และจะได้รับอันตรายจะต้องเป็น ตัวหญิงนั่นเอง⁶⁴ ฉะนั้นการขู่เข็ญจึงอาจรวมถึงการขู่ว่าจะทำร้ายหรือฆ่าบุตร สามิ หรือบิดามารดา หรือจะใช้ไฟเผาทรัพย์สินให้หมดเป็นต้น การขู่เข็ญนี้อาจจะกระทำด้วยวาจา หรืออาการกิริยาก็ได้ เช่นเข้าไปหาหญิงถืออาวุธ ไปด้วย และจ่อไปที่ตัวหญิง เป็นต้น⁶⁵

คำว่า “โดยใช้กำลังประทุษร้าย” มีความหมายตามบทนิยามในมาตรา 1(6)คือทำการ ประทุษร้ายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล ไม่ว่าจะทำด้วยแรงกายภาพหรือด้วยวิธีอื่นใดและให้ หมายความรวมถึงการกระทำใดๆซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืน ได้ ไม่ว่าจะโดยทำให้มีนเมา สะกดจิต หรือใช้วิธีอื่นใดอันคล้ายคลึงกัน

⁶³ จิตติ ดิงศภัทย์, คำอธิบายประมวลกฎหมายอาญาภาค 2 ตอน 1, พิมพ์ครั้งที่ 7 (กรุงเทพฯ : จีระการ พิมพ์, 2543), หน้า 718.

⁶⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 723.

⁶⁵ สุปิ่น พูลพัฒน์, คำอธิบายเรียงมาตราประมวลกฎหมายอาญาภาค 2-3 ความผิด-สุโทษมาตรา 276 ถึง มาตรา 398 ประกอบด้วยคำพิพากษาฎีกาพ.ศ.2500 ถึงพ.ศ.2535 (กรุงเทพฯ : โฆสิตการพิมพ์, 2537), หน้า 4.

คำว่า “โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้” นี้มิได้หมายถึงเฉพาะกรณีที่หญิงนั้นปราศจากเจตจำนงโดยสิ้นเชิง เช่นเนื่องจากช็อกหรืออ่อนเพลียจนหมดกำลัง หรือกรณีที่หญิงไม่สามารถจะแสดงเจตจำนงออกมาได้ เช่น เนื่องจากพูดไม่ได้เท่านั้น แต่ยังหมายความรวมถึงกรณีที่หญิงนั้นไม่สามารถที่จะยืนยันเจตจำนงได้ด้วย เช่น เนื่องจากถูกผูกมัด และหมายความรวมถึงตลอดถึงกรณีที่หญิงวิกลจริตหรือปัญญาอ่อนด้วยถ้าหญิงนั้นไม่รู้อาณัติของการร่วมประเวณี⁶⁶ ซึ่งอาจเป็นภาวะที่หญิงมีอยู่ก่อนการกระทำ เช่นเป็นโรคมึ่วางกายอ่อนเพลียอยู่แล้ว หรือผู้กระทำเป็นฝ่ายทำให้เกิดภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ขึ้น เช่นวางยาสลบหญิงหรือหลอกหญิงคนไข้ให้สำคัญผิดว่าการทำชำเราเป็นการปฏิบัติทางแพทย์⁶⁷

คำว่า “โดยทำให้ผู้อื่นนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น” เช่น ทำให้หญิงซึ่งนอนหลับเข้าใจว่าตนเป็นสามีของหญิง⁶⁸

1.2 องค์ประกอบภายใน

องค์ประกอบภายในของความผิดฐานนี้คือ เจตนาข่มขืนกระทำชำเราหญิง กล่าวคือ ผู้กระทำความผิดต้องรู้ว่าผู้ถูกกระทำเป็นบุคคล และผู้กระทำความผิดต้องการข่มขืนกระทำชำเราโดยฝ่าฝืนความสมัครใจของผู้ที่นั้น

หากผู้ใดกระทำการครบทั้งองค์ประกอบภายนอกและภายในตามที่กล่าวมา ผู้นั้นต้องรับโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท⁶⁹ อย่างไรก็ตาม ถ้าการกระทำมีความผิดดังกล่าวได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืน หรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการ โทรมหญิงหรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน ผู้นั้นต้องรับโทษหนักขึ้น กล่าวคือต้องรับโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต⁷⁰ อนึ่ง หากการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรส และคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติแทนการลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา

⁶⁶ คณิต วน นคร, กฎหมายอาญาภาคความผิด, พิมพ์ครั้งที่ 8 (กรุงเทพฯ : วิญญูชน, 2545), หน้า326-327.

⁶⁷ หุศต แสงอุทัย, กฎหมายอาญา ภาค 2-3, หน้า 167.

⁶⁸ เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์, กฎหมายอาญาภาคความผิด เล่ม2, หน้า 216.

⁶⁹ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรค 1(แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550).

⁷⁰ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรค 3(แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550).

ต่อไป และประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้⁷¹

2. ความผิดฐานกระทำชำเราตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277

2.1 องค์ประกอบภายนอก

เนื่องจากองค์ประกอบความผิดของมาตรา 277 ซึ่งเป็นส่วนที่แก้ไขเพิ่มเติมใหม่มีองค์ประกอบส่วนใหญ่เหมือนกับองค์ประกอบความผิดของมาตรา 276 ฉะนั้น จึงจะกล่าวถึงเฉพาะส่วนที่แตกต่างกัน กล่าวคือ ในส่วนของมาตรา 276 นั้นเป็นกรณีที่กระทำต่อบุคคลใดๆที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ขณะที่มาตรา 277 นั้นเป็นกรณีที่กระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน นอกจากนี้ ในส่วนของมาตรา 276 ต้องเป็นกรณีที่ผู้กระทำความผิดโดยปราศจากความยินยอมของผู้ถูกระทำเท่านั้นจึงจะถือเป็นความผิด ขณะที่มาตรา 277 นั้นแม้เด็กผู้ถูกระทำจะยินยอมก็ตามก็ยังถือเป็นความผิด ซึ่งในส่วนขององค์ประกอบของมาตรา 277 ที่ว่ากระทำต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตนนี้ เป็นส่วนที่แตกต่างจากประมวลกฎหมายอาญาฉบับเดิมซึ่งตามฉบับเดิมนั้นบัญญัติไว้เพียงว่าต้องเป็นการกระทำต่อเด็กหญิงอายุยังไม่เกิน 15 ปีเท่านั้น จึงเท่ากับว่าประมวลกฎหมายอาญาฉบับแก้ไขเพิ่มเติมได้ขยายความคุ้มครองจากเดิมที่คุ้มครองเฉพาะเด็กหญิงมาเป็นการคุ้มครองเด็กผู้ชายด้วย

2.2 องค์ประกอบภายใน

ในส่วนขององค์ประกอบภายในนั้น มีลักษณะเหมือนกับองค์ประกอบความผิดในส่วนของมาตรา 276 ที่กล่าวมาแล้ว

ทั้งนี้หากผู้กระทำได้กระทำครบองค์ประกอบความผิดตามที่มาตรา 277 ได้บัญญัติไว้ กล่าวคือ ผู้นั้นได้กระทำชำเราเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท⁷² นอกจากนี้หากการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำต่อเด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปี ผู้นั้นต้องรับโทษหนักขึ้น กล่าวคือ ต้องรับโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต⁷³ อนึ่ง ถ้าหากการกระทำผิดต่อเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีหรือ

⁷¹ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรค 4(แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550).

⁷² ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรค 1(แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550).

⁷³ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรค 3(แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550).

เด็กหญิงอายุยังไม่เกินสิบสามปีตามที่กล่าวมาได้กระทำโดยร่วมกระทำความคิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการ โทรมเด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกันและเด็กนั้นไม่ยินยอมหรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิดหรือโดยใช้อาวุธ ผู้นั้นต้องรับโทษหนักขึ้นคือต้องรับโทษจำคุกตลอดชีวิต⁷⁴ นอกจากนี้ หากความคิดที่กระทำดังกล่าวเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม และภายหลังศาลอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกัน จะมีผลให้ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษสำหรับการกระทำดังกล่าว และหากศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำผิดกำลังรับโทษในความคิดนั้นอยู่ ย่อมเป็นผลให้ศาลต้องปล่อยผู้กระทำความผิดนั้นไป⁷⁵

นอกจากนั้น ยังมีบทบัญญัติที่เพิ่มโทษสำหรับผู้กระทำผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราตาม มาตรา 276 และฐานกระทำชำเราตามมาตรา 277 อีก 2 มาตรา ดังนี้

- มาตรา 277 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญาซึ่งบัญญัติให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก หรือมาตรา 277วรรคแรกหรือวรรคสาม ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส ต้องรับโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต นอกจากนี้ หากการกระทำความผิดตามที่กล่าวมาเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้นั้นต้องรับโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต

- มาตรา 277 ตริ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งบัญญัติให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคสาม หรือมาตรา 277 วรรคสี่ ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัส ต้องรับโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต นอกจากนี้ หากการกระทำความผิดตามที่กล่าวมาเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำถึงแก่ความตาย ผู้นั้นต้องรับโทษประหารชีวิต

2.5.3 การกระทำความผิดซ้ำในความคิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา

หากติดตามข่าวทางสื่อสิ่งพิมพ์จะพบว่าหลายครั้งที่เกิดกรณีผู้กระทำผิดทางเพศหวน กลับมากระทำผิดขึ้นอีก ซึ่งการที่จะอธิบายถึงสาเหตุที่เกิดการกระทำผิดซ้ำนั้นจำเป็นจะต้องกลับไปพิจารณาถึงสาเหตุของการข่มขืนกระทำชำเราซึ่งได้กล่าวไปแล้วในหัวข้อ 2.3 โดยจากการพิจารณา จะเห็นได้ว่า สาเหตุของการข่มขืนกระทำชำเราอาจแบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม คือ

1. ความต้องการได้รับประโยชน์จากความสุขทางเพศและโอกาส

⁷⁴ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรค 4(แก้ไขเพิ่มเติม โดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550).

⁷⁵ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรค 5(แก้ไขเพิ่มเติม โดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2550).

การกระทำผิดทางเพศในบางกรณีเกิดจากการที่ผู้หนึ่งเกิดความต้องการทางเพศขึ้น แต่ความต้องการของบุคคลดังกล่าวไม่ได้รับการตอบสนอง จึงทำให้เกิดภาวะที่ต้องการปลดปล่อยความต้องการของตน และเมื่อไม่อาจหาบุคคลใดมาสนองความต้องการดังกล่าวของตนประกอบกับโอกาสเอื้ออำนวย ก็อาจกระตุ้นให้ผู้หนึ่งต้องบังคับให้ผู้อื่นร่วมเพศกับตนหรือที่เรียกว่าข่มขืนผู้อื่นนั่นเอง

2. ความผิดปกติทางด้านจิตใจ

การกระทำผิดทางเพศในบางกรณีเกิดจากความผิดปกติทางด้านจิตใจของผู้กระทำความคิด โดยความผิดปกติทางด้านจิตใจอาจเกิดจากการที่มีโครโมโซมเพศชายมากผิดปกติหรือความผิดปกติทางชีวเคมีในร่างกาย นอกจากนี้ ความผิดปกติทางด้านจิตใจยังอาจเกิดจากความบกพร่องทางร่างกาย คือเกิดจากระบบประสาทส่วนกลาง โดยเชื่อว่าพฤติกรรมอาชญากรรมมีผลโดยตรงจากการทำงานของสมองผิดปกติ มีงานวิจัยจำนวนมาก พบว่านักโทษและคนไข้โรคจิตที่กระทำความผิดรุนแรง ได้รับผลกระทบจากการที่สมองทำงานผิดพลาด โดยเฉพาะสมองส่วนหน้าและสมองที่เก็บความจำชั่วคราว

นอกจากนั้น ความผิดปกติทางด้านจิตใจของผู้กระทำความผิดนี้ อาจเกิดจากการเลี้ยงดูที่ผิดรวมทั้งอาจเกิดจากการมีบุคลิกภาพผิดปกติของอาชญากร โดยอธิบายว่าผู้กระทำผิดทางเพศมีบุคลิกภาพแตกต่างจากบุคคลธรรมดา และมีการแสดงออกของบุคลิกภาพที่ผิดปกติ เช่น การขาดความสามารถในการระงับอารมณ์ ความก้าวร้าว การชอบหาเรื่องใส่ตัวเอง การชอบมีเรื่องกับผู้อื่น การมองโลกในแง่ร้าย หรือการไม่ยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคม เป็นต้น

3. สาเหตุการกระทำความผิดอื่น เช่น การเสพสุราเมินเมา เป็นผลทำให้เกิดความทางเพศเนื่องจากผู้เสพได้สูญเสียการควบคุมตัวเองไปชั่วคราวเนื่องจากความเมินเมาสุรา และพบว่าผู้กระทำความผิดทางเพศจำนวนหนึ่งดื่มสุราก่อนจะกระทำความผิดหรือการยั่วยวนจากเหยื่อผู้เสียหาย โดยพบว่า การแต่งตัว และลักษณะท่าทางของผู้เสียหายมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการกระทำความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเรา⁷⁶ ผู้กระทำความผิดนั้นอาจเป็นอาจเป็นบุคคลปกติ โดยกระทำความผิดเพราะมีสันดานเป็นผู้ร้าย ถูกยั่วยุจากผู้เสียหาย จากความเมินเมาสุราหรือการใช้ยาเสพติด

ซึ่งจากการพิจารณาสาเหตุของการกระทำความผิดทั้ง 3 ประการที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า แต่ละสาเหตุล้วนเป็นผลให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำได้ทั้งสิ้น กล่าวคือ ในส่วนของสาเหตุประการแรก คือ การที่ผู้หนึ่งมีความต้องการทางเพศและไม่สามารถหาบุคคลที่ระบายความต้องการทางเพศได้ จึงต้องข่มขืนผู้อื่นนั้น มักจะพบว่าหลังจากที่ลงมือข่มขืนเป็นครั้งแรกได้สำเร็จแล้ว หากยังไม่

⁷⁶ Curt R. Bartol, *Criminal Behavior: A Psychosocial Approach* (Prentice Hall, Englewood Cliffs, New Jersey, 2001), p.

สามารถถูกจับได้ก็มักจะเกิดความขำใจที่จะกระทำความผิดเช่นนั้นขึ้นอีก หรือในกรณีของสาเหตุประการที่สอง คือ ความผิดปกติทางด้านจิตใจนั้นก็นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำได้เช่นกัน เนื่องจากผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตย่อมไม่อาจควบคุมพฤติกรรมของตนได้ และมักจะกระทำสิ่งใดๆ ไปตามความต้องการของตนอยู่เรื่อยไปโดยไม่คำนึงว่าสิ่งที่ตนกระทำอยู่นั้นเป็นเรื่องที่ผิดกฎหมายหรือศีลธรรมหรือไม่ รวมทั้งไม่คำนึงด้วยว่าการกระทำของตนจะทำให้ผู้ใดได้รับความเสียหายบ้าง ในส่วนของสาเหตุอื่นๆ อันได้แก่ การเสพสุราเมินเมา การช่วยวนจากเหยื่อผู้เสียหาย นั้นก็นำไปสู่การกระทำผิดซ้ำได้เช่นกัน ดังจะเห็นได้จากผู้ที่ดื่มสุราเป็นประจำ บางรายเมื่อเกิดความเมินเมาก็มักจะควบคุมตนเองไม่ได้และล่องละเมิดทางเพศผู้อื่นอยู่เสมอ หรือแม้กระทั่งการช่วยวนจากเหยื่อผู้เสียหายก็เช่นกัน บ่อยครั้งที่พบว่าผู้กระทำที่เคยกระทำผิดแล้วก็อาจกระทำผิดได้อีกหากมีการช่วยวนหรือช่วยจากผู้เสียหาย จากที่กล่าวมาจึงเห็นได้ว่าปัจจัยต่างๆ ที่ก่อให้เกิดการข่มขืนล้วนแต่เชื่อมโยงและนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำได้ทั้งสิ้น กระนั้นก็ดี การกระทำผิดซ้ำที่เกิดขึ้นจากสาเหตุที่ต่างกันย่อมมีผลต่อความยากง่ายในการบำบัดรักษาผู้กระทำผิด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะการกระทำความผิดซ้ำจะเกิดขึ้นจากสาเหตุใดก็ตาม ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคมไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน ด้วยเหตุนี้สังคมจึงควรหันมาสนใจเกี่ยวกับการกระทำความผิดซ้ำของผู้กระทำผิดทางเพศมากขึ้น

ในส่วนของสถานการณ์การกระทำความผิดซ้ำที่เกิดขึ้นในประเทศไทยนั้น พบว่า ยังไม่มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างเป็นระบบ ดังจะเห็นได้จากในส่วนของทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็มิได้มีการจัดทำเกี่ยวกับสถิติของการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดทางเพศ โดยเห็นได้จากสถิติที่สำนักงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดทำขึ้นนั้นจะแสดงเฉพาะสถิติจำนวนคดีความผิดทางเพศที่เกิดขึ้นในแต่ละปี แต่มิได้แสดงข้อมูลจำนวนผู้ที่กระทำความผิดซ้ำแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม เราอาจพิจารณาเกี่ยวกับสถานการณ์การกระทำความผิดซ้ำที่เกิดขึ้นในประเทศไทยได้จากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยจากการรวบรวมข่าวที่สื่อสิ่งพิมพ์นำเสนอเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศที่หวนกลับไปกระทำผิดซ้ำอีกในส่วนของประเทศไทยนั้น ในช่วงปี 2546 จนกระทั่งถึงปัจจุบัน ซึ่งรวบรวมจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ เดลินิวส์ และข่าวสด มีข่าวสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดทางเพศ ดังนี้

การกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดทางเพศที่เกิดขึ้นใน ปี 2546

- การข่มขืนเด็กหญิงอายุ 9 ขวบที่ จ.อุบลราชธานี ซึ่งผู้ต้องหาเป็นชายวัยรุ่นอายุ 17 ปี โดยผู้ต้องหาให้การรับสารภาพในชั้นจับกุมว่าพบเด็กหญิงผู้เสียหายกำลังเดินกลับบ้าน หลังไปร่วมงานวันเกิดที่โรงเรียนจัดขึ้นเพียงลำพัง จึงใช้กำลังบังคับลากตัวเข้าไปที่กระท่อมนาที่เกิดเหตุเพื่อข่มขืน แต่เด็กหญิงดังกล่าวพยายามขัดขืนต่อสู้ และร้องให้คนช่วย ตนจึงใช้ขวดเบียร์เปล่าตีที่ศีรษะและจับหัวเด็กหญิงดังกล่าวกระแทกกับเสาปูนหน้าห้องน้ำจนเสียชีวิต แต่ยังมีอารมณ์ทางเพศ

จึงลงมือข่มขืนศพจนสำเร็จความใคร่ 1 ครั้งแล้วหลบหนีไปอาศัยอยู่กับบิดาซึ่งขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างที่กรุงเทพฯ กระทั่งถูกจับได้ในที่สุด จากการตรวจสอบประวัติของผู้ต้องหารายนี้ พบว่าขณะเรียนหนังสือระดับมัธยมต้น ได้ก่อคดีลวนลามเพื่อนนักเรียนและเด็กในหมู่บ้านมาแล้วหลายครั้ง แต่ไม่มีใครกล้าเอาเรื่อง เนื่องจากทำตัวเป็นนักเรียนในโรงเรียน กระทั่งมาก่อเหตุข่มขืนฆ่าดังกล่าว⁷⁷

- เด็กหญิงรายหนึ่ง ถูกชายวัยรุ่น 14 คน ล่อลวงจากบ้านในชุมชนแห่งหนึ่ง แขวงหนองค้างพลู เขตหนองแขม ไปข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะรูม โทมรที่ตึกร้าง ถนนพุทธมณฑลสาย 4 ท้องที่ สภ.อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร ซึ่งผู้เสียหายให้การว่าขณะที่นั่งรอพี่ชายกลับจากทำงานอยู่หน้าบ้าน มีชายวัยรุ่นคนหนึ่ง อายุ 17 ปี ขี่รถจักรยานยนต์ผ่านมา มีหญิงวัยรุ่น 2 คน อายุประมาณ 15-16 ปี ซ่อนท้ายมาด้วย โดยชายดังกล่าวถามถึงทางที่จะไปชอยเพชรเกษม 119 จึงบอกทางให้ แต่ผู้หญิงที่ซ่อนท้ายบอกว่า มีธุระต้องรีบไปกลับไปไม่ถูก จึงขอร้องให้ขึ้นซ่อนท้ายไปด้วยกัน เมื่อเห็นว่ามีผู้หญิงถึง 2 คน จึงไม่เอะใจ ขอมซ่อนท้ายรถจักรยานยนต์ เพื่อชี้ทางให้ ระหว่างทางชายคนดังกล่าวบอกว่า จะแวะไปธุระก่อน จึงพาเลี้ยวเข้าไปในหมู่บ้านสินสมบูรณ์ ถนนพุทธมณฑลสาย 4 แล้วขี่รถเข้าไปในบริเวณตึกร้าง จุดให้ลงจากรถแล้วพาเข้าไปในตึก ปรากฏว่ามีชายวัยรุ่นรออยู่อีกถึง 13 คน ทั้งหมดรวมปลุกปล้ำข่มขืนใจแบบเวียนเทียนจนสำเร็จความใคร่คนละครั้ง ขณะที่ถูกรุมข่มขืนกระทำชำเราอย่างป่าเถื่อนนั้น ยังมีเด็กสาวอีกคนหนึ่ง อายุประมาณ 14-15 ปี ถูกจุดมารุมข่มขืน โดยวัยรุ่นแก๊งเดียวกันนี้ด้วย จากการสอบสวน 8 ผู้ต้องหาวัยรุ่นทราบว่าทั้งหมดเรียกตัวเองว่าแก๊งเด็กนรก ทำให้ทราบว่ายังเหลือเพื่อนร่วมแก๊งอีก 8 คน จึงได้ทำเรื่องขออนุมัติศาลอาญาธนบุรี ออกหมายจับเพื่อนร่วมแก๊งทั้ง 8 คน นอกจากนี้ ยังทราบพฤติกรรมว่า ผู้กระทำผิดกลุ่มนี้เป็นลูกหลานคนงานที่ทำงานอยู่ในโรงงานย่านนั้น ตกเย็นจะมาจับกลุ่มกันที่ตึกร้างแห่งนี้แล้วออกล่าเหยื่อ ล่อลวงเด็กสาวมาล่วงละเมิดทางเพศเป็นประจำ โดยมีเด็กสาวร่วมแก๊ง 2 คน เป็นนกดอหากวันไหนล่าเหยื่อไม่ได้ก็จะล่วงละเมิดทางเพศกับเด็กสาวทั้งสอง ที่จะต้องทำหน้าที่รองรับความใคร่ ส่วนบรรดาเด็กสาวที่ตกเป็นเหยื่อมักจะไม่แจ้งความหรือเอาเรื่อง เพราะอับอายและเกรงจะได้รับอันตราย⁷⁸

- น.ส.จอย (นามสมมติ) อายุ 16 ปี ชาวสัตหีบ ถูกกลุ่มวัยรุ่นข่มขืน โดยเหตุเกิดขณะที่ น.ส.จอย กำลังขี่จักรยานยนต์ได้ถูกกลุ่มวัยรุ่นขี่รถจักรยานยนต์ ประมาณ 10 คัน เข้ามาประกบล้อมหน้า ล้อมหลัง ใช้ปืนจี้ให้หยุดรถข้างทางแล้วกระชากตัว น.ส.จอย ขี่รถจักรยานยนต์ โดยให้ น.ส.จอย นั่งกลางแล้วมีผู้ชายอีกคนนั่งซ่อนท้ายจับมือไพล่หลัง ใช้ปืนจี้ห้ามส่งเสียงร้อง ก่อนที่ทั้งหมดจะขี่รถหนีไปทางเมืองพัทยาอย่างรวดเร็ว เมื่อลงมือข่มขืนเรียบร้อยแล้ว นำตัว น.ส.จอย มาที่วังวิมลถนนสุขุมวิท ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถติดตามจับกุมเป็นวัยรุ่นชายได้ 3 คน อายุ 17 ปี อายุ 19 ปี และ

⁷⁷ หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 5 พฤษภาคม 2546, หน้า 12.

⁷⁸ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 30 เมษายน 2546, หน้า 16.

อายุ 17 ปี ได้ที่บ้านหลังหนึ่งย่านหนองระหาน หมู่ 8 ต.ห้วยใหญ่ อ.บางละมุง จ.ชลบุรี ส่วนผู้กระทำผิดที่เหลือไหวตัวทันหลบหนีไปได้จากการสอบสวนผู้ต้องหาทั้ง 3 คนรับสารภาพว่าได้ร่วมกับเพื่อนที่หลบหนีไป 9 คนจีจิงตัว น.ส.จอยไปจากที่เกิดเหตุบนถนนสุขุมวิทจริง โดยมีการใช้ปืนจี แล้วนำตัว น.ส.จอยขึ้นรถ จยย.พาไปที่กระท่อมกลางนาริมถนนชลประทานด้านหลังสถานที่จำหน่ายสินค้าการเกษตร หมู่ 7 ต.ห้วยใหญ่ อ.บางละมุง แล้วช่วยกันจับถอดเสื้อผ้า จากนั้นจึงเรียกข่มขืนจนครบทั้ง 12 คน ผู้สื่อข่าวรายงานเพิ่มเติมว่าแก๊งดังกล่าวมีชื่อว่า “แก๊งโอชิ” เป็นแก๊งล่าสาวที่ตกทอดมาจากรุ่นพี่มานานหลายปี มีสมาชิกเป็นเด็กวัยรุ่นสลับสับเปลี่ยนก่อเหตุและติดคุกมาแล้วหลายรุ่น ส่วนพวกที่หลบหนีเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบทราบว่ามีไปอยู่บนเกาะล้าน อ.บางละมุง ซึ่งจะได้ติดตามจับกุมตัวมาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป⁷⁹

การกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดทางเพศที่เกิดขึ้นในปี 2547

- น.ส.ก้อย(นามสมมติ)อายุ 24 ปี ถูกคนร้ายจู่โจมข่มขืนและคนร้ายหลบซ่อนอยู่ในบ้านร้างหลังหนึ่ง เจ้าหน้าที่จึงติดตามไปแต่พบว่าคนร้ายไหวตัวหลบหนีไปก่อนหน้าแล้ว สอบสวน น.ส.ก้อยให้การว่าถูกผู้ต้องหาซึ่งเป็นชายวัยกลางคนอายุ 44 ปี ใช้อาวุธปืนจีให้ผู้เสียหายกับแฟนเข้าไปในป่าแล้วใช้เชือกผูกมัดแขนขาและผูกมัดปากของแฟน ก่อนที่จะหันมาจับบังคับข่มขืนตนจนสำเร็จความใคร่ต่อหน้าแฟน เมื่อเสร็จภารกิจผู้ต้องหาได้ใช้มีดปลายแหลมกระหน่ำแทงแฟนของผู้เสียหายและใช้เข็มขัดรัดคอซ้ำ จนขาดใจตาย จากนั้นผู้ต้องหาได้ใช้ปืนจีบังคับให้นางสาวก้อยนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์ไปด้วย โดยได้พามาบ้านหลังหนึ่งในอ.บ้านไร่ จ.อุทัยธานี จับขังทั้งคืนและยังบังคับข่มขืนใจอีกหลายครั้ง กระทั่งผู้ต้องหาหนีกลับไปด้วยความอ่อนเพลีย จึงหนีออกมาสำหรับผู้ต้องหารายนี้ล่าสุดก่อคดีข่มขืนหญิงสาวในท้องที่ สภ.อ.ท่ายาง จ.เพชรบุรีและข่มขืนแดนเซอร์สาวในพื้นที่ สภ.อ.อุททอง จ.สุพรรณบุรีนับเป็นบุคคลอันตรายซึ่งเจ้าหน้าที่กำลังเร่งติดตามตัวอย่างเร่งด่วน⁸⁰

- หญิงสาวอายุประมาณ 25-30 ปี ถูกทำร้ายเสียชีวิต บริเวณในไร่มันสำปะหลัง ซอยข้างวัดหนองมะนาว หมู่ 8 ต.บางละมุง เบื้องต้นสันนิษฐานว่าคนร้ายน่ามีไม่ต่ำกว่า 2 คนร่วมกันลงมือฆ่านารวมข่มขืนอย่างทารุณ แล้วเกิดกลัวความผิด จึงลงมือสังหารทั้งอย่างโหดเหี้ยม จากนั้นอุ้มศพมาทิ้งในไร่มันสำปะหลัง ซึ่งอยู่ในซอยเปลี่ยว แล้วใช้รถทับเพื่ออำพรางคดี ก่อนพากันหลบหนีไปหลังเกิดเหตุ ตำรวจออกเร่งสืบสวน ติดตามจับกุมคนร้ายแต่ยังไม่พบตัว โดยคาดว่าเป็นการกระทำของแก๊งวัยรุ่นที่ออกสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนอยู่เป็นประจำในละแวกเดียวกันกับจุดที่พบ

⁷⁹ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 2 พฤษภาคม 2546, หน้า 18.

⁸⁰ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 27 มีนาคม 2547, หน้า 17-18.

ศพและเมื่อเห็นเหยื่อ มีรูปร่างหน้าตาดี จึงวางแผนฆาตกรรมฆาตกรรมฆ่าคน หลังจากระทำผิดแล้ว จึงฆ่าเหยื่อทิ้งเพื่อหลบหนีการจับกุม⁸¹

- น.ส.เอและน.ส.บี(นามสมมติ)อายุ 16 ปีถูกวัยรุ่นชายกว่า 10 คนรุมข่มขืน จากการสอบสวน น.ส.เอกับ น.ส.บี ผู้เสียหายได้ความว่า ได้เล่นอินเทอร์เน็ตโดยเข้าไปแชตในเว็บไซด์ต่างๆจนได้รู้จักกับวัยรุ่นสองคนในกลุ่มนั้นจึงติดต่อกันเรื่อยมาจนยอมให้เบอร์โทรศัพท์ไว้ โทรศัพท์คุยกัน ก่อนเกิดเหตุวัยรุ่นสองคนดังกล่าว โทรศัพท์มานัดเหยื่อทั้งสองให้ออกไปพบที่สนามฟุตบอลที่เกิดเหตุ พอ 2 สาว ไปถึง ได้ถูกผู้ต้องหาทั้งสองกับพวกอีกกว่า 10 คนช่วยกันจับขังมัดก้นแล้วรุมโทรมผลัดกันข่มขืนแบบเวียนเทียน จนมีคนผ่านมาพบโทรศัพท์แจ้งตำรวจมาช่วยเหลือดังกล่าว เจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดเผยว่าเชื่อว่าผู้ต้องหาในกลุ่มนี้หลอกลวงหญิงสาวไปข่มขืนบริเวณสนามฟุตบอลดังกล่าวมาหลายครั้ง เพราะพบถุงยางอนามัยใช้แล้วทิ้งไว้จำนวนมาก นอกจากนี้ ผู้ต้องหาขอมรับสารภาพว่าใช้อินเทอร์เน็ตเล่นแชตหลอกลวงหญิงสาวไปข่มขืนหลายรายแล้ว ก่อนหน้านี้ได้หลอกลวง น.ส.นิคกับน.ส.น้อย(นามสมมติ)อายุ 14 และ 16 ปีไปรุมโทรมข่มขืนบริเวณเดียวกันมาแล้ว โดยผู้เสียหายทั้งสองแจ้งความไว้กับ สถานีตำรวจนครบาลคลองตัน ไว้แล้ว และเจ้าหน้าที่ตำรวจประสงค์ให้ผู้เสียหายที่เคยถูกกลุ่มผู้ต้องหาข่มขืนมาชี้ตัวได้ตลอด 24 ชั่วโมงเพื่อจะได้อายัดตัวไว้ดำเนินคดีต่อไป⁸²

- น.ส.กึ่ง(นามสมมติ)นักศึกษามหาวิทยาลัยชื่อดังแห่งหนึ่งใน จ.นครปฐมถูกกลุ่มวัยรุ่นมุดคร่านำตัวไปรุม โทรมข่มขืนริมถนนราชมรรคา ต.สนามจันทร์ อ.เมือง จ.นครปฐม พร้อมทั้งถ่ายรูปเอาไว้แบล็กเมล์ ซึ่งผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่าได้มุดคร่า น.ส.กึ่ง ไปรุมโทรมข่มขืนจริง โดยที่ไม่เคยรู้จักกับผู้เสียหายมาก่อน กลุ่มผู้ต้องหาซึ่งรถจักรยานยนต์ไปเรื่อยๆบังเอิญไปพบเหยื่อพอดีและยังสารภาพด้วยว่า เคยก่อเหตุในลักษณะเดียวกันนี้มาแล้ว 6 ครั้ง จึงอยากให้ผู้เสียหายรายอื่นที่ยังไม่ได้แจ้งความรีบมาแจ้งความและชี้ตัวเพื่อดำเนินคดีกับกลุ่มผู้ต้องหารายนี้ โดยหนึ่งในผู้ต้องหาเปิดเผยว่าเคยก่อเหตุมาแล้ว 6 ครั้ง ทุกครั้งไม่เคยวางแผน ที่ลงมือเริ่มจากขับรถเล่นไปเรื่อยพอพบผู้หญิงที่ถูกใจก็จะขับรถเข้าไปคุยด้วย ก่อนจะลงเอาไปข่มขืน แต่ขอปฏิเสธว่าไม่ได้ถ่ายรูปเก็บเอาไว้แบล็กเมล์แต่ใช้ไฟแฟลชแกล้งทำเป็นแสงแฟลชถ่ายรูปเพื่อขู่ให้เหยื่อกลัวความอับอายไม่กล้าไปแจ้งความ เหตุที่กล้าทำหลายรายเพราะก่อเหตุมาหลายครั้งไม่เคยถูกแจ้งความ อย่างไรก็ตาม ก็มีผู้ต้องหาบางรายเปิดเผยว่าเพิ่งเคยทำเป็นครั้งแรก⁸³

- ค.ณ.น้อย(นามสมมติ)อายุ 14 ปี ถูกกลุ่มคนร้ายเป็นวัยรุ่นบังคับพาตัวไปข่มขืนเหตุเกิดบริเวณชายหาดหลังร้านอาหาร “ลุงไสว” หมู่ 1 ต.นาจอมเทียน อ.สัตหีบ ไปซื้อกล้วยเคี้ยวบริเวณปากซอยนาจอมเทียน 7 เมื่อขึ้นรถถึงปากซอย ระหว่างนั่งक्रमรถจักรยานยนต์รอ ค.ณ.แมวที่เดินทางมา

⁸¹ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 17 มกราคม 2547, หน้า 18.

⁸² หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 24 มกราคม 2547, หน้า 2.

⁸³ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 24 มกราคม 2547, หน้า 2.

ด้วยลงไปซื้อถ้วยเตี้ยอยู่นั้น ได้มีคนร้ายเป็นชายวัยรุ่นประมาณ 10 คนขี่รถจักรยานยนต์ซ้อนท้ายกันมา 6-7 คันแล้วทั้งหมดเข้าประกบชายชวา นูดพาขึ้นนั่งซ้อนท้ายรถ จากนั้นได้พาขี่รถเลาะชายหาดจอมเทียนเข้าเขต อ.สัตหีบ ถึงทางสุดชายหาด ลัดเลาะเข้าซอยเปลี่ยว กระทั่งมาถึงบริเวณลานดินจำได้ว่าอยู่ด้านหลังร้านอาหาร “ลุงไสว” กลุ่มวัยรุ่น ได้ลากตัวลงจากรถ ช่วยกันจับถอดเสื้อผ้าบังคับข่มขืน จากนั้นพรรคพวกที่เหลือก็จะผลัดเปลี่ยนกันข่มขืนจนสำเร็จความใคร่ทุกคน เบื้องต้นตำรวจประมวลเหตุการณ์แล้วเชื่อว่าคนร้ายน่าจะเป็นแก๊งเดียวกับที่เคยก่อเหตุบุกฆอดหญิงสาว 4 คน ขณะยื่นโทรศัพท์ที่ผู้สาธารณะหน้าวัดหนองใหญ่ อ.บางละมุง แต่ขณะเกิดเหตุผู้เสียหาย 3 ใน 4 คนสะบัดหลดูวิ่งหนีเข้าไปขอความช่วยเหลือชาวบ้านที่มาร่วมงานศพภายในวัด ส่วนอีกคนถูกแก๊งหั่นกามบังคับพาไปข่มขืนยับเยิน หลังก่อเหตุเชื่อว่าคนร้ายแก๊งนี้เกิดขำใจ ออกตระเวนล่าเหยื่ออีก กระทั่งมาพบ ค.ญ.น้อยเข้าพอดี จึงนูดพาขึ้นรถไปข่มขืน ซึ่งตำรวจพอจะทราบชื่อกลุ่มวัยรุ่นกลุ่มนี้แล้ว⁸⁴

- กลุ่มวัยรุ่นปล้นทรัพย์และข่มขืนเหยื่อสาว จากการสอบสวนทราบว่ากลุ่มวัยรุ่นนี้จะตระเวนออกขังจักรยานยนต์ขิงทรัพย์และปล้นทรัพย์เหยื่อตามสถานที่ต่างๆ ในเขตพื้นที่ สน.คันนายาว บางเขน คอนเมือง สายไหม ลำหีน รัชบุรีฯ ฯลฯ มาแล้วนับไม่ถ้วน พฤติกรรมของกลุ่มผู้ต้องหาเมื่อเจอเหยื่อจะขี่จักรยานยนต์ปิดล้อมแล้วใช้อาวุธปืนปล้นเหยื่อนำเงิน ไปเที่ยวเตร่และเสพยาบ้า บางครั้งก็จะตระเวนหาเหยื่อเป็นหญิงสาววัยรุ่นหลอกเข้าไปตีสนิทพานั่งรถเที่ยวเตร่ พอเหยื่อตายใจก็จะพาไปบังคับข่มขืน⁸⁵

- สองวัยรุ่นชายก่อเหตุตระเวนขังจักรยานยนต์ขิงทรัพย์ในเวลากลางคืนนับ 160 คดี และข่มขืนเหยื่อสาวมากกว่า 30 รายในย่านลาดกระบัง จรเข็ญน้อย มีนบุรี ร่มเกล้าไปจนถึงเขตติดต่อก จ.สมุทรปราการ ล่าสุดนักศึกษามหาวิทยาลัยชื่อดังแถบชานเมืองตกเป็นเหยื่อลากไปรุมโทรมริมถนนเปลี่ยว โดยหนึ่งในผู้กระทำผิดให้การรับสารภาพว่า ก่อคดีมานานนับปีจนลำพองใจเพราะตำรวจไม่สามารถติดตามจับกุมตัวได้ เริ่มต้นจากนำรถจักรยานยนต์ไปแข่งขันกันตอนกลางดึก ระหว่างทางกลับเห็นคนเดินคนเดียวจึงตรงเข้าขังขิงทรัพย์ หากเป็นผู้ชายหรือหญิงสูงอายุก็จะเอาแต่ทรัพย์สิน แต่ถ้าเจอหญิงสาวหน้าตาดีก็จะลากไปข่มขืนกระทั่งคิดเป็นนิสัยเพราะเชื่อว่าเหยื่อสาวส่วนใหญ่ไม่กล้าแจ้งตำรวจเนื่องจากกลัวอับอาย ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดเผยว่า ขณะนี้ มีผู้เสียหายเป็นสาวโรงงานที่ตกเป็นเหยื่อในท้องที่ สน.ฉลองกรุงจำนวน 2 ราย ถูกผู้ต้องหาทั้งสองขังขิงทรัพย์และลากไปข่มขืนมาซึ่งตัวยืนยันเพิ่มเติม อีกราย มาจากพื้นที่ สน.ประเวศยืนยันเช่นกันว่า เป็นคนร้ายรายเดียวกันที่ก่อคดีขิงทรัพย์ไป เชื่อว่า หากข่าวแพร่กระจายออกไปน่าจะมีผู้เสียหายรายอื่นทยอยเข้าแจ้งความดำเนินคดีเพิ่มเติม⁸⁶

⁸⁴ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2547, หน้า 19.

⁸⁵ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 12 มีนาคม 2547, หน้า 2.

⁸⁶ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 17 กันยายน 2547, หน้า 19.

- ผู้กระทำผิดเป็นชาย 3 คนร่วมกันจู่ดลากล น.ส.จอย(นามสมมติ)อายุ 25 ปี ขณะเดินเล่นอยู่กับ แฟนหนุ่มบนบันไดขึ้นลิ้นทะเลบริเวณชายหาดบ้านอำเภอหน้าคอน โคมินิยมสมประสงค์ หมู่ 3 ต.นาจอมเทียน อ.สัตหีบ จ.ชลบุรี ก่อนปลุกปล้ำพยายามขึ้นใจ แต่ถูกแฟนหนุ่มขัดขวาง คนร้ายเลยใช้ท่อนไม้ไม้กระหน่ำตีเสียชีวิตต่อหน้าแฟนสาว จากนั้นได้ฉกเงินสด 1,500 บาท และโทรศัพท์มือถือในรถปิกอัพของผู้ตายก่อนพากันหลบหนีไป ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดเผยว่า จากการสอบสวนผู้ต้องหาทั้งหมดได้ให้การรับสารภาพว่าได้ร่วมกันกระทำความผิดจริง โดยผู้ต้องหายอมรับว่าเป็นคนจู่ด น.ส.จอยเพื่อจะข่มขืน แต่ถูกแฟนหนุ่มขัดขวางกระโดดชนหน้า จึงต้องใช้ท่อนไม้กระหน่ำตีถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ มีผู้กระทำผิดสองคนในกลุ่มผู้กระทำผิดที่มีหมายจับศาลจังหวัด พัทธยาในคดีก่อเหตุชิงทรัพย์และรุม โทรมหญิง เมื่อวันที่ 22 ต.ค.ที่ผ่านมา บริเวณชายหาดบางเสร่ ต.นาจอมเทียน อ.สัตหีบ⁸⁷

การกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดทางเพศที่เกิดขึ้นในปี 2548

- หญิงสาวอายุ 27 ปีถูกคนร้ายเป็นชายอายุ 24 ปีก่อเหตุข่มขืนและชิงทรัพย์ซึ่งผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้ก่อเหตุจริง โดยก่อนเกิดเหตุคนนั่งดื่มสุรากับเพื่อนภายในนิคมอุตสาหกรรม แหลมฉบังจนมีเมามาก่อนจะแยกย้ายกันกลับ ขณะที่ตนขี่รถจักรยานยนต์มาถึงปากทางเข้านิคมพบผู้ตายกับเพื่อนอีก 2 คนยืนรอรถอยู่ผู้ตายได้โบกมือเรียกให้ตนจอดรับเพราะคิดว่าตนเป็นจักรยานยนต์รับจ้างผู้ตายให้ไปส่งที่บ้านแฟนหนุ่มบริเวณอู่ต่อเรือส่วนเพื่อนอีกสองคนของผู้ตายมีจักรยานยนต์รับจ้างมารับไประหว่างซ้อนท้ายผู้ตายไปส่งตนเกิดอารมณ์ใคร่ขึ้นอย่างแรงจึงรีบเลี้ยวรถเข้าข้างทางและจู่ดกระชากผู้ตายให้ลงจากรถแต่ผู้ตายขัดขืนจึงใช้ท่อนแขนถลอกจนเสียชีวิตหลังล้มศีรษะกระแทกก่อนหนีหมดสติไปตนจึงลงมือข่มขืนผู้ตายจนสำเร็จความใคร่แล้วปลดทรัพย์สินต่างๆเป็นของแถมก่อนที่จะหลบหนีไป ผู้ต้องหาซึ่งรับสารภาพอีกว่าก่อนหน้านี้เคยก่อเหตุแบบนี้มาแล้ว 2-3 ครั้ง ในพื้นที่ จ.ชลบุรี โดยจะเลือกเหยื่อที่เป็นหญิงสาวได้ทรัพย์สินมาประมาณหมื่นกว่าบาทเมื่อได้เงินมาจะนำไปเที่ยวเตร่ เล่นพนันฟุตบอล และซื้อยาบ้ามาเสพที่ผ่านมามีเคยถูกตำรวจจับในข้อหาเสพยาบ้ามาแล้วหลังจากพ้นโทษมาทำงานเป็นช่างแอร์⁸⁸

- น.ส.แหม่ม(นามสมมติ)อายุ 20 ปีถูกผู้กระทำผิดเป็นชายล่อลวงไปข่มขืนพร้อมกับชิงโทรศัพท์มือถือไป โดยน.ส.แหม่มให้การว่าระหว่างที่รองานได้เข้าไปแชตเล่นหาเพื่อนคุยทาง อินเทอร์เน็ต พบชายผู้หนึ่งเข้ามาแชตคุยด้วยพร้อมกับแลกเปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์ไว้ติดต่อกัน ก่อนเกิดเหตุฝ่ายชายโทรศัพท์มาหานัดให้ไปพบที่ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ สาขาบางกะปิ พอพูดคุย

⁸⁷ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 30 กันยายน 2547, หน้า 17.

⁸⁸ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 7 มกราคม 2548, หน้า 13.

กันจนคุ้นเคยชายดังกล่าว ได้ชวนขึ้นรถแท็กซี่ไปคุยต่อที่ห้องพักของเพื่อนในอาคารรามาลีฟวิ่งเพลส ซอยรามคำแหง 53 เมื่อถึงที่หมายชายดังกล่าวขอตัวเดินขึ้นไปก่อน เพียงครู่เดียวก็ลงมาบอก ว่าเพื่อน ไม่อยู่ จากนั้นพาเดินลึกเข้าไปในซอยที่ค่อนข้างเปลี่ยวและมีคนมากอ้างจะไปหาเพื่อนอีกคน เมื่อปลอดภัยคนชายดังกล่าว ได้ลากคนเข้าแฟรงก์ข้างทางที่เต็มไปด้วยป่าหญ้ารกแล้วใช้กำลังปลุกปล้ำข่มขืนจนสำเร็จความใคร่ พร้อมกับคว้าโทรศัพท์มือถือวิ่งหนีไป คนจึงตะโกนร้องขอความช่วยเหลือ คนร้ายเห็นท่าไม่ดียอม โยน โทรศัพท์ทิ้งให้แล้ว โบกธงแท็กซี่หลบหนีไป ซึ่งจากการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจออกหาข้อมูล พบว่าแฟรงก์ โทษออกจากคุกได้ 2 เดือนเศษในข้อหาปล่อยหญิงสาวไปชิงทรัพย์และข่มขืน มีผู้เสียหายหลายรายเคยมาตามหาบ่อยครั้งมาก ส่วนใหญ่ถูกหลอกอ้างเป็นผู้จัดการร้านเซเว่นอีเลฟเว่นเข้าคิสสนิทเหยื่อจนตายใจแล้วออกอุบายพาไปข่มขืนและชิงทรัพย์ฝ่ายสืบสวนอยู่ระหว่างล่าตัวแล้ว

- เด็กหญิง อายุ 14 ปี ชาว จ. เชียงราย ถูกกลุ่มคนร้ายประมาณ 4-5 คนลงมือข่มขืนแล้วฆ่า โดยหลอกพาซื้อนรถจักรยานยนต์เข้าไปจุดเกิดเหตุแล้วจัดการบังคับข่มขืนก่อนใช้ปืนยิงทิ้งเพื่อปิดปากแล้วพากันแยกย้ายหลบหนี รายงานข่าวเปิดเผยว่าจากการสืบสวนล่าสุด เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบชื่อคนร้ายทั้งหมดแล้วมีด้วยกัน 5 คนจึงดำเนินการออกหมายจับ และเตรียมเข้าล้อมจับกุม⁸⁹ นอกจากนี้ยังพบว่าคนร้ายแก๊งนี้เคยก่อคดีรุมโทรมหญิงสาวมาแล้วหลายราย แต่ส่วนใหญ่เหยื่อสาวไม่กล้าเอาเรื่องเพราะโดนข่มขู่ฆ่าหากไปแจ้งตำรวจ⁹⁰

- ค.ญ. อุ่ม (นามสมมติ) อายุ 13 ปี ถูกกลุ่มผู้กระทำความผิดชิงทรัพย์รถจักรยานยนต์ของ ค.ญ. อุ่ม แล้วใช้อาวุธปืนจี้บังคับ ค.ญ. อุ่ม ไปข่มขืน ในลักษณะรุม โทรม ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดเผยว่าผู้ต้องหาแก๊งนี้มีสมาชิกเป็นเยาวชนและวัยรุ่นอายุระหว่าง 16-23 ปี ประมาณ 10-15 คน มีพฤติกรรมมั่วสุมเสพยาเสพติด ก่อเหตุทะเลาะวิวาทและออกปล้นทรัพย์โดยเลือกเหยื่อที่เป็นผู้หญิงจับขังรถจักรยานยนต์มาในที่เปลี่ยวหรือยี่นรอรถอยู่ที่ป้ายรถประจำทาง เมื่อถูกใจเหยื่อที่เป็นผู้หญิงก็จะลุดไปข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะเวียนเทียนและกักขังเหยื่อไว้เป็นเวลาหลายวันก่อนปล่อยตัวไป โดยพบว่าผู้ต้องหาแก๊งนี้ได้ก่อเหตุข่มขืนเด็กหญิงในลักษณะรุม โทรมมาแล้ว ไม่น้อยกว่า 10 ครั้ง และปล้นทรัพย์ไม่ต่ำกว่า 30 ครั้งในพื้นที่ชานเมืองเช่นดอนเมือง ทุ่งสองห้อง บางเขน ประชาชื่น และเขตปริมณฑล⁹¹

- น.ส.เอณุกวียรุ่น 6 คนเรียงคิวข่มขืน โดยกลุ่มวัยรุ่นนี้ได้ทำร้ายแฟนหนุ่มของ น.ส.เอก่อนข่มขืน น.ส.เอ แล้วหยิบเอาโทรศัพท์มือถือของ น.ส.เอ กับแฟน พร้อมกับขีรถจักรยานยนต์ของแฟนที่จอดอยู่หลบหนีไปด้วย สำหรับผู้ต้องหาแก๊งนี้จากการตรวจสอบพบว่าเคยก่อคดีมาแล้วหลายครั้ง ทั้งปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ ลักทรัพย์ และรุม โทรมผู้หญิง พฤติกรรมคือจะขีรถจักรยานยนต์ ตระเวน

⁸⁹ หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2548, หน้า 14.

⁹⁰ หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2548, หน้า 14.

⁹¹ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 11 มิถุนายน 2548, หน้า 19.

ไปตามถนนที่เปลี่ยว หากเจอเหยื่อก็จะเข้ารูมทำร้ายแล้วชิงทรัพย์ หากเจ้าทุกข์เป็นผู้หญิงก็จะข่มขืนด้วย⁹²

- ผู้กระทำผิดเป็นชาย อายุ 19 ปี ได้ชิงทรัพย์และข่มขืนเหยื่อบริเวณสวนหย่อมริมคลองประปาท้ายซอยแสนหวี จากการสอบสวนหนึ่งในผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่าเคยก่อเหตุชิงทรัพย์แล้วพาผู้เสียหายไปข่มขืนหลายครั้งแล้วโดยก่อเหตุในพื้นที่สน.คอนเมือง และพื้นที่ใกล้เคียง พฤติกรรมคือ ผู้ต้องหากับน้องเขยซึ่งถูกจับได้ก่อนหน้าจะขึ้นจักรยานยนต์ตระเวนไปตามซอยต่างๆ เมื่อเห็นผู้หญิง โดยเฉพาะนักเรียนที่มักชอบออกมาใช้โทรศัพท์สาธารณะดึกๆ ค่ำๆ จะตรงรี่เข้าไปใช้มีดจี้แล้วลากตัวพาไปข่มขืนทั้งนี้ที่เลือกเหยื่อเป็นเด็กนักเรียนเพราะเชื่อว่าผู้เสียหายไม่กล้าเข้าแจ้งความเนื่องจากอับอายเลยก่อเหตุอย่างสบายจนมาถูกจับกุมได้ในที่สุด⁹³

- น.ส.อ้อม(นามสมมติ)อายุ18ปีถูกกลุ่มผู้กระทำผิดจักรยานยนต์ซ้อนท้ายกันมา2คัน ใช้ปืนจู่โจมบังคับให้ น.ส.อ้อมนั่งซ้อนท้ายรถ พาไปเรียวกิวข่มขืนขณะ กำลังนั่งคุยอยู่กับแฟนหนุ่มในรถเก๋ง ใกล้ห้างตั้งฮั่วเส็งธนบุรี ถ.สิรินธร แขวงและเขตบางพลัด โดยผู้กระทำผิดใช้ปืนจู่โจมบังคับให้ น.ส.อ้อมนั่งซ้อนท้ายรถ พาไปเรียวกิวข่มขืนใน โรงแรมม่านรุคย่านสะพานควายและคนร้ายยังใช้ปืนยิงกระจกหลังรถจนแตก ก่อนที่จะบังคับให้แฟนหนุ่มของ น.ส.อ้อมลงจากรถพร้อมกับปล้นรถเก๋งขับหลบหนีไปด้วย ซึ่งผู้กระทำผิดรับสารภาพว่าเคยก่อเหตุลักษณะดังกล่าวมาแล้วหลายครั้ง โดยจะมีการเลือกเหยื่อที่หมายตาไว้เมื่อพอใจคนไหนจะติดตามเพื่อที่จะล่อไปข่มขืนจนได้ พื้นที่ที่ลงมือส่วนใหญ่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยวย่านรัชดาและละแวกใกล้เคียง⁹⁴

การกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดทางเพศที่เกิดขึ้นใน ปี 2549

- หญิง อายุ56ปีถูกผู้กระทำผิดเป็นชายอายุ 37 ปีฆ่าเสียชีวิตในห้องนอน ซึ่งผู้กระทำผิดให้การรับสารภาพว่าเป็นผู้ลงมือก่อเหตุสังหารจริง โดยในวันเกิดเหตุช่วงหัวค่ำตนเองได้เดินเข้าไปในบ้านพักของผู้ตายอีกและพบว่าผู้ตายกำลังนั่งซักผ้าอยู่หลังบ้าน ก่อนเข้าไปล็อกคอกและบอกว่าจะไม่ทำร้ายแต่ขอเพียงทรัพย์สินเท่านั้น แต่ผู้ตายพยายามขัดขืนจึงกระชากตัวเข้าไปในบ้านก่อนจะต่อสู้กัน ตนจึงใช้ผ้ามามัดมือคนตายก่อนบังคับให้บอกที่ซ่อนของทรัพย์สินแล้วนำตัวขึ้นไปค้นหาที่ห้องนอนชั้น 2 ของบ้านแต่ตนเกิดอารมณ์ทางเพศเลยได้ลงมือข่มขืนคนตายจนสำเร็จความใคร่ 1 ครั้งเพื่อไม่ให้คนตายไปแจ้งตำรวจ ก่อนจับศีรษะผู้ตายกระแทกกับ โຕะหลายครั้งเพื่อให้สลบ แต่ไม่คิดว่าจะถึงกับเสียชีวิตก่อนจับมัดมือมัดเท้าและมัดปากอีกครั้งแล้วหลบหนีจนถูกตำรวจจับในที่สุด จากการตรวจสอบประวัติผู้กระทำผิดรายนี้พบว่ามีหมายจับของศาลจังหวัดนครปฐม ในข้อหาลัก

⁹² หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 26 กรกฎาคม 2548, หน้า11.

⁹³ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 8 กันยายน 2548, หน้า14.

⁹⁴ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 18 ธันวาคม 2548, หน้า 12.

ทรัพย์และรับของโจร ในท้องที่ สภ.อ.สามพราน และหมายจับกุมของศาลจังหวัดสมุทรสาคร ในข้อหาบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืน และพยายามจะข่มขืนเจ้าทุกข์ และยังพบว่าผู้ต้องหา มีพฤติกรรมชาติสัตย์ หลังได้ทรัพย์คืนแล้วก็จะทำการข่มขืนผู้เสียหายอีกด้วย⁹⁵

- ชาวต่างชาติ อายุ 57 ปี สัญชาติอังกฤษ ได้ล่องละเมิดทางเพศกับเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี โดยมีผู้เสียหายเป็นเด็กนักเรียนในเมืองพัทยา กว่า 100 คน สำหรับพฤติกรรมของผู้กระทำผิดรายนี้ มีนิสัยเป็นเกย์ และมักล่อลวงบรรดาเด็กนักเรียนชายอายุระหว่าง 10-13 ปีในเมืองพัทยาไปล่องละเมิดทางเพศในช่วงวันหยุดวันเสาร์-อาทิตย์ โดยจะชักชวนเด็กให้ไปในบ้านพักแล้วหลอกล่อให้เล่นเกมคอมพิวเตอร์แต่มีข้อแม้ว่าเด็กทุกคนจะต้องถอดเสื้อผ้าเปลือยกาย จากนั้นจะลงมือกระทำอนาจารเด็กด้วยการให้เด็กชายเหล่านั้นสำเร็จความใคร่ด้วยมือให้และหลังจากเสร็จกิจจะมีค่าตอบแทนให้ครั้งละ 100 บาท โดยวิธีการล่อลวงเด็กจะแขวนกระดิ่งไว้ใต้ต้นมะม่วงหน้าบ้านและหากเด็กคนไหนต้องการเงินให้มาเคาะกระดิ่งเพื่อเป็นการส่งสัญญาณ ต่อมาครูเห็นความผิดปกติของลูกศิษย์ที่มีเงินมาจับจ่ายใช้สอยไม่ขาดมือ จึงเฝ้าแอบดูพฤติกรรมเรื่อยมา จนกระทั่งทราบความจริงจึงนำความเข้าแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถเข้าจับกุมได้ในบ้านพัก และศาลชั้นต้นได้นัดมาฟังคำพิพากษาในวันที่ 29 พ.ค. นี้ โดยก่อนที่จะมีการพิพากษาออกมาปรากฏว่าผู้ต้องหาฆ่าตัวตายเสียก่อน⁹⁶

- ค.ญ.เอ(นามสมมติ)อายุ 11 ขวบและเด็กหญิงอายุ 7-11 ขวบ รวม 5 คน ถูกผู้กระทำผิดซึ่งเป็นชายหลอกล่อให้เข้าไปในบ้านกระทำอนาจารด้วยการเอานิ้วสอดใส่เข้าไปในอวัยวะเพศบ้างหรือเออวัยวะเพศของตัวเองออกมาดูอวัยวะเพศของเด็กบ้าง บางครั้งก็เปิดวิดีโอเซ็กซี่ให้เด็กดูแล้วบังคับให้เด็กอมอวัยวะเพศให้จนสำเร็จความใคร่บ้างไม่สำเร็จบ้าง โดยกระทำมานานแล้วกว่า 2 ปี ซึ่งผู้ต้องหาให้การรับสารภาพว่าทำจริงโดยอ้างว่าเกิดจากความพึงใจในวัยเด็กที่ตนเองเคยถูกกระทำทางเพศมาก่อน และเหตุมักเกิดเวลาที่ภรรยาไม่อยู่บ้าน โดยเมื่อตนเห็นเด็กผู้หญิงมาเล่นแถวบ้านก็มักเกิดอารมณ์ทางเพศจึงชักชวนเด็กเข้ามาในบ้านบ้างไปที่บ้านของเด็กบ้าง⁹⁷

- ผู้กระทำผิดเป็นชาย 2 คน ได้ร่วมกันล่อลวงหญิงสาวนักศึกษาอาชีวะ โดยการแฉกทางอินเทอร์เน็ตไปข่มขืนชิงทรัพย์ ซึ่งหลังจากมีการนำเสนอข่าวออกไปปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจได้รับการติดต่อจากหญิงสาวที่ตกเป็นเหยื่อจำนวน 6 รายว่าได้ถูกกลุ่มผู้กระทำผิดล่อลวงไปก่อเหตุเช่นเดียวกัน⁹⁸

- น.ส.หนึ่ง(นามสมมติ) อายุ 18 ปี ถูกผู้กระทำผิดเป็นชาย 2 คนข่มขืนกระทำชำเราในลักษณะโทรมหญิง และร่วมกันชิงทรัพย์ โดยระหว่างที่ น.ส.หนึ่งรอดเพื่อจะเดินทางกลับบ้านที่

⁹⁵ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 12 พฤษภาคม 2549, หน้า 15.

⁹⁶ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 13 พฤษภาคม 2549, หน้า 2.

⁹⁷ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 18 มิถุนายน 2549, หน้า 12.

⁹⁸ หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 21 ตุลาคม 2549, หน้า 15.

ต่างจังหวัดพร้อมแฟนหนุ่ม ปราบกฏมีคนร้าย 2 คนอ้างเป็นตำรวจนอกเครื่องแบบยศ พ.ต.อ.ขอตรวจบัตรประชาชนและให้เดินไปที่ป่าละเมาะข้างๆสถานี แต่เมื่อไปถึง คนร้ายทั้งคู่กลับจุด น.ส.หนึ่งไปรวม โทรมต่อหน้าต่อตาแฟนหนุ่มที่ไม่กล้าช่วยเหลือ เพราะคิดว่าเป็นตำรวจจริง จนคนร้ายเสร็จกิจ ได้ยึดแหวนทองชุบจากผู้เสียหายก่อนหลบหนี แต่ถูกตำรวจติดตามจับกุมได้ในเวลาต่อมา โดยผู้สื่อข่าวรายงานว่าผู้กระทำผิดเคยก่อเหตุข่มขืนหญิงสาวภายในป่าละเมาะแห่งนี้มาแล้ว 2 ครั้ง แต่ผู้เสียหายไม่กล้าแจ้งความ⁹⁹

การกระทำความผิดซ้ำในคดีความผิดทางเพศที่เกิดขึ้นใน ปี 2550

- ค.ญ.แมว(นามสมมติ)อายุ 13 ปีถูกผู้กระทำผิดเป็นชายอายุ 24 ปี อาชีพช่างทาสีปีนหน้าต่างเข้าบ้านแล้วทำร้ายร่างกายและข่มขืนกระทำชำเรา 1 ครั้ง โดยผู้กระทำผิดรายนี้เคยก่อคดีข่มขืนเด็กหญิงคนหนึ่งมาแล้ว เด็กคนดังกล่าวเสียใจถึงขั้นกินยาฆ่าตัวตาย ศาลมีคำพิพากษาให้จำคุก 4 ปี 6 เดือน คดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์¹⁰⁰

- น.ส.จอย(นามสมมติ) อายุ16 ปี นักเรียนชั้นม.5 โรงเรียนแห่งหนึ่ง ใน จ.ชลบุรีถูกผู้กระทำผิดซึ่งเป็นชายนักให้ไปพบในซอยแห่งหนึ่งในเขตเทศบาล ต.สัตหีบ โดยอ้างว่ามีคลิปวิดีโอส่วนตัวของ น.ส.จอย หากไม่หาจะนำไปเผยแพร่กับสื่อมวลชนและประจานให้อับอาย เมื่อน.ส.จอยไปพบได้ถูกผู้กระทำผิดพยายามจะข่มขืนแต่เหยื่อขัดขืนสุดชีวิต จึงตัดสินใจกระชากโทรศัพท์มือถือ 1 เครื่องของผู้เสียหายแล้วขับรถจักรยานยนต์หลบหนีไป ทั้งนี้ จากการสอบสวนผู้ต้องหารับสารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาจริงและให้การด้วยว่าเคยก่อคดีลักษณะนี้มาแล้ว ไม่ต่ำกว่า10ครั้งโดยจะเลือกเหยื่อที่รูปร่างหน้าตาดีและเป็นนักเรียนสาววัยรุ่นอายุระหว่าง 14-18 ปี ส่วนใหญ่มักจะชอบถ่ายภาพลับเฉพาะของตัวเองหรือมีคลิปส่วนตัวอยู่แล้ว เมื่อถูกข่มขู่จะหวาดกลัวมาตามนัด ก็จะแบล็กเมล์ขอเงินใช้จ่ายหรือเที่ยวเตร่ หากใคร ไม่มีเงินก็ขอหลบนอนเพื่อแลกเปลี่ยนกับคลิปลับเฉพาะ หากไม่ยินยอมจะลงมือข่มขืน แต่ผู้เสียหายรายล่าสุดต่อสู้ชีวิตจนทำอะไรไม่ได้ จึงตัดสินใจหนีโทรศัพท์มือถือหลบหนีไป ทางด้าน เจ้าหน้าที่ตำรวจเปิดเผยว่า คาดว่าคงมีเพื่อนร่วมแก๊งอีกหลายคน ซึ่งสั่งการ ให้ชุดสืบสวนขยายผลจับกุมมาดำเนินคดีให้หมดทุกรายแล้ว¹⁰¹

- หญิงสาว อายุ 29 ปี ชาวกาฬสินธุ์ ถูกผู้กระทำผิดซึ่งเป็นชายฆ่าข่มขืนทั้งศพอยู่ในป่าละเมาะข้างทาง ริมถนนเพชรเกษมขาออกในซอยจัดสรรทหารบก หมู่ที่ 4 ต.ท่าตำหนัก อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม ที่ช่องคลอดพบมีร่องรอยการร่วมเพศลักษณะถูกข่มขืน ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่าผู้กระทำผิดรายนี้ เคยต้องคดีข่มขืนฆ่าหญิงสาวและควั่นท้อง ซ่อนเร้นทำลายศพมาแล้ว แต่รอด

⁹⁹ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 4 ธันวาคม 2549, หน้า 16.

¹⁰⁰ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 6 มกราคม 2550, หน้า 15.

¹⁰¹ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 29 มกราคม 2550, หน้า 18.

จากการรับโทษมาได้ เนื่องจากพยานหลักฐานไม่เพียงพอ และจากคำบอกเล่าของภรรยาของผู้กระทำผิดทราบว่า ผู้กระทำผิดรายนี้มีอารมณ์รุนแรงทางเพศ อีกด้วย¹⁰²

- ค.ช.เชน(นามสมมติ)วัย 7 ขวบ นักเรียนชั้น ป.1 โรงเรียนแห่งหนึ่งใน จ.นนทบุรี ถูกผู้กระทำผิดเป็นชายอายุ 41 ปี อาชีพเก็บค่าโดยสารเรือข้ามฟาก กระทำอนาจาร โดยเหตุเกิดขณะ ค.ช.เชน ไปวิ่งเล่นกับเพื่อนๆบริเวณท่าเรือ ผู้กระทำผิดรายนี้ได้เข้าพูดคุยด้วย พร้อมออกอุบายชวนไปเล่นของเล่นและกินขนมที่บ้านพัก แล้วจับบอลเสื้อผ้าและใช้กำลังบังคับให้อมอวัยวะเพศพอซัดขึ้นจึงถูกค้อยท้อง3ครั้งจนจุก ก่อนจะถูกกระทำอนาจารทางทวารหนักจนสำเร็จความใคร่ ซึ่งผู้กระทำผิดรายนี้ให้การรับสารภาพ และบอกว่าเคยติดคุกคดีข่มขืนหญิงสาว9ปีหลังพ้นโทษเคยกระทำอนาจารเด็กชายมาแล้ว 7-8 ราย แต่เคลียร์ค่าเสียหายกับเจ้าทุกข์ได้ เรื่องเลขเจียบไปกระทั่งมาถูกแจ้งความในครั้งนี้¹⁰³

- ค.ญ.อัม(นามสมมติ)อายุ 9 ขวบเรียนอยู่ชั้น ป.3 ถูกผู้กระทำผิดเป็นชายอายุ 49 ปีอาชีพเก็บของเก่าขายและรับจ้างเย็บผ้าและเป็นเจ้าของห้องพักดังกล่าว ลวงไปข่มขืนในห้องแถวไม่มีเลขที่ หมู่บ้านหน้าสถานี หมู่ 8 ต.หนองบอน อ.เมืองสระแก้ว แต่ผู้กระทำผิดไม่ยอมให้การใดๆ สอบสวนมารดาของผู้เสียหายให้การว่า เข้าห้องแถวที่เกิดเหตุอยู่กับสามีและลูกสาวอีก 2 คน คนโตชื่อ ค.ญ.อัม คนเล็กชื่อ ค.ญ.แอล(นามสมมติ) อายุ 7 ขวบ นักเรียนชั้น ป. 1 ก่อนเกิดเหตุ ค.ญ.อัมลูกสาวคนโตหายไปจากห้อง และไปพบว่าถูกผู้กระทำผิดรายนี้ข่มขืน แต่เมื่อสอบถามผู้กระทำผิดกลับไม่ยอมพูดอะไรบอกเพียงว่าให้ถามเด็กเอาเอง ด้าน ค.ญ.อัมเล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า ถูกผู้กระทำผิดรายนี้ข่มขืนมานานเป็นปีแล้ว โดยอาศัยช่วงหลังเลิกเรียนและไม่มีใครอยู่ บอกจะให้เงินซื้อขนม จากนั้นเรียกเข้าไปในห้องก่อนลงมือข่มขืนแล้วให้เงินครั้งละ 20-30 บาทเป็นค่าขนม บางครั้งก็ถูกพาไปข่มขืนในป่าละเมาะท้ายหมู่บ้าน ทั้งนี้ ค.ญ.อัมให้การให้การด้วยว่า นอกจากนี้ผู้กระทำผิดรายนี้ยังลวง ค.ญ.แอล น้องสาวและ ค.ญ.เปิ้ล (นามสมมติ)อายุ 9 ขวบ เพื่อนของ ค.ญ.อัม ที่มีบ้านอยู่ใกล้กัน ไปข่มขืนในลักษณะเดียวกันด้วย โดยผลัดเปลี่ยนกันไปและเมื่อคืนที่ผ่านมา ก็เพิ่งข่มขืน ค.ญ.อัม หลังทราบเรื่องเจ้าหน้าที่ตำรวจได้สอบปากคำ ค.ญ.แอลและ ค.ญ.เปิ้ลที่ ค.ญ.อัมบอกว่าตกเป็นเหยื่อผู้กระทำผิดด้วย ปรากฏว่าทั้งคู่ให้การตรงกันว่า ถูกผู้ต้องหาข่มขืนจริง ขณะเดียวกัน พนักงานสอบสวนยังได้สอบปากคำนางเล็ก แม่ของ ค.ญ.อัม และ ค.ญ.แอลรวมทั้งเพื่อนบ้านที่อยู่ห้องแถวเดียวกันเพิ่มเติมทราบว่า ผู้กระทำผิดรายนี้มาเช่าห้องแถวอยู่ได้ราว 2 ปีแล้ว ปกติเป็นคนที่ไม่ค่อยสูงส่งกับใคร ตอนเช้ามักจะเดินตามพระออกบิณฑบาตเพื่อช่วยหัวของ แลมมีนิสัยชอบเล่นกับเด็กๆ โดยเฉพาะเด็กผู้หญิงอย่างไรก็ตาม คาดว่านอกจาก ค.ญ.อัม

¹⁰² หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2550, หน้า 11.

¹⁰³ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 3 มีนาคม 2550, หน้า15.

ค.ญ.แอล และค.ญ.เปิ้ลแล้วน่าจะมียุติกรรมคนอื่น ๆ ตกเป็นเหยื่อแกมอีก ขณะที่ผู้กระทำผิดรายนี้ เบื้องต้นก็ยังไม่ยอมเปิดปากใดๆ¹⁰⁴

- น.ส.จอย(นามสมมติ)ถูกผู้กระทำผิดเป็นชายอายุ 24 ปีบุกเข้าไปในบ้านแล้วใช้มีดจี้และ ใช้กำลังบังคับไม่ให้คืนรถต่อผู้แล้วลงมือค้นทรัพย์สิน โดยได้เงินสดไป 700 บาท โทรศัพท์มือถือ 2 เครื่อง สร้อยคอทองคำหนัก 1 บาท ทั้งนี้คนร้ายพยายามจะข่มขืนผู้เสียหาย แต่ผู้หญิงได้ขอร้องอ้อนวอนจนคนร้ายใจอ่อน แต่ก็ได้ใช้กล้อจากโทรศัพท์มือถือเปิดกระโปรงชุดนอนของผู้เสียหาย ถ่ายรูปเป็นที่ระลึกเอาไว้ด้วย อย่างไรก็ตาม จากการตรวจสอบประวัติคนร้ายทราบว่าเคยก่อคดี อนุาจารย์ในพื้นที่ สน.ทองหล่อมาแล้ว เบื้องต้นผู้ต้องหาให้การรับสารภาพ คมดัดดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป¹⁰⁵

- ค.ช.แมค (นามสมมติ) อายุ 14 ปี นักเรียนชั้น ม.2 โรงเรียนชื่อดังแห่งหนึ่ง ถูกผู้กระทำผิด เป็นชายอายุ 25 ปี ไม่มีอาชีพเป็นหลักแหล่ง แอบอ้างว่าเป็นสารวัตรนักเรียน กำลังติดตามเด็กวัยรุ่น นห้วช โมทย์ที่เข้าไปลักทรัพย์เสื้อของห้างเดอะมอลล์แบบเดียวกับที่ผู้เสียหายใส่ พร้อมกับข่มขู่ให้ค.ช. แมคตกใจกลัว อ้างว่ารู้จักกับตำรวจหลายคน หากขัดขืนจะจับส่งตำรวจดำเนินคดีทันที ทำให้ ค.ช. แมคหวาดกลัว เมื่อเห็นเหยื่อแสดงอาการหวาดกลัวจึงบังคับพาขึ้นรถตระเวน ไปขอทานตามที่ต่างๆ เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย นอก จากนี้ยังให้เหยื่อพาไปบ้านเพื่อน เพื่อขอเงินจากเพื่อน รวมทั้งขอยืม เครื่องเล่นเกมเพลย์สเตชันของเพื่อน ไปขาย นำเงินมาเป็นค่าใช้จ่ายอย่างเนบเนียน เมื่อตกค้ำก็จะพา ไปหลบนอนที่สนามหลวงหรือ ไม่ก็ข้างสวนลุมพินี เนื่องจากเคยไปเตร็ดเตร่ขายบริการทางเพศอยู่ เป็นประจำ พร้อมกันนี้ยังรับสารภาพด้วยว่า ได้ล่องละเมียดอมอวยะเพศสำเร็จความใคร่แก่เด็ก หน้า ชำยังพาไปให้ เพื่อนกะเทยที่รู้จักกันพาไปหลบนอนอีก 1 คืน โดยเรียกเก็บเงินค่าตัวจากเพื่อน หลังจากพาตระเวนมา 3 วัน 3 คืน จากนั้นได้ให้เด็ก โทรศัพท์นัดผู้ปกครองเพื่อนำเงิน ไปให้ กระทั่ง ถูกรวบตัว โดยต่อมาตรวจสอบประวัติอย่างละเอียดพบว่า ผู้ต้องหาคนนี้ก่อคดีภัยสังคมแบบ เดียวกันนี้กับเด็กผู้ชายมาแล้วไม่ต่ำกว่า 20 ราย ทั้งที่ในกรุงเทพฯ ปริมณฑล และพัทยา ซึ่งเจ้าหน้าที่ กำลังขยายผล และติดต่อให้ผู้เสียหาย ไปชี้ตัวยืนยัน¹⁰⁶

- น.ส.หน้อย (นามสมมติ) อายุ 28 ปี ชาวจังหวัดพิษณุโลก ได้ถูกผู้กระทำผิดเป็นชายอายุ 43 ปีอาชีพช่างทำป้ายโฆษณา เดินเข้ามานั่งพูดคุยตีสันทินอ้างว่ารู้จักเจ้าของร้านอาหารหลายแห่งจะ ฝากให้ทำงานด้วยความหลงเชื่อจึงยอมนั่งซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์มาด้วย ซึ่งชายคนดังกล่าวได้พา มาจอดรถที่บ้านเช่าภายในซอยโพธิสาร 10 ก่อนจะพูดเกลี้ยกล่อมให้ตนขึ้นไปบนห้องเอ 8 ซึ่งอยู่ที่ ชั้นที่ 2 โดยอ้างว่าจะซื้ออาหารมาให้กิน ระหว่างที่ตนเปลือยชายคนดังกล่าวได้ตรงเข้าล็อกคอก่อนใช้ กำลังบังคับเพื่อข่มขืน แต่ตนต่อสู้ขัดขืนจึงถูกทำร้ายร่างกายจนได้รับบาดเจ็บ ในที่สุดได้ถูกข่มขืน

¹⁰⁴ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 15 มีนาคม 2550, หน้า 19.

¹⁰⁵ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 21 มีนาคม 2550, หน้า 15.

¹⁰⁶ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 8 มิถุนายน 2550, หน้า 19.

จนสำเร็จความใคร่ 2 ครั้ง แหล่งข่าวจากชุดจับกุมเปิดเผยว่า จากการตรวจสอบประวัติของผู้ต้องหาพบว่า เมื่อประมาณ 1 ปีที่ผ่านมาเคยต้องคดีพยายามข่มขืนหญิงอื่นซึ่งคดียังอยู่ระหว่างพิจารณาของศาล กระทั่งมาก่อเหตุขึ้นอีก¹⁰⁷

- น.ส.ก้อย(นามสมมติ)อายุ 21 ปี นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวะแห่งหนึ่ง ถูกผู้กระทำผิดซึ่งเป็นชายอายุ 35 ปี ไปข่มขืนและลักทรัพย์ เหตุเกิดใน โรงแรมมิได้ ย่านสะพานควาย ผู้เสียหายให้การว่า ติดต่อกับผู้กระทำผิดรายนี้ทางอินเทอร์เน็ต ผ่าน โปรแกรมเอ็มเอสเอ็น จากนั้นก็ขอเบอร์โทรศัพท์ โทรศัพท์มาหาชวนพูดคุย หลอกล่อผู้เสียหายจนใจอ่อน ยอมออกไปพบข้างนอก ก่อนพาไปข่มขืนใจในโรงแรม จากนั้นยังออกอุบายเอาสร้อยข้อมือกับสร้อยคอทองคำหนักเส้นละสองสลึง และโทรศัพท์มือถือของผู้เสียหายไป โทกหว่าเงาเอาไปเปลี่ยนให้ใหม่ แล้วเชิดหนีไป เบื้องต้นให้การรับสารภาพว่า ทำการในลักษณะนี้มาแล้วหลายครั้ง โดยใช้โปรแกรมเอ็มเอสเอ็น ติดต่อกับผู้เสียหาย หลังจากข่มขืนใจเหยื่อแล้วจะหลอกเอาทรัพย์สินไปขาย ที่เป็นทองจะไปขายตามร้านทองทั่วไป ส่วนโทรศัพท์จะไปขายแถวคลองหลอด ก่อเหตุในลักษณะดังกล่าวมานาน 6-7 เดือนแล้ว ก่อนหน้านี้อาศัยเป็นคนขับรถพ่วง แต่อ้างว่ารายได้ไม่พอกิน เจ้าหน้าที่ตำรวจได้เปิดเผยอีกว่า จากการสอบสวนขยายผลทราบว่าผู้ต้องหารายนี้ ก่อเหตุในลักษณะดังกล่าวมาหลายครั้งในหลายท้องที่ อาทิ สน.พหลโยธิน สน.ทองหล่อ สน.พญาไท สน.ปทุมวัน สน.ทุ่งมหาเมฆ สน.วังทองหลาง สน.โคกคราม สน.ดอนเมือง และ สก.ต.น้ำปลิก อ.เมืองอำนาจเจริญ ศาลได้ออกหมายจับไว้แล้วในหลายท้องที่ ขณะนี้มีผู้เสียหายมาชี้ตัวเพิ่มขึ้นอีก 3 ราย เบื้องต้นแจ้งข้อหาข่มขืนกระทำชำเรา หญิงอื่นที่มีใจภรรยาคน โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงนั้นอยู่ในสภาวะที่ไม่สามารถข่มขืนได้ และลักทรัพย์ผู้อื่น¹⁰⁸

- ค.ญ.ต่าย (นามสมมติ) อายุ 11 ขวบ นักเรียนชั้น ป.5 ถูกผู้ต้องหาเป็นชายอายุ 38 ปีข่มขืนก่อนรัดคอด้วยเชือกผูกกรองเท้าฆ่าเหยื่อปิดปาก เสียชีวิตภายในห้องน้ำที่บ้านของตัวเอง ใน อ.เมือง นครศรีธรรมราช เหตุเกิดเมื่อเวลา 17.30 น. วันที่ 25 ส.ค.ที่ผ่านมา โดยคนร้ายยังขโมยนกกางเขนหัวจุกที่พ่อของผู้ตายเลี้ยงไว้ 4 ตัวติดมือไปด้วย โดยผู้ต้องหารับสารภาพว่าเป็นฆาตกรข่มขืนฆ่า ค.ญ.ต่าย เนื่องจากเฝ้ามองเหยื่อรายนี้มานานแล้ว เพราะเห็นเป็นเด็กที่ไม่ค่อยระมัดระวังตัวและมีรูปร่างอวบเกินวัย ก่อนเกิดเหตุทราบว่าพ่อแม่ของ ค.ญ.ต่ายออกไปเก็บมังคุดในสวนไกลจากบ้าน พอประมาณ ส่วน ค.ญ.ต่ายออกไปเรียนพิเศษและกลับเข้าบ้านเวลา 16.00 น. จึงฉวยโอกาสบุกเข้าไปในบ้านและลากเหยื่อเข้าไปในห้องน้ำพยายามข่มขืนกระทำชำเรา แต่เหยื่อข่มขืนร้องตะโกนส่งเสียงดัง จึงใช้เชือกผูกกรองเท้าที่พบในห้องน้ำรัดคอเหยื่อเพื่อไม่ให้ส่งเสียงดัง จน ค.ญ.ต่ายสลบ

¹⁰⁷ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 24 กรกฎาคม 2550. แหล่งที่มา :

www.dailynews.co.th/web/html/popup_news/Default.aspx?Newsid=134529&NewsType=1&Template=1

¹⁰⁸ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 22 สิงหาคม 2550. แหล่งที่มา :

www.thairath.co.th/offline.php?section=hotnews&content=58313

แน่นิ่งไป จากนั้นจึงข่มขืนร่างไร้สติเกือบชั่วโงมจนสำเร็จความใคร่ และก่อนหลบหนียังล้วงเอากรงหัวจุกในกรงไป 4 ตัวใส่ไว้ในกระเป๋ากางเกง แต่กรงหัวจุกหลุดมือบินหนีไปได้ 3 ตัว เหลือเพียงตัวเดียวจึงนำไปขายให้กับชาวบ้าน ผู้ต้องหารายนี้ยังเล่าด้วยว่าเคยก่อคดีข่มขืนและคดีโจรกรรมทรัพย์สินจนติดคุกหลายปี ด้านเจ้าหน้าที่ตำรวจกล่าวว่า ผู้กระทำผิดรายนี้เป็นฆาตกรโรคจิตที่เป็นอันตรายต่อสังคมอย่างมาก หลังจากตำรวจเชิญตัวมาสอบสวน¹⁰⁹

- นางนิค(นามสมมติ)อายุ 31 ปีถูก ผู้ต้องหาเป็นชายอายุ 23 ปีข่มขืน โดยผู้ต้องหาลอบปีนขึ้นไปบนหลังคาถอดกระเบื้องแล้วใช้เชือกไนลอน โยดตัวลงมาใช้มีดสปาร์ตาคีบังค้ำจุดลากออกจากบ้านไปข่มขืนในพงหญ้า ห่างจากบ้านประมาณ 500 เมตร เมื่อนางนิคข่มขืนถูกคนร้ายทำร้ายทุบตีจนล้มไปทั้งตัวก่อนจะข่มขืนจนสำเร็จความใคร่แล้วหลบหนีไป ขณะเดียวกัน ตำรวจตรวจสอบประวัติผู้ต้องหารายนี้พบว่า เคยก่อเหตุข่มขืนหญิงสาวมาแล้วหลายราย บางรายมีการแจ้งความดำเนินคดี บางรายผู้เสียหายไม่กล้าแจ้งความเพราะเกรงว่าจะเกิดความอับอาย นอกจากนี้ ผู้ต้องหารายนี้ยังมีพฤติกรรมคล้ายคนจิตวิถดลาคือ ชอบฆ่าเราทารุณสัตว์เลี้ยง เช่นวัว สุนัข เป็ด ไก่ ไม่เว้นแม้กระทั่งต้นกล้วยของชาวบ้าน สร้างความหวาดวิตกให้กับหญิงสาวในพื้นที่เป็นอย่างมาก ถึงขนาดไม่กล้าออกจากบ้านไปไหนมาไหนคนเดียว เพราะกลัวว่าจะถูกข่มขืนไปข่มขืน¹¹⁰

- น.ส.อ้อย (นามสมมติ) อายุ 26 ปี พนักงานบริษัทแห่งหนึ่งถูกชายอายุประมาณ 30-40 ปีบุกข่มขืนถึงหอพัก โดยผู้ต้องหาได้ขีรถจักรยานยนต์เข้ามาจอดที่หน้าแมนชั่น และรอจังหวะที่คนพักอยู่แมนชั่นรู้สึกการค้รถเดินออก เดินสวนเข้าไปทันที โดยลักษณะการเดินพิการขาข้างขวา จากนั้นเดินเคาะประตูห้องพักจากชั้นล่างไปถึงหน้าห้องเกิดเหตุ ซึ่งน.ส.อ้อย กำลังแต่งตัวเพื่อเตรียมตัวออกไปทำงาน เมื่อน.ส.อ้อยได้ยินเสียงคนเคาะประตูจึงเดินมาเปิดประตูคนร้ายจึงผลักน.ส.อ้อยเข้าไปในห้อง พร้อมกับล็อกประตูและเข้าปลุกปล้ำถอดเสื้อผ้าพยายามข่มขืน น.ส.อ้อยดิ้นต่อสู้จนบาดเจ็บ ระหว่างนั้นมีแม่บ้านที่ทำความสะอาดอยู่ ได้ยินเสียงน.ส.อ้อยร้องขอความช่วยเหลือ จึงเรียกแม่บ้านอีกคนนำกุญแจไปเปิดห้อง คนร้ายจึงรีบวิ่งสวนหนีออกจากห้องไป พร้อมกับคว้าโทรศัพท์มือถือ ยี่ห้อ โนเกียของน.ส.อ้อยไปด้วย 1 เครื่อง¹¹¹ โดยเชื่อว่าขณะนี้คนร้ายรายนี้เคยก่อเหตุมาแล้วหลายพื้นที่ โดยจะใช้พาหนะรถจักรยานขี่ตระเวนเคาะห้องตามอพาร์ทเมนต์ตามพื้นที่ต่างๆ หากพบว่ามีหญิงสาวหรือไม่มีคนอยู่ก็จะงัดเข้าไปลักทรัพย์ ส่วนการติดตาม โทรศัพท์ของเหยื่อที่

¹⁰⁹ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 27 สิงหาคม พ.ศ. 2550. แหล่งที่มา:
www.dailynews.co.th/web/html/popup_news/Default.aspx?Newsid=138007&NewsType=1&Template=1

¹¹⁰ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 28 สิงหาคม 2550. แหล่งที่มา :
www.thairath.co.th/offline.php?section=hotnews&content=59050

¹¹¹ หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 19 กันยายน 2550. แหล่งที่มา :
www.matichon.co.th/khaosod/khaosod_detail.php?s_tag=03p0102190950&day=2007-09-19§ionid=0301

คนร้ายเอาไปด้วย จากการตรวจสอบพบว่าคนร้ายได้ปิดเครื่องหนีบดานการไล่ล่าของตำรวจ¹¹² ซึ่งในเวลาต่อมาเจ้าหน้าที่สามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้ จากการสอบสวนเบื้องต้นสารภาพว่า ก่อเหตุดังกล่าวจริง แต่เพิ่งทำเป็นครั้งแรกอย่างไรก็ตาม ตำรวจไม่ปักใจเชื่อคำให้การคาดว่าผู้กระทำผิดรายนี้จะก่อเหตุในลักษณะเดียวกันมาแล้วหลายครั้ง เพราะก่อนหน้านี้มีเหตุดังกล่าวในพื้นที่ สน.

ลาดพร้าว อีก 1 คดี อยู่ระหว่างการติดตามผู้เสียหายมาคู่ตัว¹¹³

- เด็กหญิง อายุ 14 ปี นักเรียนชั้น ม.2 โรงเรียนแห่งหนึ่งใน จ.พระนครศรีอยุธยา ถูกกลุ่มวัยรุ่นข่มขืนและฆ่าจากการสอบสวนทั้งหมดให้การรับสารภาพ โดย หนึ่งในผู้กระทำผิด ให้การว่าวันเกิดเหตุพวกตนทั้งหมดได้ขีรถจักรยานยนต์ 4 คัน กลับจากเที่ยวในตัวเมืองพระนครศรีอยุธยา เพื่อกลับบ้านพัก มาถึงบริเวณศาลาที่พักทางเข้าหมู่บ้านอยุธยาแกรนด์วิลล์ เวลาประมาณ 05.30 น. พบ เด็กหญิงดังกล่าว ขึ้นรถจักรยานยนต์ประจำทางอยู่คนเดียว จึงจอดรถแล้วเดินเข้าไปตีสนิทพร้อมอาสาจะไปส่งที่โรงเรียน แต่ปรากฏว่าเด็กหญิง ไม่ยอมและพยายามที่จะร้องเอะอะโวยวาย จึงลงไปช่วยกันจุดแล้วลากขึ้นซ้อนท้ายรถของผู้กระทำผิดคนหนึ่ง มุ่งหน้าไปยังบ้านของผู้กระทำผิดคนหนึ่ง เมื่อมาถึงบ้าน มีการปลัดกันข่มขืนจนครบ หลังจากเสร็จสิ้นแล้ว มีการข่มขู่ว่าห้าม บอกใครแล้วจะนำไปส่งบ้าน แต่ เด็กหญิงดังกล่าว ร้องไห้ไม่หยุดและบอกว่าจะฟ้องแม่ จึงช่วยกันจับตัวซ้อนท้ายรถจักรยานยนต์มาตามถนนสายนครหลวง-บ้านคาบ แล้วพาเข้าไปยังบริเวณกลางทุ่งนา ซึ่งเป็นสถานที่นัดพบตกลาของกลุ่มผู้กระทำผิดกลุ่มนี้แล้ว ใช้ไม้ตีเด็กหญิงดังกล่าว จนเสียชีวิตแล้วผลัดศพลงไปในบ่อน้ำ เจ้าหน้าที่ตำรวจ เปิดเผยว่า กลุ่มวัยรุ่นทั้งหมดไม่มีอาชีพการทำงาน และมีพฤติกรรมชอบขีรถจักรยานยนต์เที่ยวไปตามสถานบันเทิงในเขต อ.อุทัย และ อ.พระนครศรีอยุธยา นอกจากนี้ยังพบว่าเคยก่อเหตุจุดสาวโรงงาน ไปข่มขืนที่บ้านหลังดังกล่าวมาแล้ว แต่สาวโรงงานไม่กล้าแจ้งความ แต่กรณีเด็กหญิงรายนี้ได้มีการขู่ว่าจะฟ้องผู้ปกครองจึงถูกทำร้าย¹¹⁴

จากตัวอย่างเหตุการณ์ที่กล่าวถึงข้างต้นนี้ ทำให้เห็นได้ว่าปัญหาเรื่องการกระทำความผิดซ้ำยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน และนับวันก็ยังมีกรกระทำในลักษณะที่รุนแรงมากขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ภาครัฐควรรหาหนทางแก้ไข ซึ่งในส่วนของต่างประเทศดังเช่นประเทศสหรัฐอเมริกา นั้น ได้มีการออกมาตรการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้กระทำผิดทางเพศขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว ซึ่งผู้เขียนจะได้กล่าวถึงในบทถัดไป

¹¹² หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ 22 กันยายน 2550. แหล่งที่มา : www.matichon.co.th/khaosod/khaosod_detail.php?s_tag=03p0136220950&day=2007-09-22§ionid=0301

¹¹³ หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันที่ 28 กันยายน 2550. แหล่งที่มา : www.thairath.co.th/offline.php?section=hotnews&content=62659

¹¹⁴ หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ฉบับวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2550. แหล่งที่มา : www.dailynews.co.th/web/html/popup_news/Default.aspx?Newsid=140423&NewsType=1&Template=1